PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8320 | Miercuri 28 ianuarie 1970 | 8 PAGINI — 40 BANI

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ambasadorul Uniunii Sovietice la București

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit marți, 27 ianuarie 1970, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice la București, A. V. Basov, la cererea acestuia.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovărășească.

ÎN ZIARUL DE AZI:

- **Un moment important în procesul de făurire a unității clasei noastre muncitoare**
- **Norma bine chibzuită — măsură a hărniciei, răsplată dreaptă a muncii fiecărui cooperator**
- **Ancheta științifică internațională: Apa în circuitul vieții moderne**

BENEFICIUL

Cum îl obținem? Cum îl sporim? Cum îl utilizăm ca stimulent al activității productive?

Ridicarea continuă a eficienței activității economice și, strins legat de aceasta, sporirea sistematică — prin efort propriu — a rentabilității producției sînt probleme pe care conducerea de partid și de stat le pune permanent în centrul atenției colectivelor din întreprinderi. **„Măsurile pentru mai buna folosire a mașinilor și utilajelor, pentru reducerea consumurilor specifice și ridicarea productivității muncii** — a subliniat tovarășul **Nicolae Ceaușescu** la plenara C.C. al P.C.R. din 10—13 decembrie 1969 — **trebuie să se oglindească în reducerea prețului de cost, în obținerea — cu aceleași mijloace materiale și bănești — a unui volum sporit de producție și de venit net".**

Este de relevat faptul că angajamentele asumate în aceste zile de organizațiile județene de partid, în numele comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii, cuprind prevederi concrete privind obținerea de beneficii cu zeci și zeci de milioane lei mai mari decît cele planificate. Aceste prevederi se bazează pe analize exigente, care au relevat existența în întreprinderi a unor importante rezerve de reducere a cheltuielilor materiale de fabricație, a prețului de cost, de obținere a unui volum mai mare de producție marfă, o mai mare rentabilitate exprimată în beneficii mai substanțiale — dar în toate cazurile obținute prin raționalizarea producției și niciodată prin scăderea calității produselor.

Realizarea unui volum sporit de venit net (partea din valoarea plusprodusului societății realizat într-o întreprindere, adică din beneficiu, care rămîne acesteia, reprezintă venitul net al întreprinderii; partea din beneficiul întreprinderii care se varsă la bugetul de stat, împreună cu celelalte acumulări, constituie venitul net centralizat al statului) are, începînd din acest an, o importanță deosebită. De ce am făcut această precizare? Doar și pînă acum unitățile economice realizau beneficii, și pînă acum o parte din beneficiul întreprinderii rămînea la dispoziția acesteia, cealaltă parte vărsîndu-se la bugetul de stat. În cadrul vechilor reglementări, însă, ponderea covîrșitoare a beneficiului unităților economice se vărsa la buget; în sens invers, toate necesitățile întreprinderilor — pentru finanțarea mijloacelor circulante și a investițiilor — erau acoperite de la buget. Cu alte cuvinte, un dublu circuit, destul de greoi, de multe ori puțin operativ și care angrena un mare volum de muncă. Or, în urma măsurilor privind perfecționarea organizării și conducerii economiei naționale, înființarea marilor unități economice — centrale industriale, combinate și grupuri de întreprinderi — s-au impus acțiuni corespunzătoare și în domeniul relațiilor financiare. E vorba de noua reglementare privind repartizarea și vărsarea beneficiilor, finanțarea și creditarea investițiilor și a mijloacelor circulante.

În esență, prin noua reglementare se urmărește îmbinarea armonioasă a finanțării de la buget cu acoperirea de către fiecare unitate economică, din resurse proprii și din credite, a nevoilor curente de producție și a cerințelor de dezvoltare și modernizare. În legătură cu aceasta, tov. **Gheorghe Picoș,** director general în Ministerul Finanțelor, ne-a spus:

— În 1970, cuantumul veniturilor și cheltuielilor bugetare se reduce, sporind în schimb partea din beneficiile unităților economice lăsată la dispoziția acestora pentru autofinanțare și constituirea fondurilor de stimulare materială. În acest scop, o parte din beneficii va rămîne la dispoziția întreprinderilor și centralelor industriale pentru efectuarea de investiții, creșterea mijloacelor circulante, precum și pentru alte acțiuni.

Care vor fi, începînd din anul 1970, destinațiile beneficiilor planificate ale unităților? Iată, bunăoară, repartiția celor aproape 260 milioane lei beneficii planificate a se realiza în acest an în cadrul Centralei industriale pentru materiale de instalații și echipamente metalice — C.I.M.I.E.M. — subordonată Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini.

Dan MATEESCU

(Continuare în pag. a III-a)

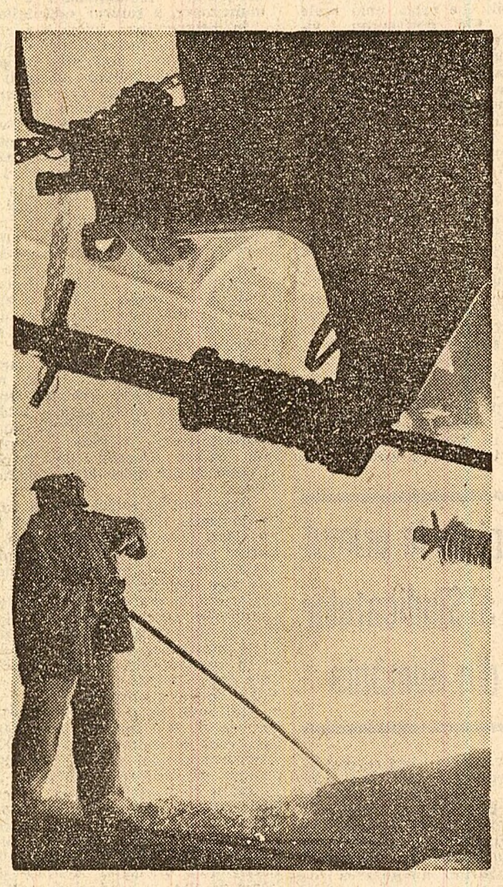

LA COMBINATUL DIN GALAȚI

O șarjă de oțel purta numărul 10 000

...Telexul informa lapidar: La Combinatul siderurgic din Galați, oțelarii din schimbul inginerului Gheorghe Preotu au elaborat cea de-a 10 000-a șarjă de oțel. Șarja jubiliară marchează realizarea a 1 450 000 tone de oțel, în răstimpul de mai puțin de doi ani, de cînd a intrat în funcțiune primul convertizor al secției oțelărie.

Am folosit acest prilej deosebit pentru a discuta cu inginerul *Constantin Birișteică*, șeful secției oțelărie. Nu ne-am mai oprit la „istoricul" celor 10 000 șarje de oțel, ci la viitorul lor, pornind de la faptul că, în acest an, colectivul oțelăriei, al combinatului are de îndeplinit importante sarcini cantitative și calitative. În angajamentul luat în întrecerea socialistă de organizația de partid a județului Galați se precizează: „Se vor obține peste plan 13 000 tone fontă, 20 000 tone oțel, 16 500 tone sleburi, 7 200 tone tablă mijlocie și groasă, 1 100 tone tablă subțire, 600 tone tablă zincată, 600 tone sîrmă trasă..." O bază a acestor producții suplimentare este munca stăruitoare, eroică a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor gălățeni — înfățișată, sintetic, în mare măsură, de cele 10 000 șarje oțel, de pînă acum.

Inginerul Birișteică privea în perspectivă, cînd ne spunea:

— Față de anul trecut, sarcinile de plan ale oțelăriei aproape că se dublează. Producția de oțel prevăzută să se realizeze în acest an este cu peste 84 la sută mai mare decît cea din 1969. Nu ne este teamă de cantitate; în mai puțin de doi ani, oțelarii noștri au reușit să-și însușească și să stăpînească noul procedeu de elaborare a oțelului. O dovadă în plus: sarcinile de plan pe luna ianuarie, mai mari cu 12,5 la sută față de realizările din decembrie 1969, se îndeplinesc cu succes. Față de planul „la zi", pe luna ianuarie, planul de producție a fost depășit cu peste 2 000 tone de oțel. De altfel, la 26 ianuarie, colectivul nostru a realizat cea mai mare producție de oțel — 5 900 tone — ceea ce echivalează cu 40 de șarje elaborate în trei schimburi, la cele două convertizoare aflate în funcțiune.

Și discuția cu șeful secției oțelărie a continuat. Densă în cifre, semnificativă în fapte. Ne-am notat cifrele și am căutat echivalentul lor. Planul pe acest an prevede să se realizeze peste 1 900 000

Stelian SAVIN
corespondentul „Scînteii"

(Continuare în pag. a VII-a)

PERMANENȚA IDEII DE MODERNIZARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Prof. univ. dr. Pavel APOSTOL

Măsurile de perfecționare a învățămîntului și în cadrul acestora a învățămîntului superior, inițiate de Partidul Comunist Român, oferă soluții realiste, chibzuite, deschise inițiativei. Ele se întemeiază pe înțelegerea modernizării învățămîntului și a educației ca un proces complex, cuprinzînd o **dezvoltare cantitativă** denumită uneori „explozie" școlară sau educațională (creșterea numerică a populației instruite, a unităților de învățămînt și educație, a „investițiilor în om", a utilajului etc.), precum și o **transformare calitativă** a finalităților, a conținutului, mijloacelor, metodelor, structurilor organizatorice ale sistemelor de învățămînt și educație.

Evident, modernizarea sau perfecționarea nu este și nu poate fi o campanie, cu început și sfîrșit dinainte stabilit, ci o acțiune **permanentă** de dezvoltare a capacității învățămîntului superior de a satisface, cu eficiență sporită, cerințele pregătirii cadrelor cu calificare înaltă și de cercetare științifică. Modernizarea programelor și a procesului de instruire în instituțiile de învățămînt superior reprezintă, în această perspectivă, o întreagă strategie de **regîndire** sistematică a conținutului fiecărei discipline în funcție de performanțele cerute absolvenților, de noile cuceriri ale științei, precum și ale cercetărilor contemporane de didactică universitară. E firesc să gîndim așa în condițiile revoluției tehnico-științifice actuale în plină expansiune, ținînd seama de coordonatele viitoare ale țării, de datele pe care le oferă stabilirea prospectivă a ratei populației școlare, a gradului utilizării sale, de evoluția profesiunilor în viitorii 5, respectiv, 10 ani.

Realizarea acestui deziderat comportă, desigur, o cunoscută dificultate. Nu e deloc ușor să ții la curent un curs universitar cu noutăți științifice atunci cînd anual se publică aproximativ 15 milioane de pagini de informație științifică, iar capacitatea de asimilare a studenților rămîne relativ constantă. Această dificultate nu poate duce însă la soluții facile — să recunoaștem, foarte comode uneori — constînd în a elimina, dar mai ales de a adăuga teme, fără preocuparea de a **selecta** ceea ce este esențial pentru înțelegerea și stăpînirea proceselor caracteristice epocii actuale. Renovarea programelor — ca să folosim expresia ce se propune în lucrarea colectivă în curs de apariție din inițiativa UNESCO, intitulată „Strategia dezvoltării educației", — nu poate omite această condiție fundamentală a modernizării. Remarc acest fapt, fiindcă uneori modernizarea programelor se face prin reunirea unui număr de cadre didactice care exprimă diverse opinii despre ce ar fi bine să se predea la o anume disciplină (mai rar despre ceea ce trebuie scos din predare sau redus la o simplă mențiune). În aceste întîlniri ad-hoc adesea se face abstracție de un imens fond de cercetări experimentale, pe plan mondial și național, care oferă o bază serioasă pentru decizii eficiente. Poate a sosit momentul ca această problemă să fie abordată cu mijloacele științifice ale cercetării operaționale. Cred că aici s-ar putea manifesta și inițiativa Ministerului Învățămîntului, elaborînd, pe baza unor studii competente, **principii operative generale de modernizare a programelor.** Mi-aș permite să sugerez cîteva criterii reținute din literatura de specialitate sau din investigații proprii.

După părerea mea, o programă poate fi socotită modernă și cu adevărat eficientă numai dacă volumul și calitatea cunoștințelor prevăzute corespund ponderii reale pe care o au ele în informația efectiv utilizabilă în profesiunile pentru care pregătim studenții. În al doilea rînd, în cadrul programei astfel corelate cu cerințele vieții, accentul trebuie pus pe

(Continuare în pag. a IV-a)

Cu privire la organizarea Muzeului de istorie al Republicii Socialiste România

Pe baza hotărîrii Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la înființarea Muzeului de istorie al Republicii Socialiste România, a fost numită o comisie de organizare, sub președinția academicianului profesor Constantin Daicoviciu. De asemenea, a fost atribuită acestui muzeu clădirea Poștei Centrale din București.

Muzeul de istorie al Republicii Socialiste România va înfățișa cele mai reprezentative mărturii ale istoriei patriei noastre, ale luptei revoluționare a poporului român pentru eliberare socială și independență națională, pentru realizarea statului național unitar, dezvoltarea economiei, științei și culturii, pentru făurirea societății socialiste. Impreună cu istoria poporului român vor fi înfățișate istoria dezvoltării naționalităților conlocuitoare, tradițiile comune ale luptei pentru libertatea și progresul patriei. O atenție deosebită se va acorda prezentării contribuției poporului român la civilizația umană în această parte a Europei și în lume. Muzeul va înfățișa relațiile de prietenie dintre România și țările socialiste, legăturile dintre poporul român și alte popoare de-a lungul veacurilor, solidaritatea cu lupta de eliberare națională și socială dusă de alte popoare.

Patrimoniul muzeistic al Muzeului de istorie al Republicii Socialiste România se va constitui din exponate și documente de importanță republicană aflate în administrarea muzeelor, Arhivelor statului, bibliotecilor, centrelor de documentare, ministerelor, consiliilor populare, din obiecte donate sau achiziționate de la organizații obștești, de cult sau persoane fizice.

Muzeul de istorie al Republicii Socialiste România va desfășura o intensă activitate de cercetare științifică în vederea îmbogățirii și valorificării patrimoniului muzeistic, va aduce o largă contribuție la întreaga activitate ideologică și cultural-științifică din țara noastră.

Climatul în care se va putea înfăptui securitatea europeană

Convorbiri cu Milorad PEȘICI
secretar de stat adjunct pentru afacerile externe
Peko DAPCEVICI
vicepreședinte al Skupștinei Federale a R.S.F. Iugoslavia

În R.S.F. Iugoslavia se manifestă o preocupare constantă, atît pe plan guvernamental, cît și pe planul opiniei publice, pentru statornicirea pe continentul european a unui climat de destindere și largă cooperare internațională, pentru organizarea în acest scop a unei conferințe general-europene. În aceste probleme și-au expus părerile, în cadrul unor convorbiri cu corespondentul nostru la Belgrad, cele două personalități de seamă din țara vecină.

La întrebarea: ce considerați că ar trebui întreprins pentru dezvoltarea procesului de destindere și pregătire a unei ambianțe favorabile proiectatei conferințe europene, MILORAD PEȘICI a declarat:

— O evoluție pozitivă pe plan general, în Europa, constituie fără îndoială un proces foarte complex și contradictoriu, cum de altfel a confirmat desfășurarea evenimentelor în ultima vreme. Pentru aceasta sînt necesare din partea tuturor factorilor politici europeni eforturi permanente în scopul de a se crea, pe baze largi, un climat cît mai favorabil unei strînse colaborări între toate țările Europei. Aceasta implică, în paralel, eforturi hotărîte pentru eliminarea acelor factori care, într-o formă sau alta, ar putea să împiedice sau să oprească un asemenea curs pozitiv. Prin aceasta se subînțelege, după părerea noastră, abținerea de la orice acte care contravin unei asemenea evoluții a relațiilor intereuropene și, în primul rînd, abținerea de la folosirea forței, de la presiuni și amestec în treburile interne ale altor țări. Dacă se dorește realmente să se dezvolte încrederea și să se realizeze o colaborare mai largă între țările europene și, deci, să se construiască pe aceste baze un sistem de securitate europeană, este indispensabil ca toți partenerii să respecte și să promoveze principiile proclamate de Carta Națiunilor Unite.

Se înțelege, de asemenea, că viziunea unei Europe pașnice, a unei Europe în care să existe relații de bună vecinătate și o colaborare multilaterală între toate țările nu poate fi concepută concomitent cu existența și creșterea permanentă a stocurilor de focoase atomice și de baze militare; adică, cu intensificarea cursei înarmărilor, cu adîncirea diviziării continentului în blocuri militare. În scopul lichidării pericolului permanent al unei confruntări militare în Europa, al eliminării elementelor politicii de forță din relațiile intereuropene, este necesar să se ajungă la o înțelegere privind începerea procesului de dezarmare, respectiv a reducerii înarmărilor sub diferite forme. De asemenea, mi se pare că o înțelegere asupra încetării manevrelor militare pe teritorii străine și în zonele sensibile, ca și deschiderea unei perspective pentru limitarea și desființarea bazelor militare de pe teritorii străine ar fi hotărîri care ar stimula măsuri mai largi și mai

Convorbiri realizate de
Nicolae PLOPEANU

(Continuare în pag. a VII-a)

„BUN PENTRU ACCIDENT" DECI, HAI LA DRUM!...

Șefii de depou „fac legea" sau sînt datori să respecte legea? (O întrebare către conducerea I. T. B.)

ÎN LOC DE MOTTO: „Organizațiile socialiste deținătoare de autovehicule sînt obligate: a) să verifice starea tehnică a autovehiculelor, să facă mențiune în foaia de parcurs că acestea se găsesc în bună stare de funcționare și să nu permită ieșirea în circulație a acelora care nu îndeplinesc condițiile tehnice" (Cap. III, art. 77, pct. a, din Legea circulației).

Înainte de a relata conținutul unei scrisori sosite la redacție, să dăm înapoi mai multe file de calendar.

3 iunie 1969: mașina nr. 21-B-8791, aparținînd I.T.B.-ului, a tamponat autogunoiera nr 31-B-5225, proprietate a I.S.B., accidentîndu-l mortal pe șoferul acesteia din urmă. Verificînd mașinile, lt. major de miliție, inginer **Gh. Faur,** a constatat că **sistemul de frînare al autovehiculului I.T.B. era defect.**

24 noiembrie 1969. Alt accident de circulație. Autor: șoferul autobuzului I.T.B. nr. 31 B-7286. La verificare se constată: frîna de ajutor, ambreajul și cutia de viteze — defecte.

Ne oprim doar la aceste două cazuri. Spre informare, menționăm că **ele fac parte dintr-un trist bilanț înregistrat în cursul anului trecut:** numai în București, troleibuzele au înregistrat și ele alte 45 de accidente în care și-au pierdut viața 14 persoane, 40 au fost rănite grav. Iar tramvaiele au provocat 76 de accidente soldate cu 21 morți, 55 răniți grav și 20 de răniți ușor. (Pentru autobuzele I.T.B. Inspectoratul Miliției Capitalei nu dispunea de date centralizate).

Pe urmele unei scrisori

Fără îndoială, nu puține din aceste accidente se datoresc **modului necorespunzător în care unii dintre șoferii I.T.B.-ului înțeleg să conducă mijloacele de transport în comun** — cu viteză excesivă, angajîndu-se în forță, luîndu-și cu de la sine putere prioritate în diverse situații etc. Este un subiect — un subiect tragic! — despre care s-a scris, se scrie și se tot scrie — dar măsurile de îndreptare nu se văd. Ceea ce nu este însă cunoscut publicului larg e faptul că **o mare pondere în totalul acestor accidente o deține „larghețea" sau spiritul de „toleranță" cu care sînt puse în circulație autovehicule avînd serioase defecțiuni tehnice,** de natură să pericliteze securitatea cetățenilor — a pasagerilor, pietonilor sau a celorlalți conducători de autovehicule. Dacă vedeți că un autobuz intră buzna în șuvoiul de pietoni care traversează strada, oprindu-se într-un muget de frîne doar la cîțiva centimetri — să știți că nu întotdeauna e de vină șoferul; se prea poate ca frînele să fie defecte — așa cum tot avaria tehnică poate fi în cauză la depășirile nesemnalizate, la circulația autobuzelor noaptea cu toate luminile stinse etc. Subliniem, nu este vorba de aprecieri subiective, ci **de fapte verificate de organele noastre de miliție, ai căror specialiști au confirmat ieșirea din autobaze a vehiculelor cu defecțiuni tehnice adesea destul de serioase. Deși legea circulației are, așa cum s-a văzut mai sus, prevederi clare, în momentul de față nerespectarea ei tinde să devină o adevărată plagă.**

... Să venim acum la una din scrisorile sosite la redacție. Semnatarul, șoferul Andrei Ristea, ne relatează următoarele: conducînd troleibuzul nr. 4348, la ieșirea din depoul Nițu Vasile a sesizat că frîna și bara de direcție (rețineți, **frîna și bara de direcție, adică piese esențiale pentru cea mai elementară securitate a circulației rutiere!**) sînt defecte. A sesizat aceste defecțiuni maistrului Gheorghe Gheorghe, arătîndu-i totodată că nu poate pleca în cursă cu un asemenea vehicul. Maistrul i-a răspuns: „Ce, ești nebun? Ia-o din loc, că ai întîrziat deja!" Și Andrei Ristea a plecat în cursă.

Dumitru MINCULESCU

(Continuare în pag. a II-a)

PAGINA A V-A

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

FAPTUL DIVERS

Reanalizați cazul

„Veniți, vă rugăm, e mama foarte bolnavă" — se rugau cele două fetițe ale Floarei Tudor din satul Pleașa (Prahova) de asistenta medicală Florica Dobre. Aceasta le-a răspuns : „Dacă nu se simte bine, să vină la dispensar". Fetițele au plecat. Spre prinz s-a înfățișat soțul bolnavei. Ce s-a mai rugat de asistentă ! Dar ea n-a vrut în ruptul capului să vină la patul bolnavei. Și omul a plecat doar cu cîteva pilule în buzunar. Boala însă avansa. Spre seară, au venit din nou la dispensar cele două fetițe : „Mama moare, veniți !"... Asistenta medicală a refuzat și de data asta să meargă la căpătîiul bolnavei. Seara, femeia a decedat. Ancheta direcției județene sanitare a stabilit că bolnava contractase gripă și apoi unele complicații. Avea urgentă nevoie de îngrijire medicală la domiciliu — dar n-a primit-o. În consecință, asistentei medicale Florica Dobre i s-a desfăcut contractul de muncă. Se înțelege că n-are ce căuta în rîndurile cadrelor sanitare. Însă cum vine asta : moare un om și vinovatul se alege doar cu îndepărtarea din serviciu ? Dacă așa stau lucrurile, josnica-i faptă nu trebuie privită (și sancționată) și sub aspect penal ? Decideți !

Datora... un pat

Nu mică i-a fost surpriza lui Eugen Rugină din comuna Corbu (Harghita) cînd, deunăzi, s-a trezit cu un mandat poștal de 250 lei. De unde acești bani ? Nu-și amintea să-i fi împrumutat nimănui. Trei zile mai tîrziu, un plic lămurea misterul. Venea tocmai de la Sascut-Sat (Bacău) purtînd semnătura unui anume Ifrim Bercaru. Și omul și-a amintit. Locuise o vreme la acest bătrîn. La plecare, uitase... un pat. Un obiect simplu, la care nu se mai gîndise de atunci. Și iată că după 26 de ani, fosta gazdă îi remitea contravaloarea patului. „Sînt bătrîn, am 81 de ani, dar niciodată n-am rămas dator nimănui. Patul acesta am vrut să-l plătesc de mult, dar abia mai ieri am aflat adresa". Acum, moș Ifrim poate să tragă liniștit un pui de somn. În patul... proprietate personală.

Să nu iasă la pepeni !

La depozitul fabricii de conserve „Zagna-Vădeni" (Brăila) nu se ține evidența mărfurilor eliberate. Azi așa, mîine tot așa, pînă cînd un inventar a stabilit existența unei lipse substanțiale în gestiune. Gestionarul — șeful de depozit Ion Grigore — a ridicat din umeri. Drept unică explicație a spus că, de fapt, nu este nimic altceva decît... o mică neglijență. Și, ce-i drept, e drept, nimeni nu l-a contrazis. Gura păcătosului... Numai că această „mică" neglijență a gestionarului incorect valorează 227 000 lei ! Încă un gestionar-doi ca el și respectiva fabrică de conserve... se conservă cu totul !

Zaț amar

Recent, Inspecția comercială de stat a municipiului București a făcut o constatare surprinzătoare. La majoritatea cafe-barurilor din Capitală, unde se consumă cafea pregătită la aparatele „expresso", în loc de 15 grame — cît prevede rețetarul — se folosesc numai... 8 grame de cafea. Consumatorul însă achită costul integral. A-facere „a la bar". O discuție cu tehnologul I.H.R. Lido, de care depinde cafe-barul „Unic" (unde această constatare a fost făcută, din nou, cu cîteva zile în urmă), a scos în evidență o anomalie : situația este cunoscută dar... nu se pot lua măsuri pentru că, chipurile, aglomerația de consumatori ar face imposibilă respectarea rețetarului. Așa să fie ? Înșelătoria este cu ochi și cu sprîncene. Amintim că prevederile Codului penal rămîn aceleași chiar și la... cafea. Cu condiția să se îndepărteze „zațul". S-a strîns cam mult !

Călătoria de noapte

S-a petrecut anul trecut, în noaptea de 22 martie. Tînărul Tănase Constantin din comuna Sălcuța (Ilfov) a fost victima unui accident de circulație, în urma căruia și-a pierdut viața. Martorii oculari au afirmat că accidentul a fost produs de un autocamion „Bucegi", cu prelată și cu luminile stinse — motiv pentru care n-au reușit să identifice numărul mașinii. Întrucît lipseau aceste elemente, vinovatul n-a putut fi depistat și tras la răspundere nici pînă astăzi. Cercetări ulterioare au dus însă la concluzia existenței unui alt martor. Astfel, reiese că în aceeași seară (puțin timp după accident) în comuna Costești-Deal, un cetățean a coborît dintr-un autocamion „Bucegi" cu prelată. Se presupune că omul acesta (îmbrăcat cu o pufoiacă și purtînd pe cap o șapcă) ar fi din Predulești sau Călinești și venea, probabil, de la Giurgeni. Își reamintește cineva ? Depoziția poate fi esențială în identificarea unui vinovat.

Rubrică redactată de :
Ștefan ZIDARIȚA
Gheorghe DAVID
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Un moment important în procesul de făurire a unității clasei noastre muncitoare

Mișcarea muncitorească din țara noastră aniversează astăzi împlinirea unui sfert de veac de la primul Congres general al Sindicatelor Unite din România. Importanța deosebită a acestui congres în viața clasei noastre muncitoare este legată de faptul că el a **consfințit restabilirea unității mișcării sindicale.** În felul acesta, congresul și-a adus contribuția la dezvoltarea condițiilor pentru înfăptuirea deplinei unități politice, ideologice și organizatorice a clasei muncitoare, care avea să-și găsească realizarea după cîțiva ani, prin făurirea partidului ei unic, marxist-leninist.

★

Mișcarea sindicală s-a dezvoltat în România încă din ultimele decenii ale secolului trecut, afirmîndu-se de la începuturile ei ca o mișcare unitară, militînd pentru apărarea intereselor oamenilor muncii. Crearea Partidului Comunist Român, moment de răscruce în viața clasei muncitoare, a avut profunde repercusiuni și asupra sindicatelor care, sub îndrumarea P.C.R., au devenit organizații revoluționare tot mai puternice, combative. Din păcate, la numai un an după centralizarea și unificarea în cadrul Congresului general din iunie 1922 a tuturor organizațiilor sindicale în România, liderii social-democrați de dreapta au determinat scindarea mișcării sindicale.

Scindarea sindicatelor a produs un imens rău mișcării noastre muncitorești, divizînd forțele muncitorilor în fața burgheziei. Înlăturarea sciziunii și a urmărilor ei, restabilirea unității sindicale a devenit unul dintre principalele obiective ale activității comuniștilor și ale celorlalte elemente înaintate din rîndul clasei muncitoare. În pofida condițiilor aspre ale ilegalității, a greutăților create de linia reformistă a P.S.D., de poziția înverșunată anticomunistă, scizionistă, a unor lideri social-democrați de dreapta, ideea frontului unic pentru care milita P.C.R. și-a făcut loc tot mai mult în rîndul maselor și organizațiilor muncitorești. Ea s-a materializat de multe ori în cursul luptelor de clasă din timpul regimului burghezo-moșieresc, ca, de pildă, cele din perioada 1929—1933, cînd, în cadrul comitetelor de acțiune pe secții, ateliere sau fabrici, muncitorii au acționat uniți, indiferent de convingerile politice sau apartenența sindicală.

De o imensă importanță pentru refacerea unității sindicale a fost crearea, în aprilie 1944, a Frontului Unic Muncitoresc, ca urmare a înțelegerii între P.C.R. și P.S.D. Dovedindu-se nucleul capabil să polarizeze în jurul său toate forțele democratice și patriotice care au înfăptuit insurecția armată din august 1944, F.U.M. a ilustrat cu deosebită tărie însemnătatea unității clasei muncitoare pentru asigurarea rolului ei conducător în lupta de eliberare.

După 23 august 1944, P.C.R. a acordat o atenție deosebită consolidării unității muncitorești, văzînd în aceasta o premisă esențială pentru îndeplinirea cu succes a misiunii istorice a clasei muncitoare de a călăuzi întregul popor în revoluția și construcția socialistă.

Un rol important revenea, în acest sens, mișcării sindicale și tocmai de aceea una dintre primele măsuri inițiate de partidul comunist, la numai cîteva zile după actul istoric de la 23 August, a fost crearea Comisiei centrale de organizare a mișcării sindicale unite din România, formată din reprezentanți ai P.C.R. și P.S.D.

În perioada care a urmat, mișcarea de reorganizare sindicală a luat un avînt deosebit. Pînă la sfîrșitul lunii ianuarie 1945, în majoritatea unităților industriale și de comerț se creaseră sindicate, grupate în 12 uniuni de ramură, cuprinzînd mai bine de jumătate de milion de salariați. În scopul perfecționării structurii organizatorice a sindicatelor, al clarificării sarcinilor lor de viitor, a fost convocat Congresul general pentru luna ianuarie 1945.

Pregătirea congresului a avut loc în condițiile uriașului avînt revoluționar care cuprinsese țara noastră în perioada de după insurecția din august. La chemarea P.C.R., masele largi populare se angajaseră într-o luptă hotărîtă pentru a impune dezvoltarea țării pe calea unei reale democrații. Ele desfășurau vigoroase acțiuni, peste capul guvernului cu majoritate reacționară, pentru înlocuirea primarilor și prefecților reacționari cu reprezentanți ai forțelor democratice, pentru exproprierea moșierilor și împărțirea pămîntului la țărani, își manifestau în uriașe mitinguri și demonstrații de stradă voința de a vedea instaurat la cîrma țării un guvern democratic. Aceste ample lupte politice se îmbinau cu eforturile eroice ale clasei muncitoare pentru lichidarea urmărilor războiului și refacerea economiei naționale, pentru înfrîngerea sabotajului economic al claselor exploatatoare care căutau și pe această cale să frîneze procesul revoluționar.

Congresul s-a deschis în Capitală, în ziua de 26 ianuarie 1945, reunind reprezentanți ai sindicatelor din întreaga țară — comuniști, social-democrați sau fără de partid. Lucrările congresului au reflectat înaltul simț de răspundere al clasei muncitoare, înțelegerea rolului deosebit ce îi revenea în lupta revoluționară. **În centrul dezbaterilor s-au aflat marile probleme care stăteau atunci în fața țării.** Congresul a chemat sindicatele să se situeze în fruntea eforturilor neobosite pentru **grăbirea victoriei asupra Germaniei hitleriste,** asigurînd mobilizarea tuturor forțelor clasei muncitoare pentru susținerea frontului, pentru buna aprovizionare a armatei. Sindicatelor li se cerea, de asemenea, să sprijine activ lupta forțelor antifasciste și patriotice pentru **democratizarea țării,** să susțină lupta țărănimii pentru **înfăptuirea reformei agrare.** O sarcină esențială pusă de congres în fața sindicatelor era aceea de a-l mobiliza pe toți cei ce muncesc pentru **refacerea într-un timp cît mai scurt a economiei naționale,** pentru ridicarea la maximum a producției, în scopul **îmbunătățirii stării economice și sociale a celor ce muncesc,** congresul a cerut luarea de măsuri pentru stăvilirea scumpetei și pentru înghețarea prețurilor, pedepsirea severă a tuturor speculanților și sabotorilor, stabilirea unor salarii care să asigure un minimum de trai.

Cotitura necesară în viața țării nu putea fi realizată — se arăta în Rezoluția congresului — atît timp cît la cîrma țării precumpăneau elementele reacționare. De aceea, congresul s-a pronunțat pentru **instaurarea unui guvern al Frontului Național Democrat,** care să cuprindă toate forțele democratice, sincer doritoare de a contribui la refacerea și democratizarea României.

Dînd o aspră ripostă și spulberînd manevrele unor elemente oportuniste îndreptate spre subminarea unității mișcării muncitorești, congresul a stabilit ca „**baza organizațiilor sindicale să fie unitatea indestructibilă**" — orice încercare de fărîmițare a mișcării sindicale fiind socotită un atentat contra intereselor vitale ale oamenilor muncii. Totodată, în spiritul internaționalismului proletar caracteristic comuniștilor români, congresul a hotărît ca la baza mișcării sindicale din țara noastră să fie așezat principiul solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Congresul a hotărît crearea **Confederației Generale a Muncii** și a adoptat statutul acesteia. **Crearea C.G.M. a consfințit victoria principiilor marxist-leniniste asupra celor reformiste în mișcarea sindicală din țara noastră, asigurînd întărirea sindicatelor, ca organizație de masă, revoluționară a clasei muncitoare, a tuturor salariaților.**

În perspectiva istorică apare și mai clar însemnătatea deosebită pe care au avut-o hotărîrile congresului pentru dezvoltarea mișcării sindicale. În perioada care a urmat, sindicatele s-au afirmat ca o forță deosebit de activă și combativă în lupta pentru instaurarea puterii populare, pentru înfăptuirea programului de refacere a economiei naționale stabilit de Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945.

Realizarea unității mișcării sindicale a dus la o mai bună cunoaștere și apropiere între comuniști și social-democrați, la întărirea colaborării lor în cadrul Frontului Unic Muncitoresc, ceea ce a stimulat curentul spre înfăptuirea unității politice depline a clasei muncitoare din țara noastră. Făurirea, în februarie 1948, a partidului revoluționar unic al clasei muncitoare, pe temelia marxism-leninismului, a pus capăt pentru totdeauna sciziunii din mișcarea noastră muncitorească, asigurînd, totodată, un cadru deosebit de favorabil pentru însăși activitatea sindicatelor.

Reprezentînd astăzi în țara noastră organizația obștească cea mai largă a clasei muncitoare, sindicatele cuprind peste 4 600 000 de oameni ai muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități. Ele atrag toți salariații la dezbaterea și rezolvarea sarcinilor puse de partid în fiecare loc de muncă, contribuie la rezolvarea multiplelor probleme ale activității profesionale, social-culturale și ale îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale maselor.

Ridicarea pe o treaptă superioară a operei de construcție socialistă, procesul de continuă dezvoltare a democratismului socialist au determinat amplificarea rolului și atribuțiilor sindicatelor, ca și ale celorlalte organizații de masă și obștești. Aceasta și-a găsit expresie între altele în investirea lor cu dreptul legiferat de a participa nemijlocit la activitatea organelor centrale și locale de stat, la conducerea unităților economice, ceea ce le creează posibilitatea de a lua parte activă la elaborarea și aplicarea tuturor măsurilor privind dezvoltarea țării. Congresul al X-lea al P.C.R. a relevat sarcinile deosebit de importante care revin sindicatelor pe multiple planuri. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congres cu privire la sindicate, „**ele trebuie să pună în centrul activității munca pentru înfăptuirea programului de dezvoltare multilaterală a României socialiste**".

Chezășia îndeplinirii cu succes a importantelor sarcini ce le revin stă în conducerea și îndrumarea permanentă a sindicatelor de către partid. Îmbunătățindu-și neîncetat formele și metodele de muncă, întărindu-și legăturile cu masele largi ale celor ce muncesc, sindicatele vor putea contribui tot mai eficient la opera de edificare a socialismului în patria noastră

Gheorghe ZAMFIR
Silviu ACHIM

25 de ani de la primul Congres al Sindicatelor Unite din România

• RECLAMAȚII • SESIZĂRI • RĂSPUNSURI

● La noi, la Focșani, dacă ești puțin mai înalt și mai subțirel, poți să cauți cu luminarea prin magazine o pijama pe măsură, că tot n-ai să găsești. De ce ? Pentru că se pun în vînzare doar pijamale de mică măsură pentru oameni scunzi și dolofani. Ce păcat că nu sîntem toți așa ! Eu, ca să-mi procur o pijama pe măsură (nr. 52, talia I), a trebuit să apelez, nu de mult, la niște rude din Timișoara. Dar nu numai atît. Chiar pijamalele (numere mici) care se găsesc sînt pentru... vară. Pijamale groase, din diftină, nu există în tot orașul. (Poate vom găsi la vară). De unde rezultă că, la Focșani, studierea cererii de consum a populației se face și nu prea !

Alexandru CIUNGU
Focșani

● Anul trecut, prin luna septembrie, am achitat întreprinderii de rețele electrice din Tulcea suma de 1 592 lei pentru efectuarea lucrărilor de instalație electrică în locuința mea din comuna Murighiol, satul Dunavățul de Sus. Prin decembrie s-a prezentat acasă o echipă de electricieni. Dar, după cum am văzut, aceștia au venit doar în vizită, căci după 4 zile au plecat lăsînd totul baltă. De atunci nu și-au mai făcut apariția nici pînă azi. Nu s-au adus nici măcar materialele necesare. Am reclamat situația conducerii întreprinderii, însă tot nimic nu s-a făcut. De ce sînt tolerate astfel de practici care, pe lîngă că nu fac cinste întreprinderii, aduc serioase prejudicii cetățenilor ?

Hariton V. DENISOV
satul Dunavățul de Sus, comuna Murighiol — județul Tulcea

● Muncitorul Gheorghe Nilca, din Cisnădie, ne semnala într-o scrisoare că la serviciul stomatologic din cadrul policlinicii din localitate, cetățenii sînt nevoiți să aștepte ore în șir — cu bonurile de ordine în mînă — pînă reușesc să pătrundă în cabinetul dr. Nicolae Dulea, deoarece acesta primește pacienții „pe sprînceană". „Reclamația pe care am făcut-o în acest sens directorului spitalului unificat de care ține policlinica, n-a avut nici un efect" — se subliniază în scrisoarea adresată redacției.

Această sesizare am trimis-o Direcției sanitare a județului Sibiu în răspunsul primit de curînd la redacție, conducerea direcției sanitare precizează că cele sesizate sînt juste. Într-adevăr, „s-au găsit lipsuri privind organizarea și funcționarea serviciului, distribuția bonurilor de consultații și planificarea acestora". Pe de altă parte, — se menționează în răspuns — se confirmă și faptul că „dr. N. Dulea, avînd și alte sarcini, lipsea deseori de la serviciu un număr de ore, ceea ce crea aglomerație la cabinetul său". Dar că, după cum susține directorul spitalului unificat Cisnădie, n-au existat reclamații cu privire la modul de funcționare a acestui serviciu. Oare ? Dar cea la care se referă, în mod expres, semnatarul scrisorii ce-a fost ? Cumva, vreun mesaj de mulțumire ? Dar, să admitem că nu au fost reclamații în acest sens la conducerea spitalului. Lipsurile respective au existat, totuși, fără putință de tăgadă, de vreme ce au fost confirmate cu prilejul cercetărilor efectuate de direcția sanitară. Și dacă au existat, cine avea, în primul rînd, datoria să le cunoască și să le înlăture ? Nu conducerea spitalului respectiv ?

● În luna octombrie 1969 scriam redacției că, dintr-o greșeală de dactilografiere, în loc de Bd. Republicii 70, în dosarul de pensionare s-a trecut adresa Bd Republicii 7, fapt pentru care pensia mea ajungea pe la Universitate. În urma intervenției ziarului la Oficiul de pensii al sectorului 3, numărul incorect a fost, ce-i drept, modificat. Dar, probabil, drept pedeapsă, din noiembrie 1969 pensia mea e trimisă la un oficiu poștal pe strada.. Călărași ! Nu știu dacă pe cei care se poartă astfel cu mine îi mustră conștiința pentru „tratamentul" ce mi-l aplică, dar aș dori să le spun că au reușit să-mi crească necazurile, deoarece la vîrsta mea, fiind și suferindă, mi-este tare greu să fac deplasări kilometrice în căutarea pensiei.

Sonia BARBOSU,
pensionară, Bd. Republicii 70, sectorul 3, București

● Într-o scrisoare adresată redacției, Szenggyuel Barbala, din Tg. Mureș, str. Bălcescu 4, semnala că reparațiile necesare la acoperișul imobilului în care locuiește, pe care le solicită de patru ani organelor de administrație locativă, nu s-au executat nici pînă acum. Între timp, din cauza infiltrațiilor de apă, stricăciunile s-au accentuat.

Sesizat de redacție, Consiliul popular al municipiului Tg. Mureș ne-a răspuns, prin serviciul de gospodărie comunală și locativă (!?), că „datorită volumului mare de reparații, nu s-a putut executa lucrarea", dar că „o dată ce temperatura va permite, se vor face și reparațiile necesare la acest imobil". Curat răspuns ! Pe marginea lui se nasc cel puțin trei întrebări : 1) La cîte grade Celsius lucrează întreprinderea reparatoare ?; 2) S-a estimat oare costul reparațiilor — care, evident, va fi mult mai mare datorită deteriorărilor ce au survenit ulterior ? și 3) Pe cînd un răspuns concret, din care să rezulte exact anotimpul, anul și luna cînd se vor executa efectiv reparațiile ?

● Dintr-o eroare, pe data de 19 martie 1969 un inspector de la Direcția județeană pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale-Olt m-a amendat cu 500 de lei, bani care mi-au fost reținuți din salariu. În urma cercetărilor efectuate de procuratura din Slatina, am fost scos din cauză urmînd să mi se restituie și suma de 500 de lei, ilegal reținută. Am făcut o cerere, la care am atașat ordonanța procuraturii și, ca urmare, mi s-au restituit 250 de lei. Restul nu i-am primit nici pînă în ziua de azi. Reclamînd cazul administrației financiare a județului Olt, aceasta m-a îndrumat către Direcția județeană pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale-Olt. Dar aici mi s-a indicat să mă adresez din nou administrației financiare. În tot acest timp am cheltuit mulți bani cu drumurile făcute de la I.C.S.I.M. Craiova, unde lucrez în prezent, la Șantierul 624 Bals, de la Direcția pentru probleme de muncă la administrația financiară, pentru a-mi rezolva cazul. Dar totul a rămas nerezolvat. Cînd și cine îmi va restitui suma ce mi se cuvine ?

Ion C. GHEORGHE,
comuna Drăgotești, județul Dolj

● La depozitul de combustibil din Lehliu-gară, lipsa de grijă și respect față de cetățeni face casă bună cu dezordinea. Listele care se întocmesc atunci cînd vin oamenii să se programeze nu se țin în seamă, planificarea livrărilor de lemne și cărbuni se face parcă special ca să nu se respecte, transportul este lăsat mai mult pe seama cărușașilor de ocazie ș.a.m.d. Din această cauză, oamenii bat drumurile, cele mai multe ori degeaba, cale de 10—15 km, pierd timp prețios, își fac nervi fără ca cineva din conducerea depozitului să se sinchisească.

Aceste lipsuri nu durează de ieri, de alaltăieri. Cît mai trebuie să așteptăm pînă vor fi înlăturate ?

A. IONESCU
Lehliu — județul Ialomița

Stațiunile balneo-climaterice primesc oaspeți

Binecunoscutele **stațiuni de odihnă Bușteni, Sinaia, Predeal, Borsec, Sovata, Tușnad și Lacul Roșu** primesc noi serii de oaspeți. Pentru aceste stațiuni, ca și pentru cele de **tratament de la Călimănești, Căciulata, Olănești, Govora, Sovata, Borsec, Vatra Dornei, Slănic-Moldova, Pucioasa, Sinaia, Herculane, 1 Mai, Băzna, Ocna-Sibiului, Singeorz-Băi, Buziaș, Eforie Nord** s-au pus în vînzare bilete pentru trimestrul I al acestui an la agențiile Oficiului Național de Turism din întreaga țară.

Posesorii de bilete de la O.N.T. beneficiază de tarife reduse la cazare și masă, 50 la sută reducere la costul transportului pe C.F.R. și prin mijloacele I.R.T.A., reduceri de tarife pentru copii.

PEȘTE OCEANIC

Traulerele sub pavilion românesc desfășoară în prezent o intensă activitate în Oceanul Atlantic. Astfel, navele „Delta Dunării" și „Razelm", care pescuiesc în zona Labrador — Terra Nova (Newfoundland) recoltează importante cantități de cod, heringi și sebaștă. De asemenea, „Galați" și „Constanța", aflate în apele internaționale din apropierea coastelor Africii de vest, depozitează în calele lor zeci de tone de caranx, tai și alte specii de pește oceanic.

Potrivit unor calcule estimative, în anul 1970 piața noastră internă va fi aprovizionată cu acest produs în cantități ce depășesc cu 40 la sută pe cele din anul trecut.

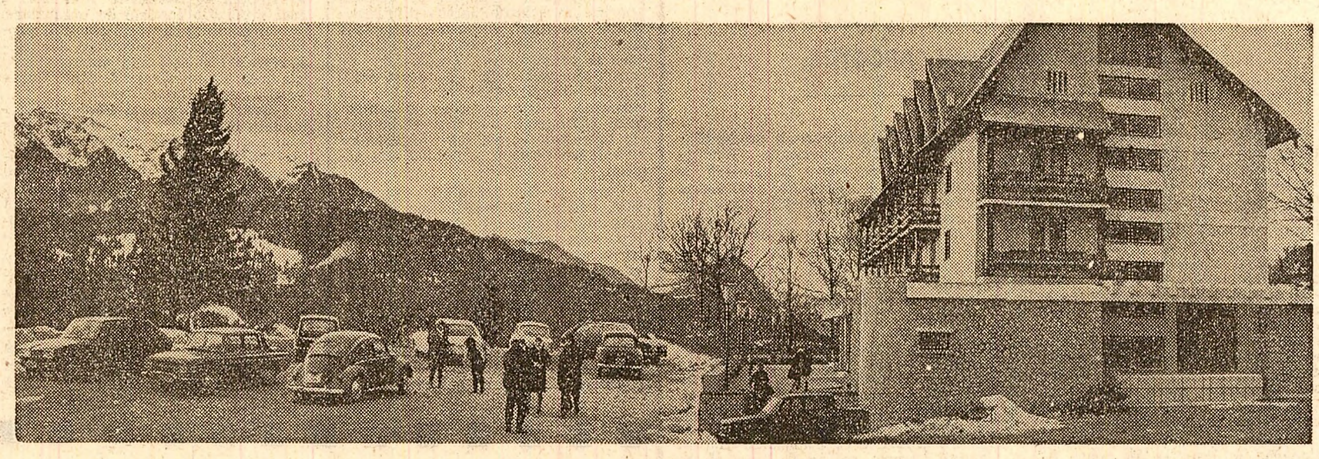

Predeal. Noul hotel de la „Trei brazi"

Foto : **GH. Vințilă**

Hai la drum...

(Urmare din pag. I)

tîndu-i că în asemenea condiții nu poate ieși în cursă. În loc ca respectivul maistru — care ar fi trebuit el însuși să împiedice ieșirea în cursă a troleibuzului — să aprecieze spiritul de responsabilitate al șoferului, faptul că i se atrage atenția asupra unei proprii neglijențe... l-a somat să plece în cursă, **amenințîndu-l că altfel îl va pune să plătească staționarea.** Argumentele ? „Nu-i nimic serios, șoferului i se pare, se poate merge și așa !". Deci o simplă „divergență tehnică" Numai că **aceleași defecțiuni le-a constatat și revizorul tehnic de la capătul liniei, stația Bîrsănești.** Mai mult, **o revizie suplimentară a fost efectuată și de către un ofițer superior de miliție (maiorul Iosif Mateescu)** care, înscriind în foaia de parcurs că frîna e ineficace, i-a dat dispoziție șoferului să ducă imediat troleibuzul la garaj, ceea ce acesta a și făcut, executînd dispoziția reprezentantului organului de stat. Care credeți că a fost urmarea ? La depoul respectiv s-a constituit un fel de „comisie ad-hoc" care a decretat că „totuși se poate circula cu troleibuzul respectiv", iar șoferul a fost „pus la punct", sancționat cu suma de 445,36 lei pentru imobilizarea vehiculului.

Acestea sînt faptele — și ele ridică desigur cîteva întrebări. În primul rînd, **a cui dispoziție trebuie să o execute șoferul respectiv ? A organelor de miliție, care practic i-au interzis circulația, găsind vehiculul necorespunzător, sau a șefului de depou, care după cum se vede crede că se situează pe deasupra mîliției, și mai mult decît atît, pe deasupra prevederilor clare ale unei legi de stat ?**

Ne-am adresat pentru elucidare deplină maiorului de miliție **Iosif Mateescu.** „Șoferul are dreptate — ne-a spus interlocutorul. Am constatat personal deficiența de la frînă și l-am trimis la garaj. Iar cazul relatat nu este izolat".

... Să verificăm și această afirmație — despre „cazul neizolat" Ora 4 dimineața. Însoțiți de tehnicieni-specialiști ai miliției, am trecut în revistă un lung șir de troleibuze de la depoul I.T.B. Nițu Vasile Prima impresie de ordin optic : un aspect exterior la multe din acestea, pur și simplu detestabil. Sub privirile indulgente ale maistrului (Nicolae Toma) și ale altor tehnicieni de față, se strecurau troleibuze „julite" și „busite" cu ocazia unor tamponări anterioare. Cît despre starea lor tehnică, aveam s-o aflăm după controlul efectuat de specialiști. **Din aproape 100 de troleibuze, la nu mai puțin de 40 s-au descoperit defecțiuni ce se pot solda oricînd cu accidente :** deficiențe la frîne, sisteme de iluminare defecte ; „joc" la volan ; lipsa stopurilor pe frînă, absența schimbătorilor de fază ; lipsa claxonului ; semnalizatoare albe sau galbene în loc de semnalizatoare roșii ; ștergătoare de parbriz și frîne de ajutor lipsă sau defecte ; semnalizatoare fără licurici ; globuri semnalizatoare sparte etc.

— De ce ieșiți cu troleibuzele defecte din depou ? — am întrebat pe mai mulți șoferi. Răspunsurile primite : „Scriem mereu pe fișă să se facă reparații. În zadar le-am spus maiștrilor. Ei vor doar ca toate mașinile parcului să iasă pe traseu, și nimic altceva. Ce pățim cu ele nu mai interesează"... (Dumitru Gheorghe) ; „Nu mi-au reparat frîna. Am anunțat pe maiștrii Toma și Gheorghe Gheorghe de mai multe ori. Dar..." (Nicolae Iordache) ; „Le cer becuri de control, butoane de bord, licurici. Le cer să se repare frîna. Scriu în fișă. Degeaba..." (Constantin Budoi) ; „Le reclam mereu deficiențele, dar maiștrii dau din umeri". (Ion Nedelea) ; „Toată ziua spun și scriu. I-am anunțat și pe electricieni. Tot degeaba..." (Petre Moloiu).

Unii șoferi ne-au relatat că, practic, sînt puși între ciocan și nicovală, că dacă nu ies cu vehiculele, indiferent de starea tehnică, sînt sancționați, — iar dacă ies, riscă să provoace accidente cu pagube și victime. „Să omor un pieton și să intru la pușcărie — pentru că așa vrea șeful de depou ?" — spuneau ei.

Rezultă, fără nici un echivoc, persistența unei serioase lipse de responsabilitate. În loc să se aibă în vedere că buna funcționare a acestor autovehicule de transport — vehicule mari, grele, în care încap 60—70 de cetățeni — presupune un plus de responsabilitate, dimpotrivă, se consideră că sînt bune... la grămadă. Nu este însă suficientă lista accidentelor, șirul de morți, de răniți, de schilodiți, la care se adaugă pagubele materiale produse de numeroasele tamponări — pentru ca șefii de depou ai I.T.B să înțeleagă că ei trebuie să se conducă după lege, și nu „să facă legea" ?

— De ce ies în cursă troleibuze cu defecțiuni tehnice ? l-am întrebat pe tov. **V. Borcănescu,** șeful unității.

Justificările au fost una mai precară decît alta : „N-avem globuri albe" ; „n-avem becuri" ; „sînt prea multe defecțiuni și nu le putem face într-o noapte" ; „n-avem decît două echipe de întreținere" ; „toate echipele lucrează la cauciucuri" ; „mai scapă de la control"... Și în final : „Șoferii sînt de vină ! Sînt slab pregătiți, nu se pricep, priceniuiesc stricăciuni"...

Argumentele nu sînt noi. În schimb, despre controlul pe care ar trebui să-l exercite conducerea depoului asupra calității reparațiilor, în ce măsură sînt efectuate serios sau de mîntuială, despre măsurile referitoare la combaterea superficialității, la întărirea exigenței și disciplinei muncii în rîndurile tuturor maiștrilor și șefilor de echipă, revizorilor tehnici etc — mai nimic.

Tov. ing. **Constantin Petrescu,** director tehnic al I.T.B., căruia i-am adus la cunoștință situația, a împărțit, ce-i drept, cauzele în „obiective" și „subiective", dar despre mult așteptatele soluții eficiente pe care ar trebui să le ia conducerea I.T.B., despre soluțiile care s-ar putea adopta nu ne-a spus nici el prea multe lucruri...

Desigur, există un șir de fapte reale, incontestabile : sînt șoferi care neglijează întreținerea corespunzătoare a vehiculelor, din superficialitate sau insuficientă pricepere tehnică (și nu se pot găsi antidoturi ?) ; este o cerere mare din partea călătorilor, care și-așa se plîng că sînt prea puține mijloace de transport în comun ; (vezi aglomerația existentă la unele puncte ale orașului în anumite ore) ; există, de asemenea, rațiunile economice, să nu se înregistreze pierderi prin reținerea în depouri a vehiculelor etc. **Dar trebuie spus cu cea mai mare claritate și fermitate că acestea nu pot să constituie argumente pentru încălcarea condițiilor și cerințelor de securitate impuse de legea circulației.**

În ce privește „rațiunea economică" — a calculat cineva cît au costat statul accidentele respective, cu daunele materiale, reținerile din circulație, despăgubirile civile etc.? Nu cumva socoteala se dovedește... inversă ? **Ar fi o falsă dilemă, simplificatoare,** dacă lucrurile s-ar pune în felul — ori ne ținem de prevederile legii și oprim în depouri un mare număr de vehicule, ori le dăm drumul cu deficiențe tehnice. **Există și o a treia soluție** — a se asigura o bună întreținere, cu reparații prompte, în spirit de conștiinciozitate și disciplină, prin măsuri raționale, bine chibzuite și ferme de organizare a muncii. Tocmai în acest sens I.T.B.-ul are *atît datoria de a asigura zilnic numărul de autovehicule planificat* (chiar de a-l mări, pe măsura solicitărilor), cît și aceea de a asigura ca de pe porțile depourilor și garajelor *să iasă numai vehicule în bună stare de circulație.*

Considerăm că astfel de situații nu ar ajunge la proporțiile amintite dacă organele de miliție ar fi mai ferme față de șefii de depou și de garaje și, potrivit prevederilor legii circulației, ar fi decis măsuri mai drastice în toate cazurile de autovehicule ieșite din garaje sau depouri în condiții tehnice necorespunzătoare. „Generoase" și citeodată mult prea „generoase" cu penalizările la adresa șoferilor, chiar pentru cauze mărunte, organele de miliție nu dovedesc nici pe departe fermitatea necesară în cazurile șefilor de depouri care lansează în circulație adevărate pericole publice.

În încheierea anchetei am solicitat și părerea tovarășului colonel **Gh. Ștefăneasa,** șeful serviciului circulației din cadrul I.M.M.B., care a confirmat că serviciile tehnice ale I.T.B. manifestă neglijență față de starea autovehiculelor. Or, creșterea continuă a parcului de mijloace de transport, publice și particulare (anul acesta Uzina de automobile-Pitești va lansa un lot mare de vehicule), în general intensificarea circulației reclamă o sporire a grijii pentru starea tehnică a fiecărui autovehicul, în mod deosebit a celor pentru transportul în comun ; în tot mai mare măsură, avansînd spre o circulație modernă, trebuie sisteme de frînare riguros reglate, precise și eficace, sisteme de semnalizare corecte etc. Pe viitor — ne-a spus interlocutorul — lucrătorii de miliție vor acorda o mult mai mare atenție stării tehnice a mijloacelor de transport în comun.

pagina economică

NORMA BINE CHIBZUITĂ

măsură a hărniciei, răsplată dreaptă a muncii fiecărui cooperator

În adunările generale care au loc în aceste zile la sate, cooperatorii dezbat pe larg măsurile stabilite de conducerea partidului în vederea dezvoltării agriculturii cooperatiste, măsuri concretizate în hotărîrea plenarei Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. Din dezbaterile care au loc se degajă atît deplina aprobare față de aceste măsuri care corespund stadiului actual de dezvoltare a cooperativelor agricole, cît și străduința de a aplica cele mai potrivite forme de organizare a muncii pe ferme și brigăzi permanente de producție, adoptarea noilor norme de muncă și forme de retribuire în funcție de condițiile concrete din fiecare cooperativă agricolă, ceea ce va duce la sporirea producției și creșterea veniturilor. Ne-am oprit, în rîndurile de față, la una din aceste probleme care interesează în mod deosebit pe cooperatori și anume : introducerea unor norme perfecționate care să favorizeze creșterea producției, a randamentului muncii și a cîștigurilor cooperatorilor. În adunarea generală a cooperatorilor din comuna Ceacu, județul **Ialomița**, această problemă a fost discutată foarte amănunțit.

Adunarea generală a fost precedată de analize temeinice pentru a putea fi prezentate cooperatorilor propuneri concrete în ce privește cele mai potrivite forme de organizare, normare și retribuire a muncii. Colectivul de normare, condus de inginerul șef Gheorghe Vasile, a studiat, prin comparație, normele vechi și cele noi, încît în adunarea generală au putut fi făcute propuneri concrete în ce privește nivelul lor, cît și tariful normei pentru fiecare categorie de lucrări. După ce s-a întocmit proiectul cu normele de muncă au fost consultați șefii de echipă și cooperatorii fruntași. În preajma adunării generale a avut loc ședința consiliului de conducere care a adoptat proiectul cu privire la organizarea, normarea și retribuirea muncii. Procedîndu-se în felul acesta a putut fi consultat **un mare număr de oameni, s-a ținut seama de părerile lor, încît în adunarea generală propunerile prezentate au fost deosebit de clare.**

În ce privește organizarea muncii, în adunarea generală s-a propus și adoptat crearea a două ferme horticole, conduse de doi ingineri, două ferme zootehnice, conduse de un medic veterinar și un tehnician, o fermă de culturi irigate condusă de un tehnician și un sector pentru cultura plantelor de cîmp cu patru brigăzi, sector de care răspunde un inginer agronom. Prin această formă de organizare au fost desființate 9 posturi de brigadieri, ceea ce reduce substanțial cheltuielile neproductive. Din recomandările Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, a fost aleasă și aprobată forma de retribuire în natură și bani. În discuțiile purtate, cooperatorii s-au referit în mod deosebit la aplicarea noilor norme de muncă care, potrivit celor afirmate în adunarea generală, vor duce la folosirea mai eficientă a fondului de timp, la efectuarea unui volum mai mare de lucrări în decurs de 10 ore, la evaluarea mai exactă a contribuției fiecărui cooperator la sporirea producției agricole.

Excluzînd, deocamdată, ferma zootehnică, unde este nevoie de o normare în funcție de productivitatea și calitatea efectivelor de animale pe grajduri și pe loturi, consiliul de conducere a prezentat adunării generale propuneri de revizuire a normelor la cea mai mare parte din lucrările care se execută în cooperativă. Bunăoară, noul normativ recomandă, la o normă de categoria a IV-a, recoltarea a 900 kg porumb (desfacerea foilor de pe știuleți, detașarea lor de pe tulpină, curățirea de mătase, aruncarea în coș sau grămezi, urmînd ca adunatul și transportul la drum al știuleților să se facă de alți oameni). Comisia a propus adunării generale, care a și aprobat de altfel, o normă de 1 000 kg la hectar. Pe ce s-a bazat cînd a propus majorarea cu 100 kg? Pe faptul că vechea normă, practicată pînă în anul trecut, de 700 kg porumb recoltat, era depășită cu mult, realizîndu-se frecvent cîte 1 000 kg. Aceleași considerente au stat și la baza majorării normei de 20 kg arpagic recoltat în decurs de 10 ore la 25 kg, cantitate care a fost recoltată, în mod obișnuit, de către un cooperator care muncea cu tragere de inimă. Este semnificativ și felul cum s-a procedat la stabilirea normelor pentru diferite lucrări la cultura sfeclei de zahăr. Ținîndu-se seama atît de experiența anilor trecuți, cît și de posibilitățile oferite de extinderea mecanizării, la prima prașilă, în loc de 700 mp s-au prevăzut 1 200 mp. În schimb, la recoltarea sfeclei, norma a fost redusă. Această reducere s-a bazat pe faptul că, aproape în fiecare an, normele prevăzute la recoltarea sfeclei de zahăr nu au putut fi îndeplinite. În mod diferențiat s-a procedat și în sectorul legumicol. **La stabilirea normelor s-a urmărit îndeosebi obținerea unor producții mari și care să fie livrate în condiții calitative superioare.** Dacă norma de 300 kg roșii recoltate pentru fabricile de conserve a rămas aceeași, la recoltarea celor destinate vînzării pe piață și exportului, lucrare care trebuie făcută cu atenție deosebită, norma a fost stabilită la 140—150 kg. Am arătat numai cîteva din normele asupra cărora s-au oprit mai mult cooperatorii din Ceacu. Ca rezultat al discuțiilor largi care s-au purtat atît înainte, cît și în timpul adunării generale au putut fi stabilite norme judicioase de muncă pe care cooperatorii le-au adoptat. Dar nu numai atît. Ei s-au angajat să le respecte întocmai, pentru a contribui în felul acesta la executarea la timp a tuturor lucrărilor.

Stabilirea unor norme judicioase va face cu putință sporirea producției și a productivității muncii și, în ultimă instanță, creșterea retribuirii cooperatorilor. De altfel, cooperatorii din Ceacu au în față ca o oglindă veniturile pe care le pot realiza prin efectuarea diferitelor lucrări. În adunarea generală s-a arătat că pentru producția prevăzută a se obține în acest an este nevoie de 320 000 norme convenționale. Ele sînt defalcate pe sectoare, culturi, lucrări. **Fiecare normă convențională va fi retribuită cu cîte 32 lei. Întrucît adunarea generală a optat pentru retribuirea în natură și bani, potrivit calculelor preliminare pentru o normă de categoria a treia, tăiat coceni, de exemplu, munca depusă va fi retribuită cu 33,75 lei, 3,500 kg grîu și 3,375 kg porumb.** Asemenea exemple au lămurit pe cooperatori asupra avantajelor pe care le prezintă noua formă de normare și retribuire a muncii. În cuvîntul lor, mulți dintre ei au arătat că noile norme, ca și forma de retribuire adoptată, îi interesează să participe la muncă și să contribuie la obținerea unor producții mari în toate sectoarele de activitate. Iată ce spunea, între altele, cooperatoarea Angela Deacu : „Această nouă formă de organizare, normare și retribuire pune în valoare nu numai cantitatea, dar și calitatea muncii. Este foarte bine că ne organizăm așa, că începem să ne gospodărim și mai bine decît pînă acum. S-au stabilit norme, s-au organizat ferme și sectoare. Eu cred însă că cel mai important lucru este ca fiecare cooperator să pună mîna și să muncească, și să muncească bine. Nu cum fac unii bărbați, care umblă numai după posturi fixe, caută locuri de muncă ușoare". În timpul discuțiilor, cooperatorii Constantin Tihan, Maria Pantilie, Marin Stoian, Simion Leonida, Mircea Tunsu au reliefat faptul că aplicarea hotăririi Uniunii Naționale, pe care o aprobă, este în măsură să dea rezultate bune datorită atît organizării muncii pe ferme și sectoare, cît mai ales folosirii mult mai judicioase a forței de muncă, a fondului de timp, a noului sistem de retribuire în bani și natură, deosebit de stimulativ pentru cooperatori. Toți cei care au luat cuvîntul în adunare au pledat pentru reabilitarea unei tradiții în munca pămîntului : folosirea deplină a zilei de lucru, acel timp pe care țăranul l-a măsurat în anotimpurile lui, între mijirea zorilor și căderea nopții.

Alex. BRAD
corespondentul „Scînteii"

Adunări generale în cooperativele agricole pentru aplicarea măsurilor cu privire la perfecționarea organizării, normării și retribuirii muncii

...ȘI MINISTERUL S-A FĂCUT CĂ INTERVINE

Potrivit prevederilor, **Fabrica de armături industriale din fontă**, din cadrul Uzinei metalurgice din Bacău, are termen de punere în funcțiune sfîrșitul acestui an. Începînd din anul viitor, aici trebuie să se realizeze o producție de 20 000 tone piese turnate și 13 000 tone vane, de diferite dimensiuni. Din capul locului, trebuie spus că atît constructorul, cît și beneficiarul sînt sceptici în privința respectării termenului de dare în exploatare a fabricii ; pînă la această dată, restanțele în executarea lucrărilor pe șantier depășesc 10 milioane lei.

— S-au întocmit destule grafice, dar constructorul nu le-a respectat — ne spunea, din partea beneficiarului, tov. **Gheorghe Popescu**, inginer-șef cu problemele de investiții, din cadrul uzinei metalurgice.

Consecința ? Halele de turnătorie și curățătorie nu sînt închise complet nici pînă în prezent ; ca atare, montorii nu pot lucra în bune condiții la instalarea utilajelor. Rămîneri în urmă se constată și la alte obiective ; de pildă, centrala termică trebuia să fie gata încă din luna septembrie a anului trecut, dar și acum mai este de lucru la izolarea acoperișului și la finisări în interior și exterior. Conform unui grafic, hala de unități auxiliare trebuia predată încă din 1969. Dar evenimentul nu a avut loc. S-a elaborat un nou grafic, în care se prevede terminarea ei pînă la sfîrșitul lunii martie a.c.

Iată, însă, că și constructorul — I.S.C.M. din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej — îi învinuiește pe beneficiar.

— Este adevărat, la curățătorie lucrările au rămas puțin în urmă — aprecia ing. **Ioan Sandu**, șeful șantierului. Dar aceasta se datorește beneficiarului, care nu ne-a asigurat proiectele la vreme. Proiectantul (I.P.C.M.) a elaborat cinci rînduri de devize. Și acum mai avem de primit documentația pentru încă două linii de formare, de la turnătorie.

Constructorul are dreptate. Lipsa de documentație i-a stînjenit activitatea. Tot atît de real este și faptul că restanțele se datoresc deficiențelor de organizare a șantierului, atît în anul trecut, cît și în acest an. Se menține o dezordine greu de justificat în folosirea forței de muncă, a mijloacelor tehnice.

Ne aflam pe șantier în ziua cînd o grupă de 7 proiectanți, în frunte cu ing. V. Boca de la I.P.C.M. din București, venise să rezolve problemele rămase în suspensie. Cum le-au soluționat ? De abia descinși din microbuz, o parte din proiectanți au și început să se intereseze de... primul tren spre Capitală. A doua zi, după amiază, pe șantier nu mai era picior de proiectant. Au lăsat în urmă destule probleme nerezolvate, în legătură cu lucrările de instalații și montaj — ca executarea terasamentelor, lichidarea omisiunilor din proiecte. Ce or fi raportat ei „mai marilor" lor din București, care i-au trimis la Bacău ?

Principalul neajuns îl constituie, însă, neasigurarea utilajelor tehnologice necesare. Unii furnizori au rămas datori încă din anul trecut cu un mare volum de utilaje, în valoare de 7 milioane lei. Deși ne aflăm în anul punerii în funcțiune a fabricii totuși, pentru o serie de utilaje ce trebuie aduse din import — cum ar fi electromagneții cu cîmp variabil, instalația de automatizare a cubiloului, precum și două din cele 4 linii de formare — nu au fost încheiate contracte. Iar pentru un volum de utilaje, în valoare de circa 5 milioane lei, care trebuie realizate în țară, nu se primiseră nici repartiții. Există tendința din partea furnizorilor de a împinge termenele de livrare a utilajelor tehnologice spre sfîrșitul anului. În această situație se află instalația de transport pneumatic (furnizor uzina „1 Mai" din Ploiești), dezbătătorul de forme (de la uzina „Independența" — Sibiu), pentru care furnizorii și-au prevăzut termene în luna decembrie. Și urmările ? Ing **Teodor Artenie**, șeful lotului de montaj, ne relata că, datorită lipsei de utilaje tehnologice, s-ar putea ca planul pe trimestrul I al acestui an să nu fie realizat decît în proporție de cel mult 30 la sută

De neînțeles este și faptul că unii furnizori nici măcar nu și-au prevăzut în plan, pentru acest an, producerea anumitor utilaje de care depinde intrarea în funcțiune a fabricii de la Bacău. Este cazul uzinei „Balanța" din Sibiu care, cu avizul ministerului de resort, a făcut cunoscut beneficiarului că dispozitivul de șarjare, cîntarele cu pîlnii și dozatoarele gravimetrice nu vor putea fi livrate în cursul acestui an.

Referindu-se la toate aceste neajunsuri, tov. ing. **Radu Manoliu**, secretar al Comitetului județean Bacău al P.C.R., aprecia :

— În repetate rînduri s-a analizat mersul lucrărilor pe acest șantier. Și, de fiecare dată, reprezentanții constructorului, proiectantului și beneficiarului — în special, cei de la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini — și-au luat angajamente, atît în ceea ce privește îmbunătățirea ritmului de execuție a lucrărilor, cît și în domeniul respectării termenelor de livrare a utilajelor tehnologice. Prea puține din aceste promisiuni au fost traduse în fapt. Deficiențele semnalate au repercusiuni negative asupra finalizării în termen a investiției, asupra satisfacerii unor cerințe ale economiei naționale.

Oare forurile de resort din minister și din Centrala industrială de utilaj pentru industria petroleră din Ploiești, de care aparține uzina din Bacău, se mulțumesc cu tactica de a veni, a vedea și a pleca, fără să ia măsurile cuvenite ? Consideră cumva conducerea ministerului că problemele care se ridică în legătură cu construcția acestei fabrici pot fi tratate cu atîta indiferență, cu atîta lipsă de răspundere ?

Gheorghe BALTĂ
corespondentul „Scînteii"

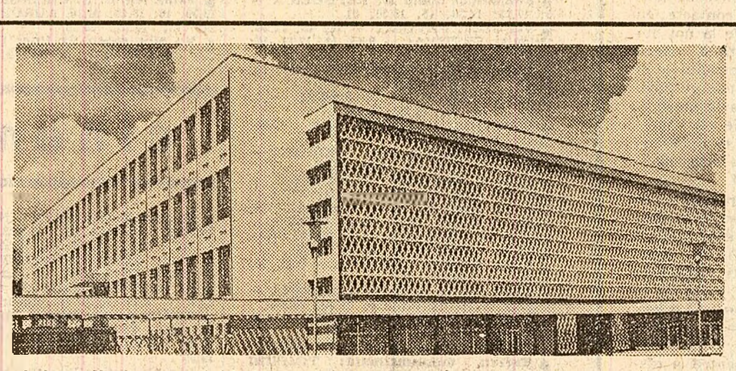

Județul Vaslui și-a dobîndit o substanțială pondere industrială în anii acestui cincinal. Printre noile obiective importante intrate în funcțiune se înscrie și **Combinatul de confecții din Vaslui**, care produce un sortiment variat de confecții pentru bărbați, femei, adolescenți și copii, cămăși și haine de protecție.

Combinatul de confecții din Vaslui își îndeplinește ritmic, în fiecare lună, planul și angajamentele asumate. Luna aceasta, de exemplu, a produs și livrat înainte de termen importante loturi de confecții pentru export în U.R.S.S., costume de protecție pentru beneficiari din Belgia, precum și raglane de relon destinate pieței interne. Varietatea modelelor, care includ costume din stoiă, uniforme școlare, impermeabile din relon, pantaloni din tergal, costume-salopete etc, calitatea lor ireproșabilă fac ca piesele de îmbrăcăminte executate aici să fie tot mai insistent solicitate în țară, ca și peste hotare. Combinatul de confecții din Vaslui are un magazin propriu de prezentare și desfacere a produselor sale, amplasat pe str. Primăverii, nr. 11, care etalează în permanență un bogat și variat sortiment de modele.

CONTRASTE

• Idei împietrite în dosare

Intrebat de un reporter al ziarului nostru ce propuneri ar avea să facă la o nouă adunare a salariaților, un muncitor dintr-o întreprindere metalurgică a răspuns prompt : „Aș repeta cîteva dintre lucrurile spuse la precedenta adunare. Prea multe nu s-au schimbat de atunci". Departe de noi intenția să generalizăm acest răspuns. Totuși, un simbure de adevăr, și încă destul de mare, există, căci, într-o serie de întreprinderi, multe dintre propunerile salariaților au rămas uitate prin sertare sau trecute în planuri a căror realizare este aminată sine die. Curios e faptul că cele mai multe dintre aceste propuneri abandonate țintesc creșterea randamentului muncii. Un exemplu : la Șantierul naval din Constanța, vopsitorii care lucrează la docul mare au cerut să li se asigure schele mai ușoare, cu o mai mare mobilitate de-a lungul navelor. Schelele nu au fost construite, deși existau posibilități interne. Și astfel a fost neglijată o propunere de creștere a productivității muncii vopsitorilor cu 20 la sută. O soartă cu nimic mai bună au avut-o multe propuneri făcute de salariații de la U.S.A.S. Năvodari, C.E.I.L. Constanța și Triajul C.F.R. Palas. Este o obligație a comitetelor de direcție ca, în adunările generale ale salariaților care au început zilele acestea în întreprinderi, să arate punct cu punct cum s-a ocupat de aplicarea propunerilor făcute în adunările precedente. Nu le va fi deloc ușor comitetelor de direcție din unitățile amintite să dea socoteală în fața adunărilor dar credem că autocritica va fi plină de învățăminte pentru viitor.

• O asociație... dulce

Multe cooperative agricole, în dorința de a realiza venituri bănești sporite, au dezvoltat, pe lîngă alte ramuri de producție, și apicultura. Acele unități care și-au organizat stupini mari, cu familii de albine numeroase și le-au îngrijit corespunzător au obținut rezultate bune. Altele, nu aveau mai multi stupi decît un apicultor amator și, de aceea, era „mai mare daraua decît ocaua". Și pentru acest neajuns s-a găsit o soluție : crearea de asociații intercooperatiste pentru dezvoltarea apiculturii. O asemenea asociație a fost constituită în județul Dolj. Cele 120 cooperative agricole asociate vor crea o întreprindere apicolă care va avea stupini în comunele Poiana Mare, Castranova, Segarcea și Filiași. Această asociație va avea 8 000—10 000 familii de albine — un roi uriaș. Prelucrarea producției se va face în cooperativa agricolă din comuna Praporu, unde se va construi un laborator apicol. Cînd vor roi asemenea asociații și în alte părți ?

• Logică inversă

De ani de zile, unele unități siderurgice livrează constructorilor de mașini anumite laminate la alte dimensiuni decît cele indicate prin contracte. Efectul ? Numai la uzina „Tractorul" din Brașov, datorită folosirii unor laminate nelivrate la lungimi fixe sau multiple, s-au înregistrat, în anul trecut, pierderi de capete și scurtături de 800 tone ; Uzina de autocamioane Brașov, din cauza nelivrării profilelor de 5 mm de către Uzina metalurgică din Iași, s-a văzut obligată să folosească (citiți „să irosească") la execuția longeroanelor tablă de 6 mm, consumînd în plus 250 tone de laminate. Cine pierde în acest caz : furnizorul de metal sau beneficiarul ? Răspuns : amîndoi, dar pe punga statului. Adică, pînă la urmă, nici unul din cei vinovați. De unde, la început, pentru aceeași speță juridică răspunsul era simplu și precis, acum a devenit confuz. S-a răsturnat logica ? Puneți-o în picioare !

• Pretexte și pagube

Într-un recent control întreprins de organele de specialitate ale Direcției de control și revizie a municipiului București, al Ministerul Finanțelor, la șantierele 2 și 3 ale Întreprinderii construcții-montaj București s-au constatat peste 100 tone de materiale depozitate în mod necorespunzător și supuse degradării. Bunăoară, la unul dintre loturile șantierului 2 s-au găsit, în această stare, 10 tone de oțel beton, 25 tone de fier, 2 tone de tîmplărie metalică, 253 de ferestre, 1 500 saci de ipsos sparți și cu conținutul împrăștiat ; la un alt lot al aceluiași șantier erau sparte și fisurate 200 tuburi din beton, iar 5 tone de oțel beton erau, pur și simplu, acoperite de un strat gros de pămînt. Cum se explică această situație necorespunzătoare ? Șeful acestui ultim lot, Gheorghe Marin, a afirmat că degradarea celor 200 tuburi din beton e datorată slăbei lor calități, cauză pentru care nu au rezistat în timpul transportului. Așa să fie oare ? De ce, în acest caz, la recepția de pe șantier a tuburilor amintite nu s-a făcut nici o reclamație referitoare la calitate ? Sigur, e mai ușor să cauți pretexte decît să gospodărești cu grijă materialele încredințate ! Dar pagubele cine le suportă ?

• O mînă „largă"

Sînt unele cooperative agricole în care se întîlnesc situații anacronice : veniturile se realizează cu multă muncă și greutate, dar banii sînt cheltuiți cu ușurință. Un exemplu elocvent în această privință îl oferă cooperativa agricolă din Cîrligi, județul Bacău. Pentru introducerea instalației de apă în grajduri s-au procurat, cu cîțiva ani în urmă, o pompă în valoare de 32 000 lei, un bazin metalic — 13 500 lei și adăposturi automate care au costat 4 800 lei. Toate aceste materiale, în valoare de 50 000 lei, stau nefolosite și ruginesc. Motive se găsesc o mie. Dar lucrurile trebuiau bine motivate cînd s-a aprobat procurarea materialelor. Poate consiliul de conducere n-a fost destul de perspicace în a hotărî dacă este oportună sau nu o asemenea lucrare. Dar ce au făcut organele agricole locale pentru a se preîntîmpina risipa? Se pare că nici acum n-au tras învățămintele necesare Și iată de ce. Au repartizat cooperativei din Cîrligi o mașină de stropit vie. Este un utilaj necesar, dar cînd ai ce stropi. Or, cooperativa n-are nici un butuc de vie. Deci alți 6 500 lei aruncați în vînt. Cine se joacă cu banii cooperativelor agricole ar trebui să-și deschidă buzunarele proprii.

BENEFICIUL

(Urmare din pag. I)

terului Industriei Construcțiilor de Mașini. Mai întîi, o cotă de cel puțin 10 la sută (26 milioane lei) se varsă la bugetul de stat ; în ordine, alte 1,2 milioane sînt destinate rambursării creditelor bancare privind lucrări de mică mecanizare ; o altă parte — aproape 6 milioane lei — va acoperi creditele bancare privind creșterea planificată a mijloacelor circulante de la an la an ; restituirii creditelor pentru investiții le sînt afectate aproximativ 6 milioane lei, alte importante sume constituindu-se într-un fond de rezervă la dispoziția centralei industriale ; circa 35,5 milioane lei vor acoperi deficitul financiar planificat a se obține în 1970 din activitatea uneia din unitățile acestei centrale industriale — U.R.E.M.O.A.S. — iar alte zeci și zeci de milioane lei din beneficiile prevăzute în planul C.I.M.I.E.M. vor fi utilizate pentru finanțarea investițiilor, acoperind diferența dintre necesități și fondurile constituite din amortismente și alte resurse.

— Acest nou cadru și aceste noi dimensiuni ale relațiilor financiare — ne spunea tov. **Emanoil Voiculescu**, directorul financiar al centralei industriale amintite — evidențiază cu pregnanță cîteva trăsături : pe de o parte, creșterea sensibilă a autonomiei întreprinderilor și a centralelor industriale în utilizarea și gospodărirea beneficiilor ce le obțin ; pe de altă parte, necesitatea realizării neabătute a beneficiilor planificate, mobilizînd intens resursele și posibilitățile de creștere a productivității muncii, de reducere a prețului de cost, fără a dăuna cu nimic calității produselor

Ce se întîmplă în cazul nerealizării beneficiilor prevăzute într-o întreprindere sau centrală industrială ? În asemenea împrejurări, în cadrul unității economice sau al centralei respective apare o situație financiară nefavorabilă. Desigur, uneori, pentru rambursarea creditelor privind lucrări de mică mecanizare, creșteri de mijloace circulante, lucrări de investiții sau chiar pentru acoperirea pierderilor — în cadrul planului sau peste prevederile sale — cu care s-a încheiat activitatea unui an întreg, se poate apela la beneficiile rămase disponibile la alte unități economice subordonate aceleiași centrale sau la nivelul ministerului, iar dacă acestea nu sînt suficiente, la subvenții de la buget.

Am continuat investigațiile pentru a răspunde la întrebarea : ce se întreprinde în unitățile C.I.M.I.E.M. pentru obținerea unui volum cît mai mare de venit net ? Știam că în toate cele 12 unități ale acestei centrale industriale este în curs de elaborare un plan de măsuri menit să ducă la depistarea tuturor posibilităților și rezervelor de reducere a prețului de cost, de sporire a beneficiilor.

La U.R.E.M.O.A.S.-București, contabilul șef **Emil Miron** ne-a prezentat planul de măsuri de care vorbeam. Sînt menționate, detaliat, acțiuni pentru reducerea consumului de metal, realizarea unor modificări tehnologice și constructive, asigurarea unei aprovizionări raționale. Toate — cu efecte favorabile de peste 8,4 milioane lei anual asupra prețului de cost. Și totuși, în 1970, această modernă uzină își va încheia activitatea cu o pierdere de zeci de milioane lei. „Ce să facem — ne-a spus contabilul-șef — dacă la unele sortimente prețul de vînzare abia acoperă cheltuielile cu materialele ?!..."

Se poate ca o parte din pierderile financiare planificate să fie justificate printr-un „joc" nefavorabil — pentru această uzină — al prețurilor. Iată însă că în numai 11 luni din anul trecut, la U.R.E.M.O.A.S. rebuturile au atins un nivel de aproape 12,2 milioane lei, că locațiile, penalizările plătite pentru nelivrarea la termen a produselor, dobînzile pentru împrumuturi restante, ca și celelalte cheltuieli neeconomicoase au însumat peste un milion lei. E vorba, deci, de pagube certe, care nu au nici o legătură cu prețul de vînzare, ci numai cu capacitatea și hotărîrea fermă a specialiștilor, a cadrelor de conducere de aici, de a le elimina în acest an. Altfel, pierderile planificate vor fi depășite, iar destinațiile ce le va lua beneficiul obținut de C.I.M.I.E.M. în 1970 vor fi serios afectate.

De la „singura unitate cu pierderi" a acestei centrale industriale, ne-am transferat investigațiile la „cea mai rentabilă" dintre unitățile C.I.M.I.E.M. : Întreprinderea de echipament metalic pentru binale-Oradea. „Pentru 1970, centrala industrială ne-a fixat un nivel al cheltuielilor la 1 000 lei producție marfă de 555 lei, care, în condițiile structurii planificate a producției din acest an, nu poate fi realizat — ne-a spus din capul locului tov. ing. **Gheorghe Măduta**, directorul întreprinderii. Așa s-a întîmplat și anul trecut : ca urmare, deși am îndeplinit și depășit prevederile tuturor indicatorilor economici, cheltuielile la 1 000 lei producție marfă au fost mai mari și, în consecință, planul de beneficii nu a fost realizat"

Ce măsuri s-au preconizat în vederea reducerii cheltuielilor de producție în acest an ? De pildă, se va acționa pentru economisirea metalului ? „Da, pînă acum s-au depistat posibilități de diminuare a consumului specific de metal cam cu 3,2 la sută" — ne-a spus directorul unității. Nu e prea puțin, știind că sarcina pentru 1970 privind economisirea metalului e de 8 la sută ? — l-am întrebat. „Noi, pînă acum, atît am putut descoperi". În esență, în anul 1970, se va realiza beneficiul planificat ? — am insistat, în continuare. „Numai dacă ni se va stabili un nivel accesibil al cheltuielilor la 1 000 lei producție marfă sau... dacă nu vom fabrica sortimentele mai puțin rentabile". Care este, în această problemă, punctul de vedere al conducerii centralei ?

— În anul 1970, în toate cele 12 unități care fac parte din centrala noastră — deci și la I.E.M.B din Oradea — toți indicatorii economici și financiari planificați, inclusiv cheltuielile la 1 000 lei producție marfă și beneficiile, pot fi nu numai îndepliniți, dar și depășiți — ne-a asigurat tov. ing. **Eduard Ulmanu**, director general al C.I.M.I.E.M. E adevărat, rezultatele favorabile pe care le așteptăm nu vor fi obținute cu ușurință, dar ele vor trebui obținute cu orice preț.

Se poate spune că în unitățile C.I.M.I.E.M. există o oarecare preocupare pentru reducerea cheltuielilor de producție, pentru realizarea unor beneficii mai mari. Atenția care se acordă acestor probleme — în care, de fapt, se reflectă întreaga activitate de producție a întreprinderilor — nu are însă intensitatea necesară. Iată de ce, în unitățile C.I.M.I.E.M trebuie urgentată aplicarea unor acțiuni hotărîte pentru ca indicatorii financiari — prețul de cost și beneficiile — ce vor fi realizați în 1970 să reflecte un progres substanțial pe linia creșterii eficienței activității economice.

Există, după cum se știe, o corelație strînsă între efortul fiecărui colectiv de întreprindere pentru sporirea beneficiilor și ridicarea nivelului e de 8 la sută ? — l-am întrebat. „Noi, pînă acum, atît am putut descoperi". În esență, în anul 1970, se va realiza beneficiul planificat ? — am insistat, în continuare. „Numai dacă ni se va stabili un nivel accesibil al cheltuielilor la 1 000 lei producție marfă sau... dacă nu vom fabrica sortimentele mai puțin rentabile". Care este, în această problemă, punctul de vedere al conducerii centralei ?

CONFERENȚIARUL IDEAL - stăpîn al artei de a transmite cunoștințe, de a împărtăși idei

Prof. univ. dr. Edmond NICOLAU

Mijloacele prin care societatea noastră asigură difuzarea cunoștințelor sînt extrem de variate și, aș adăuga, de cele mai multe ori eficiente. Este suficient să ne gîndim la mijloacele de comunicare de masă, la universitățile populare și muncitorești, la cursurile postuniversitare, la cursurile de reciclare. Fiecare din aceste forme corespund unui anumit public, unei anumite categorii de auditori și unui anumit scop.

Nu este intenția noastră să analizăm aceste forme, să le trecem în revistă avantajele și dezavantajele. Vom observa însă că prin însăși natura lor, mijloacele de comunicare de masă sînt chemate să asigure cea mai largă difuzare a cunoștințelor. Posibilitățile lor sînt extrem de mari — în special în cazul televiziunii. O lecție organizată în studio poate fi urmărită pe micul ecran de milioane de telespectatori, iar camerele de luat vederi, prin mobilitatea lor, permit ca aceleași obiecte să fie privite din unghiuri foarte diferite; astfel încît televiziunea ni se pare mijlocul ideal de difuzare a cunoștințelor artistice și științifice. Prin îmbinarea informației vizuale cu cea auditivă, ea oferă și cea mai mare posibilitate de fixare a materialului prezentat.

La polul opus se află **prelegerea** ținută la o universitate populară, la un ateneu studențesc sau la un club. După părerea mea, cu rare excepții, prelegerea reprezintă o formă depășită. Ea se adresează în general unui public restrîns și abordează o tematică limitată. Mai mult decît atît, lipsită de ilustrări vizuale, prelegerea se dovedește adesea puțin atractivă, iar dacă vorbitorul nu are un talent deosebit, riscă a nu „prinde" pe auditori.

Pentru a oferi un termen de comparație, sînt tentat să mă refer și la alte manifestări cu un profil asemănător. Astfel, conferința publică, ca vorbire de unul singur, reprezintă, evident, din punct de vedere al eficacității, mai puțin decît simpozionul, la care expunerea se face prin optica diverșilor invitați, fiecare avînd o competență directă și personală. Dar oricum am privi lucrurile, **succesul final este asigurat în primul rînd de natura raporturilor între partenerii dialogului sală-tribună.** Conferențiarul îndeplinește o funcție socială, care implică anumite cerințe și răspunderi. Am avut de nenumărate ori prilejul să mă conving personal i fluxul de cunoștințe între tribună și sală determină o poziție activă din partea auditoriului, o atitudine socială aș zice. Cît de bine direcționată este ea? Servește scopurilor noastre din momentul respectiv? Iată întrebări pe care le-aș adresa în primul rînd conferențiarului și l-aș face răspunzător direct față de eventualele răspunsuri negative. Căci el este, subliniez încă o dată, nu doar un vorbitor din proprie inițiativă și pentru propriul său interes sau agrement, ci este **purtătorul unei acțiuni sociale.** Ca atare el atrage public, pe măsura actualității unor anumite fapte de viață și a competenței individuale.

Și iată-ne ajunși la unul din capitolele cele mai discutate ale acestui domeniu de activitate — ce calități trebuie să întrunească **conferențiarul ideal.** Nu intenționez (ar fi și imposibil) să trasez un profil care să îmbine tot ceea ce un bun conferențiar își poate dori. Mă voi opri pe scurt doar asupra acelor trăsături care ilustrează înalta răspundere socială a celui care se adresează unui larg auditoriu. Desigur, în primul rînd sîntem datori să amintim **stăpînirea temeinică** a subiectului pe care dorește să-l expună. Apoi — **străduința sa de a-și face gîndurile însușite public.** De fapt, lucrurile nu sînt chiar atît de simple cum par la prima vedere. Pentru a le înțelege, să nu uităm că **există o artă a vorbirii în public.** Vorbitorul trebuie să se adapteze nivelului mediu al sălii; el ține o legătură invizibilă cu cei prezenți, le simte reacțiile, le anticipează nelămuririle, își dozează cunoștințele transmise pentru ca fiecare categorie de auditori să aibă ceva de reținut. O lungă experiență îmi probează că toate cunoștințele științifice, ideile cele mai abstracte pot fi explicate pe înțelesul publicului larg, bineînțeles cu un evident efort al celui ce încearcă această operație. Prin comparații plastice, cu ajutorul unui bogat material intuitiv, teoriile cele mai abstracte pot deveni noțiuni curente pentru ascultători.

Indiferent de eventualul „farmec" pe care îl au unii vorbitori, mai există și unele reguli minime — organizatorice le-aș numi — ce trebuie respectate pentru a asigura buna transmitere a informației. **Esențial în această acțiune nu este ținerea conferinței, ci transmiterea unor idei.** Și dacă ea va fi pragramată la ore tîrzii, așa cum se obișnuiește la unele atenee studențești, iar vorbitorul, antrenat de subiectul expus, va prezenta o lectură de două ore, cu siguranță că se va da o lovitură ideii de răspîndire a cunoștințelor. În sfîrșit, să menționăm în treacăt că există și o artă a alegerii temelor pentru conferințele publice, că în această direcție se plătește încă un deloc neglijabil tribut repetării în programele unor instituții culturale a acelorași teme prăfuite.

Este știut că în momentul de față masele largi ale poporului nostru își ridică în permanență nivelul cunoștințelor. La această ridicare culturală a maselor o contribuție dintre cele mai substanțiale și-au adus-o mii de conferențiari de pe tot cuprinsul țării. Este locul aici să amintim și activitatea acelor forme organizate de răspîndire a cunoștințelor cultural-științifice, viabile tocmai în ideea educației permanente de care vorbeam la început: universitățile populare și muncitorești. Există astăzi în țară 141 de astfel de instituții de cultură. Numai Universitatea Populară din București are circa 9 000 de cursanți, printre care 2 100 ingineri, 688 economiști, 342 muncitori etc. Din totalul lor, 52 la sută au vîrsta între 30 și 50 de ani, fapt îmbucurător, ilustrînd interesul din ce în ce mai mare pentru cultură, pentru tehnică al tineretului și al populației mature.

Din contactul meu îndelungat cu problemele difuzării cunoștințelor cultural-științifice, cu ceea ce se numește cultura de masă, am ajuns la o concluzie ce mi se pare definitivă: cultura nu se creează și nu se difuzează prin acte administrative. Rolul **oamenilor** este fundamental în acest proces. O instituție culturală merge bine atunci cînd în fruntea ei se află un om de inimă, ce nu precupețește eforturile pentru cauza nobilă ce o slujește — și din contra, totul se năruie, atunci cînd în fruntea aceleiași instituții trece un birocrat perfect. Numesc acest lucru pentru că fie și în spațiul restrîns al unor opinii îmi pare necesar și oportun să militez pentru riguroase criterii în selectarea conducătorilor de instituții culturale, ca, de altfel, a activiștilor culturali în genere — domeniu în care se mai lucrează și cu „soluții provizorii", și cu destule aproximații. O a doua concluzie, desprinsă prin numeroase contacte cu cele mai variate pături de la noi din țară, este aceea că există o mare dragoste de cultură a poporului — și aceasta pentru toate formele culturii, indiferent că e vorba de arta plastică, de știință, filozofie, poezie etc. Acestei dragoste trebuie să i se răspundă în toate împrejurările cu dragoste și competență profesională!

Există, așadar, toate premisele ca printr-o mai bună coordonare a eforturilor să se asigure o eficiență cît mai mare în munca culturală, deoarece astăzi știința — parte integrantă a culturii — are un rol esențial în viața socială. Sîntem datori, de aceea, să coordonăm cît mai bine munca culturală pentru a fi pe linia bunelor noastre tradiții și pentru a răspunde cît mai bine nevoilor și dorinței acute de a cunoaște ale omului contemporan.

teatre

- **Filarmonica de stat „George Enescu"** (la Ateneul Român): **Recital extraordinar susținut de pianistul Aldo Ciccolini** — 20.
- **Opera Română: Faust** — 19,30.
- **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): **Coana Chirița** — 19,30; (sala Studio): **Părinții teribili** — 19,30.
- **Teatrul de comedie: Nicnic** — 20.
- **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala din bd. Schitu Măgureanu): **Nepotul lui Rameau** — 20; (sala din str. Alex. Sahia): **Puricele în ureche** — 20.
- **Teatrul „C. I. Nottara"** (sala Magheru): **Vijelie în crengile de sassafras** — 19,30; (sala Studio): **Ce scurtă e vara** — 20.
- **Teatrul Giulești: Nunta lui Figaro** — 19,30.
- **Teatrul „Ion Creangă": Năzdrăvăniile lui Păcală** — 16.
- **Teatrul „Țăndărică"** (sala din Calea Victoriei): **Miul Cobiul** — 17; (sala din str. Academiei): **Banditii din Kardemomme** — 17.
- **Teatrul satiric muzical „C. Tănase"** (sala Savoy): **Varietăți** — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174); **Nicuță la Tănase** — 19,30.
- **Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu": Acul cumetrei Gurton** — 19,30.
- **Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: Esop, viața, muzica și noi** — 20.
- **Circul de stat: Mirajele manejului** — 19,30.

tv

- 18,00 Deschiderea emisiunii. Ex-Terra '70 Emisiune-concurs pentru pionieri și școlari.
- 18,30 Nunta la români — (III). Obiceiuri de nuntă din Valea Bîrgăului
- 19,00 Telejurnalul de seară
- 19,20 Actualitatea în economie
- 19,30 Tensiune în Bucegi Reportaj de Horia Vasiloni
- 19.55 Muzică ușoară pe teme folclorice Își dau concursul: Doina Badea, Marieta Bătrînu, Ion Ulmeanu, formația Calistrache.
- 20,15 Telecinemateca „Elektra". Prezintă Ana Maria Narti.
- 22,10 Telejurnalul de noapte.
- 22,20 Salonul literar al televiziunii. Succese ale anului literar 1969 (I). Amfitrion: Șt. Aug. Doinaș.
- 23,00 Închiderea emisiunii.

ÎNTÎLNIRE CU OPERA UNUI MARE ARTIST

Expoziția Ivan Mestrovic

Sălile Dalles adăpostesc lucrările unuia dintre cei mai remarcabili artiști ai secolului nostru, lucrările celui despre care Auguste Rodin spunea că **„e cel mai mare fenomen dintre sculptori"** — Ivan Meștrovič.

Sculptor, constructor, arhitect, poet — iată cîteva apelative la care răspunde vasta și variata sa activitate artistică, insuficiente totuși pentru a-l defini pe deplin. Galeriile Meștrovič din Split și Zagreb, mausoleul ridicat la Ottavice, aproape de Split, numeroasele sculpturi și monumente, ca cel al lui Petar Petrovič, de la Loveen, al lui Grgur de Nin, de la Split, al lui Juraj de la Siberic sau grupul de indieni de la Chicago sînt mărturia unei prodigioase activități.

Cele aproape 50 de lucrări, reprezentative mai ales pentru primele patru decenii de activitate ale artistului, reprezintă doar parțial o operă inedită în realizările ei succesive, reunită sub semnul aceleiași gîndiri, al aceleiași voințe, al unui același și continuu ideal, al unei aceleiași inspirații originale, al aceluiași suflet înflăcărat. Căci, de-a lungul întregii sale vieți — lucrînd fie în țară, la proiectele unor grandioase monumente, ca cel al Templului Vidovdan, fie departe de țară, dar continuînd să realizeze sculpturi și monumente destinate patriei lui — se desprinde pregnant o preocupare constantă: *„Viața mea* — scrie Ivan Meștrovič — *este justificată dacă concepția mea despre Templul Vidovdan și creația mea artistică sînt expresia tugoslavilor uniți".*

Toate exemplele, preceptele anterioare, influența secesionismului vienez, mai lentă și mai profundă, influența impresionismului rodinian, de care se va desprinde cu ușurință, influența vechii sculpturi orientale sau cea neatestată a lui Bourdelle sînt asimilate exigențelor deosebite ale temperamentului și căutărilor sale personale, dincolo de contribuția mai mult sau mai puțin evidentă, în delimitarea unor precise — din punct de vedere istoric — perioade de creație. Procesul de formație, deși lent, a fost deosebit de abundent. Alături însă de tot ceea ce a absorbit, personalitatea lui se detașează îmbogățită prin aportul originii țărănești la conturarea unui stil profund original. Concentrînd, în lucrările sale, momentele cele mai semnificative ale valorii expresive, artistul nu a conceput nimic care să nu fie în directă legătură cu gîndirea sau sensibilitatea sa și în funcție de care, echilibrînd ansamblul, fiecare parte a lucrării să nu-și aibă locul.

Ivan Meștrovič reînnoiește tradiția ce părea pierdută a statuarei monumentale. Marea forță a personalității lui Meștrovič o exprimă calitatea sa de artist complex, în sensul renascentist al termenului, care, dacă preferă limbajul sculpturii, excelează în același timp și în celelalte. Sinteza se realizează în conștiință. Nimic nu există în afara unei necesități bine definite, a unei voințe de a releva, în primul rînd, expresivitatea figurii umane.

Suflul unei epopei tragice învăluie lucrări ca „Milos Obilič", „Amintire", „Cap de femeie văduvă" sau remarcabilul studiu pentru monumentul ecvestru „Kraljević Marco", proiectat a fi una dintre figurile cele mai importante ale Templului de la Vidovdan. Sînt încarnări ale durerii, tristeții sau revoltei unificate printr-o singură idee — aceea a proiectului de arhitectură și sculptură a Templului de la Vidovdan, menit să amintească tragedia petrecută la Kosovo (28 iunie 1389), care marchează supunerea ținuturilor slave de sud de către turci.

Stabilitate și mișcare — iată cei doi poli ai acestor lucrări între care are loc un continuu schimb, o adevărată absorbție. Nu este vorba numai de echilibru sau construcție, conform adevărului proporțiilor unei figuri izolate sau ale unui grup, ci și de un anume ritm care le completează, apropiindu-le. Este un ritm care reunește ființele acestui univers artistic, care circulă și crește omniprezent și revelator, se multiplică, se dispersează și se reîntoarce, dar continuu și cu obstinație ordonează fiecare parte a ansamblului de care aceasta depinde.

MAMA ȘI COPIL (Olga Meștrovič și fiul său Tvrtko — bronz)

Realitatea puternică, dramatică, a lucrărilor celei de-a doua perioade de creație, a așa-numitei faze „eroice", este treptat înlocuită în perioada imediat următoare primului război mondial de un ciclu de lucrări în care preponderente sînt stilizarea delicată, lirismul. *„Lucrările mele cu motive muzicale și melodioase, se nasc din aspirațiile mele spre o armonie generală"* — obișnuia să spună Ivan Meștrovič. Cîntecul — iată o afirmație care definește lucrări ca portretul Ruzei Meștrovič, „Figură de femeie", „Vestală", „Tînără fată cu lăută" etc, căci dincolo de echilibrul și proporția formelor persistă sentimentul unei continue și diverse efuziuni, de reciproc schimb, de apartenență activă între toate elementele realității care transmit o generozitate senină și instinctivă.

Treptat, corespunzător perioadei dintre cele două războaie mondiale, stilul lucrărilor se amplifică. Gesturile devin violente, atitudinile sălbatice, impresionante printr-o încordare supremă („Autoportret", „Femeie cuprinsă de dureri", „Iov" etc). Paralel cu acestea, nudurile feminine, executate în aceeași perioadă, aduc armonia intimă a volumului și materialului. Suprafețele plane sau rotunjite, figurile, formele emanînd expresivul îmbogățesc cu gesturi umane o atmosferă intimă de gînduri și sentimente. Între materie și spirit se operează un schimb perpetuu. O știință de tehnician în minuirea celor mai diferite materiale — fiecare în limitele sale de rezistență și aspect, o amplă îndrăzneală a facturii amplifică multiplu resursele meșteșugului lui Ivan Meștrovič, al acestui mare artist al secolului nostru.

Marina PREUTU

cinema

- **Femeia îndărătnică: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE** — 15,15; 17,45; 20. **FLACĂRA** — 15,30; 18; 20,30.
- **Valea păpușilor: BUZEȘTI** — 15,30; 18; 20,30. **GIULEȘTI** — 15,30; 18; 20,30.
- **În împărăția leului de argint: DACIA** — 8,15—20,30 în continuare.
- **Bătălia pentru Roma: BUCEGI** — 10; 16; 19,30. **FLOREASCA** — 9; 12,30; 16; 19,30. **ARTA** — 9—15,45 în continuare; 19,30.
- **Corabia nebunilor: UNIREA** — 15,30; 19.
- **Urmărirea: PATRIA** — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30. **FEROVIAR** — 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30.
- **Simpaticul domn R: REPUBLICA** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- **Via Mala: FAVORIT** — 10; 13; 15,30; 18; 20,30. **FESTIVAL** — 8,45; 11; 13,15; 16; 18,30; 21.
- **Profesioniștii: VICTORIA** — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- **Reconstituirea: LUCEAFĂRUL** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45.
- **Călugărița: CAPITOL** — 9; 12,30; 16,15; 19,45.
- **O șansă dintr-o mie: MODERN** — 9,15, 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- **Păcatul dragostei: BUCUREȘTI** — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. **GRIVIȚA** — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30. **GLORIA** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. **TOMIS** — 9—15,45 în continuare; 18,15; 20,30. **FLAMURA** — 9; 11,15; 16; 18,15; 20,30
- **Viața dificilă: CENTRAL** — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- **Fantomas se dezlănțuie: LUMINA** — 8,30—16,15 în continuare; 18,30; 20,45.
- **Program pentru copii: DOINA** — 9; 10.
- **Becket: DOINA** — 11,30; 16; 19,30.
- **Tarzan, omul-maimuță: TIMPURI NOI** — 9—15 în continuare.
- **Preludiu și fugă; Legendele Ceahlăului; Performanțele mișcării; Sidney; Mai tare ca piatra; Mirceștii în pastel: TIMPURI NOI** — 17—21 în continuare.
- **Taina leului: EXCELSIOR** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, **AURORA** — 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30.
- **Nu sînt demn de tine: CINEMATECA** (sala Union): — 10; 12; 14.
- **Războiul domnițelor: LIRA** — 15,30; 18; 20,30.
- **Băieții în haine de piele: DRUMUL SĂRII** — 15,30; 17,30; 20.
- **Winnetou în Valea morții: COTROCENI** — 15,30; 18, **MIORIȚA** — 10; 12; 16; 18,15; 20,30.
- **Liniște și strigăt: COTROCENI** — 20,30.
- **La nord prin nord-vest: PACEA** — 15,30; 19.
- **Într-o, seară un tren: MELODIA** — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.
- **Prieteni fără grai: VOLGA** — 9,30—16 în continuare; 18,15; 20,30.
- **Vă place Brahms?: VIITORUL** — 15,30; 18; 20,30, **PROGRESUL** — 15,30; 18; 20,15.
- **Lucia: MOȘILOR** — 15,30; 19.
- **Orașul viselor: POPULAR** — 15,30 18.
- **Colina: POPULAR** — 20,30.
- **Angelica și sultanul: MUNCA** — 16; 18; 20.
- **Dragoste la Las Vegas: VITAN** — 15,30; 18; 20,30.
- **Blow-up: RAHOVA** — 15,30; 18; 20,30.
- **Băieții din strada Pál: FERENTARI** — 15,30; 18; 20,15.
- **Mărturia: COSMOS** — 15,30; 18; 20,15.

MODERNIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR

(Urmare din pag. I)

principii, cunoștințe fundamentale, aspecte metodologice, care asigură pregătirea unor specialiști cu profil larg, precum și posibilitatea reciclării lor, fără dificultăți ce ar depăși pe cele inerente unor asemenea operații. În al treilea rînd, aș vrea să menționez un aspect deosebit de important al modernizării programelor, care, în lumina hotărîrilor recentei plenare a C.C. al P.C.R., a dobîndit o nouă și accentuată urgență. Există, desigur, o limită de toleranță în întîrzierea predării noilor descoperiri și invenții față de momentul apariției lor. Consider însă că această întîrziere admisibilă nu poate fi mai mare pentru disciplinele tehnologice decît timpul mediu de aplicare a lor în ramura respectivă. Învățămîntul este obligat, însă, să țină seama de cuceririle științifico-tehnologice de certă valoare chiar înainte de a fi introduse ele în producție, deoarece absolvenții trebuie să le cunoască și să le aplice de îndată ce-și vor începe activitatea. Bineînțeles, aceste cîteva sugestii nu epuizează, nici pe departe, lista principiilor care pot ghida procesul de realizare a modernizării neîntrerupte a programelor.

Este de la sine înțeles că renovarea programelor nu se reduce la alegerea unor principii de selecție, oricît de judicioase ar fi ele, ci trebuie să satisfacă și anumite criterii pedagogice; măsurile rămîn de o valoare formativă redusă dacă nu stimulează și dezvoltarea competenței, a creativității (inițiativă, inovație, inventivitate) și a spiritului de răspundere a studentului. În această privință, modernizarea programelor presupune o mai mare receptivitate a cadrelor didactice față de principiile, metodele, mijloacele, dar mai ales concepțiile pedagogice actuale, ce se dezvoltă în același ritm accelerat ca și celelalte discipline științifice. Chiar dacă există principii generale de didactică a învățămîntului superior, retetare universale nu pot fi create. De de altă parte, nici lipsurile în creația sau cercetarea pedagogică nu justifică neglijarea rezultatelor incontestabile obținute în domeniul didacticii învățămîntului superior atît în țară, cît și dincolo de granițe. În mod concret, ar trebui luate măsuri pentru asigurarea unei pregătiri și perfecționări pedagogice a cadrelor didactice din învățămîntul superior în perioada doctoratului, de pildă, cadrele tinere ar putea fi inițiate în rezultatele cercetării pedagogice contemporane prin organizarea unor cursuri postuniversitare și seminarii corespunzătoare.

Un element fundamental de modernizare a întregului conținut al învățămîntului superior ar trebui, cred să-l constituie sporirea ponderii culturii matematice — componentă esențială a unei culturi generale în epoca revoluției tehnologice-științifice permanente. Cu toate că însemnătatea pregătirii matematice a tuturor specialiștilor este unanim recunoscută ea se rezumă, chiar și în unele din programele noi, la studiul unor procedee de măsurare și calcul. Stăpînirea tehnicii de calcul și măsurare este, de bună seamă, indispensabilă. Pregătirea matematică, însă, nu se poate limita la atît, ci trebuie să se orienteze spre o formă mai eficientă a însușirea logicii și metodologiei cunoașterii matematice.

La fel de specifică este pentru cultura științifică actuală **metodologia cercetării multidisciplinare** (sau interdisciplinare). Dar ea pătrunde deocamdată sporadic în investigația științifică (e promovată programatic și pe scară largă mai ales în cercetarea sociologică) și nu este predată nicăieri, la fel cum în general nu sînt prezente decît extrem de timid (în lista disciplinelor facultative de la Institutul politehnic București) cursuri de logică și metodologie a cunoașterii științifice. Or, cercetarea multidisciplinară este una din caracteristicile fundamentale ale revoluției actuale în metodologia științei. Ea are aplicații spectaculoase în conducerea acțiunii sociale, în cercetarea sau analiza operațională, știința conducerii științifice. În modernizarea conținutului învățămîntului cu greu s-ar putea face progrese notabile fără însușirea metodologiei cercetării multidisciplinare, chiar și pentru conducerea propriei noastre activități didactice. O asemenea disciplină nu poate lipsi nici din programa secțiilor de cercetare ale universităților.

Dacă ar fi să căutăm forța motrică decisivă a modernizării conținutului învățămîntului superior, aceasta nu ar putea fi găsită decît în corelația învățămîntului superior cu realitatea socială și umană a epocii, cu viața. **„O sarcină primordială care se ridică în prezent în fața învățămîntului de toate gradele** — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al X-lea al partidului — **o constituie asigurarea unei strînse legături între școală și nevoile practicii"**

Sensul profund al modernizării constă în îmbinarea formării unui tineret capabil de a-și însuși operativ dinamica științei, rezultatele ei, cu o atitudine civică, profund devotată idealurilor socialismului, politicii Partidului Comunist Român, expresie — științific fundamentată — a conștiinței de sine, a intereselor, opțiunilor și deciziilor suverane ale poporului nostru. În concepția partidului nostru, studiul pentru stăpînirea oricărei profesiuni se află în interacțiune cu pregătirea de cultură generală, cu asimilarea concepției filozofice marxist-leniniste despre lume, cu o comportare și atitudine civică înaintată.

Strategiile de perfecționare a învățămîntului nostru superior au o eficiență socială umană, cu atît mai mare cu cît se integrează mai organic în strategia făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a afirmării plenare a omului.

Seară de sonate românești

Recentul recital de sonate din creația compozitorilor români, susținut de violonista Cornelia Bronzetti și Victoria Ștefănescu la pian, se reliefează în seria obișnuitelor manifestări ale stagiunii. Este de apreciat criteriul operant al selecției, care a permis includerea în program a unor lucrări cu totul reprezentative și de valoare din creația românească a genului: sonate, sonatine, cuprinse într-o întreagă perioadă istorică, o etalare de atitudini estetice diferite, creații aparținînd lui Dinu Lipatti, Wilhelm Berger, Dumitru Bughici și Mihai Moldovan.

Reluarea Sonatinei pentru vioară și pian de Dinu Lipatti merită salutată cu atît mai mult cu cît precedenta interpretare și, în același timp, prima audiție le datorăm compozitorului însuși, care-l secunda pe George Enescu. Ea se înscrie într-un univers spiritual luminos, plin de exuberanță, de farmec și iar limpiditatea expresiei ordonează o formă la rîndul ei clar definită ce înglobează într-o importantă măsură — aidoma exemplului enescian din Sonata a treia „în caracter popular românesc" — intonații ale folclorului nostru lăutăresc.

Este uimitor și, în același timp, emoționant să constați astăzi neștirbit, nealterat — mă refer la Sonata pentru vioară și pian de Wilhelm Berger — sentimentul de încredere constantă în esența eternă romantică a muzicii. Căci melodist prin excelență — fraza muzicală se desfășoară în volute larg conturate — compozitorul realizează aci o interesantă fuziune a spiritului neoclasic cu cel neoromantic, cu un aspect de permanentă universalizare a expresiei muzicale, într-un climat poetic nedezmințit, mereu elevat, mereu înnobilator.

Concentrîndu-și preocupările în direcția stabilirii unor echivalențe, a unor trainice compatibilități între caracterul deseori improvizatoric, liber desfășurat al muzicii noastre populare și strictețea, imuabilitatea formelor clasice de structurare a discursului muzical, Dumitru Bughici realizează în a sa „Sonată pentru vioară și pian op. 25" o creație viguros crescută, o valoroasă și originală interpretare și comentare a formelor tradiționale: reprezentativă. În acest sens, îmi apare partea a III-a, o passacaglie nostalgică, foarte metodic și, în același timp foarte inspirat desfășurată „Sonatina pentru vioară și pian" de Mihai Moldovan, prezentată în primă audiție, atestă grija compozitorului pentru înnoirea mijloacelor sale de comunicare: debutînd în sfera unor intonații apropiate ca sens de organizare de cele ale muzicii populare, compozitorul realizează ulterior un proces de prețioasă sublimare a expresiei. Și se poate afirma cu deplină certitudine că Mihai Moldovan posedă un simț al rafinamentului sonor, al spațiilor sonore, nu privite în sine ci integrate unei viziuni de ansamblu inteligent elaborate.

Pentru ambele interprete, recentul recital a constituit desigur un veritabil tur de forță de o impresionantă amploare. Se poate aprecia că, de această dată, atît prin selectarea programului, cît mai ales prin realizarea acestuia, violonista Cornelia Bronzetti se află pe punctul unor importante împliniri artistice. Iar înaintea aspectului propriu-zis violonistic, merituos, vom aprecia în primul rînd puterea de înțelegere, simțul remarcabil al proporțiilor.

Pianista Victoria Ștefănescu ne apare și de această dată ca un partener atent, animat în permanență de spiritul unei fructuoase colaborări; iar abilitatea tehnică apare aci permanent coordonată de o luciditate activă, mobilizatoare în cadrul ambelor interpretări, atitudinea ucidă, capacitatea autentic intelectuală, de pătrundere spre sensurile cele mai intime ale partiturii. Iluminarea — în același timp — cu aleasă dăruire și pasiune, a semnelor acesteia.

Moment semnificativ al cristalizării sonatei preclasice — întregul ciclu al celor șase creații de acest gen este semnificativ — cea de-a 4-a Sonată pentru vioară și pian de Bach respiră o claritate severă. Înnobilată, umanizată, prin cîntul larg desfășurat al viorii (mă refer în special la prima parte, **Siciliana**); este o rostire emoționantă în simplitatea ei, just intuită și redată de Lola Bobescu în sensul unei arii de cantată. Dominantă apare aici expresia calmă, liniștea interioară, suverană, susținută de un ton consistent, dar mobil, ce conferă frazării elocvență și o remarcabilă suplețe.

Relevînd altă zonă expresivă, Sonata a 8-a în sol major de Beethoven ne apare, în interpretarea Loiei Bobescu, saturată de prospețime spirituală, de o exuberantă cvasijuvenilă, impresionant vitalizată de pulsația ritmului organizator. Virtuozitatea instrumentală, indiscutabilă de altfel, se presupune fără a se impune niciodată prin ea însăși, punînd în valoare gradat, printr-o aleasă mobilitate interioară, orizontul luminos al unui lirism avîntat (prima parte), generozitatea discretă, delicatețea trăirii lăuntrice ce sensibilizează elanul năvalnic, nestăvilit (părțile a II-a și a III-a).

Pianistul Albert Guttman apare și de această dată ca un colaborator prețios, dotat cu un tact și o perspicacitate, cu o pianistică îngrijită, minuțios elaborată ce-i permite urmărirea și împlinirea cu fermitate a intențiilor solistului.

Remarcînd, de asemenea, dozajul judicios al sonorităților, echilibrul sonor între cele două instrumente, fapt datorat în importantă măsură și străduințiilor inginerului de sunet, ne putem exprima regretul pentru faptul că numele acestuia nu apare — așa cum, de altfel se practică în mod curent — pe coperta acestei importante apariții editoriale a casei noastre de discuri.

Dumitru AVAKIAN

Bach și Beethoven în interpretarea Lolei Bobescu

Călduros apreciată de publicul românesc în aparițiile sale anterioare ca solistă sau ca fervente animatoare a formației de coarde „Eugène Ysaye" violonista Lola Bobescu este de această dată prezentă în cadrul unei relativ recente ediții a casei de discuri „Electrecord".

Lola Bobescu prezintă cu egală înțelegere și indubitabilă aderență stilistică la lucrări de factură și din epoci atît de diferite două momente de vîrf ca Sonata nr. 1 în do minor" de J. S. Bach și „Sonata a 8-a în sol major" pentru vioară și pian de Beethoven.

Impresionantă rămîne, în cadrul ambelor interpretări, atitudinea ucidă, capacitatea autentic intelectuală, de pătrundere spre sensurile cele mai intime ale partiturii. Iluminarea — în același timp — cu aleasă dăruire și pasiune, a semnelor acesteia.

Moment semnificativ al cristalizării sonatei preclasice — întregul ciclu al celor șase creații de acest gen este semnificativ — cea de-a 4-a Sonată pentru vioară și pian de Bach respiră o claritate severă. Înnobilată, umanizată, prin cîntul larg desfășurat al viorii (mă refer în special la prima parte, **Siciliana**); este o rostire emoționantă în simplitatea ei, just intuită și redată de Lola Bobescu în sensul unei arii de cantată. Dominantă apare aici expresia calmă, liniștea interioară, suverană, susținută de un ton consistent, dar mobil, ce conferă frazării elocvență și o remarcabilă suplețe.

Relevînd altă zonă expresivă, Sonata a 8-a în sol major de Beethoven ne apare, în interpretarea Loiei Bobescu, saturată de prospețime spirituală, de o exuberantă cvasijuvenilă, impresionant vitalizată de pulsația ritmului organizator. Virtuozitatea instrumentală, indiscutabilă de altfel, se presupune fără a se impune niciodată prin ea însăși, punînd în valoare gradat, printr-o aleasă mobilitate interioară, orizontul luminos al unui lirism avîntat (prima parte), generozitatea discretă, delicatețea trăirii lăuntrice ce sensibilizează elanul năvalnic, nestăvilit (părțile a II-a și a III-a).

Pianistul Albert Guttman apare și de această dată ca un colaborator prețios, dotat cu un tact și o perspicacitate, cu o pianistică îngrijită, minuțios elaborată ce-i permite urmărirea și împlinirea cu fermitate a intențiilor solistului.

Remarcînd, de asemenea, dozajul judicios al sonorităților, echilibrul sonor între cele două instrumente, fapt datorat în importantă măsură și străduințiilor inginerului de sunet, ne putem exprima regretul pentru faptul că numele acestuia nu apare — așa cum, de altfel se practică în mod curent — pe coperta acestei importante apariții editoriale a casei noastre de discuri.

Dumitru AVAKIAN

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

Aparatul de făcut minuni

...A fost odată, prin 1966, în Tîrgu Jiu, o familie Alisandru, compusă din tată (Ion), mamă (Georgeta) și fiică (Ana Maria) ; părinții, oameni trecuți de 50 de ani, fiica, apropiindu-se de 30. Ion Alisandru a fost, pînă prin 1947, ofițer ; după acel an a avut felurite îndeletniciri, printre care : contabil la o întreprindere alimentară, la un I.L.L., contabil la o cantină, în cooperația de consum și altele ; din martie 1965, tehnician constructor. În 1966, familia Alisandru are o idee : să se mute la București. Zis și făcut. (Însă există norme precise care reglementează stabilirea în Capitală. Ce fac eroii noștri ?). Își lichidează averea din Tîrgu Jiu și, la 18 august, Ion Alisandru depune o cerere de transfer la Întreprinderea 3 Izolații din Capitală : „Solicit acest transfer — scrie el — deoarece interese familiale îmi cer mutarea în București unde am un copil la facultate (Ana Maria Alisandru este studentă la medicină — n.n.), căruia trebuie să-i port grija fiind bolnav de (nu rideți !) sinuzită cronică de mulți ani". Punct. Și vă închipuiți că pentru acest motiv **nu** i s-a acordat stabilirea în București ? Vă înșelați !

— Este condamnabilă ușurința cu care i s-a acordat lui Alisandru stabilirea în Capitală — ne-a spus, zilele trecute, tovarășul Nicolae Popovici, adjunct al ministrului justiției. Noi avem oameni de valoare, de care avem mare nevoie, pe care nu îi putem aduce în București.

— Atunci ?

Dar să continuăm firul poveștii cu Ion Alisandru. Pentru stabilirea în Capitală, normele în vigoare în 1966 cereau ca însul în cauză să aibă spațiul locativ asigurat și să aibă aprobarea unui șef de departament. Cum și-a asigurat Ion Alisandru spațiul ?

— M-am mutat **de formă**, adică, știți, mi-am făcut formele, la Constantin Greceanu, în strada Columb nr. 13.

Știam.

— Și n-ați locuit de loc acolo ?

— Ba da... vreo săptămînă... (Ion Alisandru).

— Eu n-am locuit... nu se putea... eram prea mulți... am stat amîndoi într-o cămăruță pe strada Galați. (Georgeta Alisandru).

Iată deci mișcarea întîi din tehnica stabilirii **ilicite** în Capitală : un domiciliu fictiv, cu concursul (oare dezinteresat ?) al unui binevoitor cu casă și al unui gură-cască de inspector de la S.G.L. care referă și acordă „intrarea în spațiu".

Mișcarea a doua : un referat inexact, către un ministru, din partea unui conducător de întreprindere sau de instituție prin care acesta cere ca un cadru de valoare (condiția impusă de lege) să fie transferat în București. Și poate că ministrul va semna... În cazul de față, un astfel de referat aparține inginerului Vasile Georgescu, directorul general al Întreprinderii 3 Izolații. Inexact de două ori : o dată prin fond, pentru că cerea, fără nici un temei obiectiv, transferarea din provincie a lui I.A. „Marea lipsă de cadre tehnice", invocată în referat, **nu** justifica, în nici un caz, aducerea unui obscur tehnician, cu un an vechime în meserie ; spiritul instrucțiunilor este limpede : se acordă transferul din provincie unor cadre **indispensabile** bunului mers al unității, unor oameni fără de care ea, realmente, nu s-ar putea descurca. N-a găsit oare tovarășul Georgescu, printre locuitorii Capitalei, un tehnician ? A trebuit să „importe" de la Tîrgu Jiu ?

— Mi-e foarte greu să vă răspund. E foarte mult de atunci... — ne spune domnia sa.

— Ați angajat mulți oameni din provincie ?

— Mai puțini decît alții... Vreo cinci-șase inși în cinci ani, ingineri toți. Numai Alisandru e tehnician. În acea perioadă a fost necesar și s-a găsit varianta respectivă.

E clar : nu obținem un răspuns direct la întrebarea noastră directă. Dar iată ce se mai poate citi în referatul tov. Georgescu : „Alisandru Ion are o vechime de 12 ani în funcția de tehnician constructor". (De data aceasta, mîncînă curată. Sau, dacă termenii i se par cuiva prea tari, să punem punctul pe i : fals în acte). Vechimea cu precizie : 1 an, 5 luni și 17 zile. Ar mai fi ceva pînă la 12...

...Să reluăm povestea noastră de acolo de unde am lăsat-o. Înarmat cu o „primire în spațiu" și cu un ordin ministerial semnat de ministrul de atunci al industriei construcțiilor, Ion Alisandru obține pentru el și soția sa buletin de București. Actul întîi s-a terminat.

Actul al doilea. Ion și Georgeta Alisandru cumpără o casă în plin centrul Capitalei, strada Orlando-12, colț cu bd. Ana Ipătescu. Propriu zis, etajul I al acestei case, 7 camere, două holuri și anexe. (Asupra tranzacției vom reveni). Casa era însă ocupată de chiriași și „de fapt" și „de drept", cu excepția unei încăperi, locuită de C.A. fără ordin de repartiție. Asupra acestei camere ceruse repartiție, **de cinci ori**, invocînd dreptul la extindere, Elena Munteanu-Reder, locatară la acel etaj. La rîndul lor, vechii proprietari introduseseră o acțiune în justiție prin care cereau evacuarea lui C.A. Operativ, spre cinstea lui, în mai puțin de o lună de zile de la introducerea acțiunii, deși **nimeni nu avea ordin de repartiție pentru cameră**, fostul Tribunal popular al raionului „30 Decembrie" dispune, la 29 septembrie 1967, evacuarea lui C.A. În favoarea cui, nu se spune. De două zile, casa devenise proprietatea familiei Alisandru. În aceeași seară sau în seara următoare — mărturiile se contrazic — Ion Alisandru își arogă dreptul pe care numai oficialitățile le au : pune în executție hotărîrea judecătorească. Abuziv, sparge ușa camerei în care era C.A., îi scoate lucrurile și se instalează el. Intentîndu-i-se ulterior proces pentru violare de domiciliu, instanța reține fapta și calificarea ei, dar îl absolvă de pedeapsă, întrucît, între timp, apăruse o amnistie.

Deci, Ion Alisandru pătrunde în casă prin violență. Să reținem acest fapt, pentru că el caracterizează perfect mentalitatea și stilul „de lucru" al omului de care ne ocupăm. Nu cunoaște nici o opreliște atunci cînd este vorba de propriile sale interese. Nici o metodă nu este socotită prea rea ; nu apelează neapărat la violență, dar cînd falsul, calomnia sau șantajul se dovedesc ineficiente, violența rezolvă. Și toate acestea au și un fundament „de idei", o justificare „de principiu" pe care am întrezărit-o stînd de vorbă cu familia Alisandru : **ei sînt proprietari.** „Banii mei, casa mea" — iată cuvinte pe care le-am auzit de zeci de ori într-o oră. Oare nu s-a găsit nimeni pînă acum care să le deschidă ochii ? Nu ? Atunci să le spunem noi, lor și altora : în țara noastră, dreptul de proprietate se exercită în cadrul legilor statului. Proprietarul — unei case, de pildă — nu își poate exercita acest drept împotriva principiilor pe care se întemeiază ordinea socială în țara noastră. Dreptul de proprietate este garantat prin lege, dar el nu poate fi exercitat împotriva intereselor generale ale societății.

Familia Alisandru debutează în Orlando 12 printr-o violare de domiciliu. Vor urma și altele, de altă natură. (Trebuie să spunem că în acele zile a apărut în ziarul nostru, la rubrica „Fapt divers", o notă care prezenta eronat datele problemei și care se întemeia pe o decizie, curînd anulată, a fostului Sfat popular al Capitalei). La 13 octombrie 1967, S.G.L. — 30 Decembrie face ceea ce ar fi trebuit să facă de mult : emite ordin de repartiție, pe numele familiei Reder, pentru camera ocupată acum de Alisandru. La 24 octombrie 1967, neputînd să intre în cameră, Elena Reder se adresează justiției.

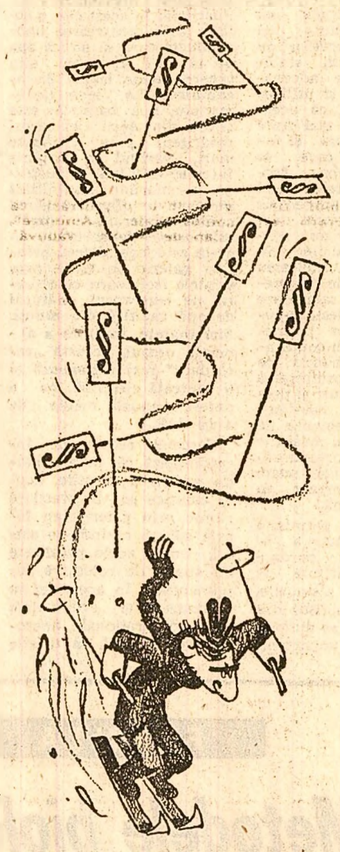

...Printre paragrafele legii
Desene de Eugen TARU

Deși de data aceasta exista un titlu legal, un om îndreptățit să ocupe spațiul respectiv, tribunalul este mult mai puțin operativ. Sentința apare de abia anul următor, în aprilie : se respinge acțiunea Elenei Reder și **i se anulează ordinul de repartiție.**

Atît Elena Reder cît și Procuratura sectorului 1 fac recurs. (Recursul procuraturii este și el în favoarea Elenei Reder). La 24 septembrie 1968, Colegiul IV civil al Tribunalului Municipiului București respinge ca nefondate ambele recursuri. Iată însă că această decizie se pronunță cu opinia separată (opoziția) chiar a președintelui Tribunalului, tovarășul judecător Eliade Mangîru, care cere admiterea lor.

După un timp, Procurorul general face recurs extraordinar, invocînd netemeinicia și nelegalitatea celor două decizii. La 13 februarie 1969, Tribunalul Suprem, sub președinția prof. univ. Ilie Stoenescu, **reinstaurează legalitatea ;** dă cîștig de cauză Elenei Reder și dispune evacuarea familiei Alisandru din camera în litigiu.

S-ar părea că totul este în ordine. S-ar părea... Ce lungă este însă cîteodată calea executării unei sentințe ! Același Alisandru care la puține ore de la pronunțarea hotărîrii cu privire la evacuarea lui C.A. spărsese ușa camerei și îi scosese lucrurile afară, acum, în fața deciziei Tribunalului Suprem, refuză să asculte glasul legii.

— A venit aici, la mine — ne spune tovarășul Nicolae Popovici, adjunct al ministrului justiției — și a început să amenințe că se sinucide. Pe de altă parte, și Elena Reder intervenea pentru punerea în executare a sentinței. Noi aveam dreptul să facem recurs extraordinar la plenul Tribunalului Suprem dar, pînă la urmă, n-am mai făcut.

Aflăm de la tovarășul N. Popovici că o comisie instituită ad-hoc s-a deplasat în strada Orlando. Citim „materialul" acestei comisii alcătuită din reprezentanți ai Ministerului Justiției și ai Consiliului popular al Municipiului București și rămînem, vorba românului, cu gura căscată. După ce se discută din nou toată povestea — și dreptatea Elenei Reder rămîne în picioare — se propune, în final, nici mai mult, nici mai puțin decît perpetuarea abuzului. Cu o grijă părintească pentru soarta oropsitei familii Alisandru se propune atribuirea unui alt spațiu familiei M. P., al treilea locatar din Orlando 12, pentru ca, în felul acesta, proprietarii să ocupe alte două camere și să se rezolve litigiul. Atîta solicitudine, atîta înțelegere pentru „nevoile cetățenilor" au darul să ne stupefieze.

Însă evacuarea este evacuare. Ea se execută la.. 24 octombrie 1969 ; cu o zi înainte, familia Alisandru, în formație completă, făcuse imposibilă evacuarea. Sentința se execută, totuși, cu douăzeci și patru de ore (plus opt luni...) întîrziere și familia Alisandru... tot nu pleacă. Se mută într-o altă cameră a apartamentului, eliberată între timp. Unde stă și azi, în așteptarea atribuirii unui apartament lui M.P., făcînd viața amară colocatarilor, transplantînd în centrul Bucureștilor moravuri de junglă.

Ce făcea, în tot acest răstimp, Ion Alisandru ? „Specialistul" adus cu mari sacrificii de la Tîrgu-Jiu se plimba din clinică în clinică „grav bolnav". Valorosul cadru tehnic, tatăl unei fete care suferă de mulți ani de o sinuzită cronică, își tratează maladiile numai în clinici universitare : Spitalul Colțea, Institutul de endocrinologie, Institutul de medicină internă al Academiei, unde stă internat cu lunile. Ce are ? Este **extrem de astenic**" (citat din certificatul medical oficial, semnat de dr. Aspasia Berceanu). Semne clinice : tremurături ale mîinilor și picioarelor, oboseală, emotivitate, stare de nelinițe, insomnie. Foarte grav ; e cazul să se... pensioneze. Ceea ce valorosul specialist, sătul să tot stea cu lunile prin cele mai bune spitale ale țării, chiar și face.

Nu negăm că Ion Alisandru ajunsese la „stări de neliniște, insomnii". Cu oameni ca Elena Reder, care nu vor să înțeleagă că proprietarul are dreptul să facă tot ce-i trece prin cap, pot ajunge chiar, cum scria doctorița Berceanu, extrem de astenic. Mai ales că..

...soții Alisandru mai aveau un proces. **La Comisia pentru controlul averilor.** Iată și odiseea lui. Sau, mai curînd, iliada ; avem de-a face cu asediul unei cetăți.

Eroii noștri și-au vîndut casele din Tîrgu-Jiu cu 73 000 de lei (**acte**). Au cumpărat casa din Orlando cu 126 000 (**acte**) și un Renault—16 cu 71 000 (**acte**). De unde diferența ? (Salariile încasate se consideră că au folosit pentru întreținere).

Ion și Georgeta Alisandru se apără așa : casele din Tîrgu-Jiu le-am vîndut nu cu 73 000 ci cu 128 000 — și aducem și martori. În acte am scris mai puțin ca să eludăm legea timbrului. În schimb, casa din București am cumpărat-o nu cu 126 000 (așa ne-a silit notarul de stat să scriem, această fiind valoarea de asigurare a casei) ci cu... 70 000. Avem martori. Deci, în linii mari, zic ei, banii se justifică.

Cine ar spune că argumentația este cusută cu ață albă ar greși ; este cusută cu ață fosforescentă. Și totuși... ca aproape totdeauna cînd Alisandru are încurcături, se întîmplă iarăși o minune : **comisia clasează plîngerea,** îi scoate basma curată. Tot cu o opinie separată, aceea a delegatului Administrației financiare.

Lucru rar în practica curentă, hotărîrea este atacată concomitent de Procuratura municipiului București (procuror șef, D. Popescu), Administrația financiară (director, Maria Miron) și Ministerul Finanțelor (șeful oficiului juridic, A. Mihalca). Din bogata argumentație invocată de către cei trei recurenți, reținem :

— „apare de neînțeles de ce comisia a admis cu ușurință să îndepărteze prețurile din actele oficiale, **subevaluînd în cazul cumpărării și supraevaluînd în cazul vînzării" ;**

— „a considera fictive baremurile legale de evaluare și reale valorile declarate de părțile interesate — merge împotriva principiilor generale de drept, cît și a grijii pentru realizarea scopului de echitate socială, care constituie baza legii pentru controlul averilor" ;

— „comisia s-a orientat în sens divergent (adică a considerat că actele mint o dată în plus și altă dată în minus — n. n.), convergent fiind numai că **de ambele soluții profită cercetatul".**

Mai sînt și alte argumente, dar să citîm numai unul, deosebit de prețios fiindcă ne demonstrează că au fost încălcate cele mai generale principii de drept. Alisandru nu se putea apăra cu argumentul că, vînzînd casele din Tîrgu-Jiu, a înscris în acte o valoare mai mică pentru a nu plăti impozitele legale deoarece

— „nu se poate invoca de către propria sa culpă".

Nu-i așa că, în lumina celor de mai sus, Comisia centrală pentru controlul averilor a examinat susținerile recurenților, le-a recunoscut ca întemeiate și l-a obligat pe Alisandru să plătească 80 la sută din banii pe care nu îi poate justifica — adică aproximativ 140 000 de lei ? **Nu-i așa.** Comisia centrală clasează și ea afacerea. Cu ce argumente nu știm, pentru că atunci cînd am luat cunoștință de dosar hotărîrea nu era încă redactată.

„Aparatul de fabricat minuni" lucrează bine. Care o fi combustibilul său ?...

Concluziile se impun de la sine și nu vom ocupa inutil spațiul tipografic expunîndu-le pe larg : aparatul de fabricat minuni trebuie demontat piesă cu piesă și predat celor care se ocupă cu supravegherea menținerii ordinei de drept. **Fiindcă avem de-a face nu cu un simplu „caz", ci cu moravuri și mentalități ce trebuie stîrpite din rădăcină".**

George-Radu CHIROVICI

„SĂ NU ȘTIE CE-I NECAZUL !" — Dar, în definitiv, de ce ?

Nicolae ȚIC

Are mama o fată, fata mamei, și frumoasă și cuminte și deșteaptă, și n-o dă mama de nevastă oricui, îi caută mama un bărbat care să fie așa, și-așa, și-așa. A crescut-o ca pe-o domniță și se uită la ea ca la o icoană. De-a lungul anilor, mama a dus-o cînd mai bine, cînd mai rău, dar pentru fată, fata mamei, s-au găsit de toate — și zîmbete, și bani, și promisiuni, ca să nu știe fata ce-i lipsa și necazul... Nuntă mare, se duse fata la casa ei, la bărbat, trecură vreo trei săptămîni — și-ntr-o simbătă seara se-ntoarse fata la maică-sa, cu oarecari vinătăi și zguduită de plîns, că de mitocan nu vrea să mai audă ! Fiind seară, fiind și simbătă, bărbatului ales dintre mulți pretendenți — „mitocanului" — i se făcuse foame și-o rugase frumos : încearcă și tu o budincă, ori niște papanași, ea nu, că nu pentru asta se măritase, atunci el îi pomenise de niște cămăși, pe care încă nu s-a nvrednicit să le spele, ea nu, că *nu pentru asta*... Dar pentru ce ? întrebase el. Angajează-ți femeie de serviciu ! strigase ea — Nu ne-ajung banii ! strigase el, pînă cînd ea, fire sensibilă, nemaiputînd suporta — îl lovise cu o scrumieră de cristal, drept care — el, Vasile, ripostase... Vezi deci că e un mitocan și nici nu cîștigă cine știe ce. Chiar dacă nu îi divorțează curînd, ea la dînsul nu se mai întoarce. Anton, ce rău îi pare de Anton !... Anton, care și el o ceruse, e mai gentleman... E mai finuț, adevărat, oftase și mama. De la Vasile, la Anton, gentleman-ul, de la Anton — la Simion, care-i păruse și mai gentleman... Tot așa, trei ani la rînd, pînă mai zilele trecute, cînd ajunse fata mamei la miliție pentru fel de fel...

Are mama o fată, singura ei fată, a crescut-o ca pe-o domniță, ce inima i-a poftit, aia a primit, și uite ce soartă are fata ei ! Eu am dus-o mai greu, zice mama, alte vremuri — și-am vrut ca măcar ea să nu ducă lipsă de nimic... Fără crîcnire, i-a suportat fetei mofturile, obrăznicia, minciunile, i-a îngăduit să renunțe la școală. Și toate astea, în concepția ei — pentru ca fata „să nu ducă lipsă de nimic". *Să nu știe ce-i necazul.* De ce să nu știe ce-i necazul ? Pentru ca atunci cînd, inevitabil, necazul s-o ivi, să nu-i poată face față ? *Să nu știe ce-i oboseala*... De ce să nu știe ? Fără sfînta oboseală a fiecărei zile nu există nici mulțumiri, nici de unele. Cine să-i asigure toate astea ? Un soț, cu regim de slugă ? O femeie cu un cîștig modest, cu destule necazuri, în loc să-și învețe odrasla cu bunacuviință, cu străduania, cu traiul cinstit — o ajută să se creadă domniță, o răsfață în fel și chip, iar drept recompensă, cum era de așteptat, odrasla o face de rîs, îi amărăște viața...

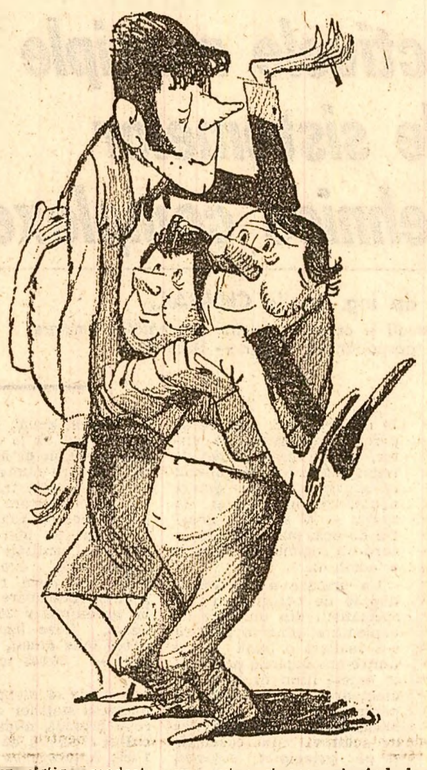

Ambiția unor părinți de a-i feri pe copii de obligații, de răspunderile vîrstei (asumîndu-și ei aceste obligații și răspunderi, că ei sînt învățați cu greul), ambiția de a-i face pe copii să creadă că totul li se cuvine, că toată lumea-i a lor, iar viața nu-i altceva decît o sărbătoare continuă — această ambiție neghiobă este cauza multor înfrîngeri de mai tîrziu, a unor întîmplări dramatice. Căci vine și acea zi cînd domnița sau prințișorul mamei trebuie să intre, cum se spune, în viață. Intră sărind într-un picior, unii mai și fluieră, mai și chiuie, știind că totu-i al lor, totul li se cuvine, e de-ajuns să-ntindă mîna și să ia... Și cînd — firesc — li se dă peste mînă, fac niște ochi cît cepele : Adică — de ce ? Și iar întind mîna... Răsfăț — mofturi, obrăznicie, nesocotirea unor relații sociale acceptate de toți.

Vrei să lucrezi cot la cot cu el, răsfățatul tace și lucrează o zi, se strîmbă și cască în cea de-a doua zi, sare ca ars într-a treia : Nu mai suport !... Nimic nu-i convine, nici colegii, nici clădirea, nici oamenii care se perindă pe-aici, nici salariul, nici cum se țin ședințele, nici cum zbîrnîie telefoanele. Nu mai suport ! A, dacă alții suportă, îi privește. Acei „alții" sînt, în ochii lui, niște amăriți, înodori, incolori, oameni fără nici o perspectivă. El are perspective, știe precis că are mari perspective, tocmai din pricina asta nu vrea să se-nfunde într-o instituție oarecare. Intră în acțiune familia, prietenii, cunoscuții. Răsfățatul știe să insiste, îl dai afară pe ușă — intră pe fereastră. Îi promiți ceva, nu-i promiți, el tot nemulțumit pleacă. Altfel își închipuise viața. Cu totul altfel. Și de la o zi la alta se blegește. Oamenii sînt infami, viața e urîtă, hai să mai bem ceva. Pe urmă, cînd lucrurile merg din rău în mai rău, mama se vaită că băiatul ei n-a avut noroc, tatăl dă vina pe împrejurări nefericite (tocmai cînd era să aranjeze, a intervenit cineva...) iar băiatul, mai isteț, vrînd să pună punctul pe i, acuză direct societatea, care nu-i creează condiții etc. Despre lipsa unui elementar simț al realității nimeni nu suflă o vorbă ; despre incapacitatea răsfățatului de-a se adapta condițiilor existente — în care-și desfășoară activitatea și se realizează atîția oameni — nimic ; despre efortul zilnic, firesc, tot nimic.

Oriunde și în orice împrejurare, băiatul mamei avertizează : condițiile mele sînt următoarele !... Dacă vă convine dacă nu — vă salut ! Și după ce salută și fiese, se miră că nu aleargă nimeni după el, nu-l rechemă, nu-i oferă... După o vreme, renunță să mai deschidă ușa, să mai pună condiții. E obositor să tot alergi, să discuți, e insuportabil să constați mereu că oamenii nu pricep nimic, gata, s-a lămurit ! Și dacă are o meserie, renunță la ea — nu merită, nici banii nu-i ajung, nici condiții nu i se creează. Cu ajutorul altora, mai „experimentați", a descoperit că se poate trăi și fără meserie, fără zilnica bătaie de cap, se poate trăi mult mai bine din combinații chiar ceva mai deochiate, din tot felul de aranjamente. Și din răsfățatul mamei ajunge un mic aventurier, de un sezon, pînă cînd se pomenește față-n față cu legea.

Exagerări ! s-ar putea spune. Doar nu toți răsfățații își lasă meseria și devin infractori. Sigur că nu toți ! Unii, izbindu-se cu capul de prag, trag concluziile necesare, se adaptează, se încadrează în normele de convietuire socială, dobîndesc atît de necesarul simț al realității — e drept, tardiv și cu prețul a destule amărăciuni (de care, în definitiv, nu-s vinovați mămițica și tăicuțu ?). Alții îmbătrînesc salariați-răsfățați, soți-răsfățați, părinți-răsfățați. Evident, despre un om de cincizeci de ani nu mai spui : Vai, ce răsfățat !... Așa se spune despre copii. La cincizeci de ani, răsfățatul se manifestă altfel, iar despre cel în cauză spui : Vai, ce despot, ce om insuportabil, ce caracter ingrozitor !... Și cît poți, îl ocolești.

„PRIPEALĂ" SAU ABUZ SADEA ?

Despre cazuri de persecutare a unora care sesizează lipsuri reale **s-a scris și, firește, se va mai scrie,** atîta vreme cît există oameni mai puțin preocupați de bunul mers al treburilor decît de propria lor persoană socotită de ei intangibilă... Un astfel de personaj a apărut, nu de mult, pe micul ecran, după care, dacă este să-i credem pe confrații de la „Reflector" (și-i credem integral) a refuzat — în alte două rînduri — să mai fie... filmat. De ce ? Pudoare excesivă ? Mustrări de conștiință ? I-am văzut filmat doar fotoliul gol (fotoliul de director al Întreprinderii de gospodărie comunală Lugoj) și o clipă am tresărit : **să se fi făcut deplină** dreptate, prompt, prin sancționarea exemplară a directorului Horia Enășel pentru grava sa abatere de la legile statului ? Nu ! Domnia sa refuzase, pur și simplu, să mai dea explicații. Cui ? După părerea mea, nu echipei televiziunii, ci unui for suprem, care sancționează prompt multe fapte asemănătoare celei săvîrșite de directorul Enășel : OPINIEI PUBLICE.

Dar iată, foarte pe scurt, cazul : o echipă a „Reflectorului" poposește într-o seară la hotelul din Lugoj, leagă o discuție cu tovarășa Maria Iosub, de la recepție ; aceasta — om cinstit, care lucrează acolo de cîțiva ani, și lucrează bine după mărturiile tuturor — recunoaște unele lipsuri gospodărești în administrarea hotelului respectiv (care, indiscutabil, nu țineau de ea) și, culmea, are și o... scăpare, citează numele directorului Enășel, spunînd — dacă țin bine minte — că **dumneaului nu doarme la hotel, ca să știe cum e aici...** Cam atît.

Urmarea ? Simțindu-se lezat în demnitatea sa de mai-mare al unei direcții, tovarășul Horia Enășel decide.. scoaterea din muncă a preavorbăreței recepționere (atenție ! decizia este dată cu două zile înaintea proiectării filmului pe micul ecran). Așadar, limpede ca lumina zilei, **persecutarea** unui om corect, care n-a înțeles să acopere niște neajunsuri — dorind, desigur, îndreptarea lucrurilor — și a criticat (vai, ce sacrilegiu !) pe însuși tovarășul director. Maria Iosub face contestație, se plînge, pe bună dreptate, televiziunii (care a băgat-o, fără să vrea, în... bucluc), „Reflectorul" intervine (un punct în plus, peste cele cuvenite fructuoasei activități depuse de colectivul acestei rubrici) și...

De aici încolo am impresia că lucrurile devin — într-un sens — mai grave, în ciuda faptului că, în scurt răstimp Mariei Iosub i se face dreptate și este reîncadrată în muncă, urmînd să-și primească și salariul — din buzunarul personal al directorului — pentru forțuita întrerupere. Reluînd firul investigației, echipa T. V. stă de vorbă cu tovarășul Vasile Moț, vicepreședinte al Consiliului popular județean Timiș, apoi cu ing. Virgil Grigorescu, director al Direcției de gospodărie comunală a județului, dar nici unul nu condamnă intransigent, categoric și fără menajamente actul ilegal, abuziv, al directorului Enășel, ci explică, foarte pe departe, învăluit și amorf, acea faptă reprobabilă, ba se vorbește chiar de... **pripeala** directorului.

Evident, orice om de bun simț, pentru care cuvîntul **principialitate** are o reală acoperire, a fost pur și simplu indignat de ceea ce releva pînă la urmă pelicula. Da, e bine că Maria Iosub și-a recăpătat postul (rămînînd însă sub directa aceluiași om care nu s-a sfiit să încalce brutal legea), dar e rău și de neînțeles că autorul abuzului a ieșit atît de ușor basma curată dintr-o întîmplare care nu lasă loc nici unei îndoieli în ceea ce privește „alergia" sa violentă la critică, metodele „forte" pe care le aplică. Vorbind în cazul său despre „pripeală", este limpede că alții s-au „pripit" să-l scape de răspundere. Nu este însă prea tîrziu !

Mihai STOIAN

POȘTA PAGINII

„CAPTURAREA PROXENETULUI"

Articolul cu titlul de mai sus, apărut în pagina „Omul față în față cu el însuși..." din 14 ianuarie, relata fapta curajoasă a unor ostași din Capitală care au eliberat din ghearele unor proxeneți o tînără răpită și ținută în captivitate de aceștia. Din marele număr de scrisori primite de la cititori spicuim :

„Țin să exprim profunda indignare, a mea, a familiei mele și a unui număr însemnat de colegi și prieteni cu care am discutat despre fapta antisocială, inumană comisă de Cimpineanu N. și ceilalți. Cerem pedepsirea lor exemplară, eventual într-un proces public. Așteptăm ca ziarul să ne țină la curent cu mersul cercetărilor și al procesului". (Petre Dinu, *Drumul Taberei, B l. P. 11, București*).

„Azi mi-a fost dat să citesc întîmplări parcă ireale. O fată tînără capturată și tîrîtă în mocirlă de o bestie cu chip de om... Ostașul Gheorghiță Nicolae și prietenii săi au dovedit umanitarism, respect pentru om, pentru integritatea lui. Fapta lor ne face să îndrăgim și mai mult armata noastră. Cît despre criminali, din toată ființa înfierez fapta lor și cer o pedeapsă exemplară" (M. Avanu, *Uzina de utilaj petrolier Tîrgoviște*).

„Fapta curajoasă, de mare omenie, a caporalului (azi sergent) Gheorghiță Nicolae merită toată lauda ; cu asemenea militari unitatea din care face parte, comandanții ei se pot mîndri ; munca de educare a cetățenilor patriei care au îmbrăcat haina militară dă roade și în acest fel". (Popescu I. Ion, *Craiova*).

„Îndreptăm gîndurile noastre de stimă și recunoștință către grupa de ostași care au salvat-o pe tînără, pentru gestul lor de adîncă umanitate, de adevărată bărbăție. Pentru proxeneți — toată asprimea legilor noastre !". (Soții Ioana și Titi Radu, *comuna Tătulești, județul Olt*).

„Vă rugăm să transmiteți ostașilor, părinților acestora și comandanților unității respective felicitările noastre. Nu putem trece cu vederea purtarea lucrătorului de miliție care la apelul bravilor ostași a solicitat o reclamație din partea victimei. De parcă fata maltratată, captivă, putea da o declarație ! Bravii ostași au salvat totuși victima din ghearele fiarei. La fel putea proceda și lucrătorul miliției și astăzi felicitările noastre s-ar fi îndreptat și către el". (Un grup de părinți *din Ploiești*).

„Vă rugăm să transmiteți ostașilor care au contribuit la această acțiune multă sănătate și mult succes în viață ; îi felicităm și pe tovarășii comandanți care le-au dat o frumoasă educație". (Al. Tătaru, D-tru Nistor, Gh. Samoilă, Ion Manea, Ion Martin, *de la Rafinăria Teleajen-Ploiești*).

„Din adîncul inimii, sergentului Gheorghiță Nicolae : MULȚUMESC !". (Familia Nicolae Grigore, *comuna Baldu, județul Buzău*).

SPECIALIȘTII ÎN PRODUCȚIE

În legătură cu articolul „Explicație la penuria de cadre a Maramureșului..." *(„Scînteia" nr. 8 228), primim din partea MINISTERULUI MINELOR DIRECȚIA DE PERSONAL* (director, ing. P. Dănilă), *următoarele :*

„Articolul respectiv scoate în evidență greutățile pe care le mai întîmpinăm în unitățile miniere izolate în problema asigurării forței de muncă — muncitori calificați și specialiști cu studii superioare. Pentru atragerea unui număr cît mai mare de specialiști, în toate localitățile miniere s-au creat condiții social-culturale corespunzătoare și care se îmbunătățesc continuu, pe măsura dezvoltării unităților respective.

Ministerul Minelor a luat măsuri pentru repartizarea unui număr suficient de cadre cu pregătire superioară. Numai în 1969, la Combinatul minier Baia Mare au fost repartizați 29 de absolvenți ai învățămîntului superior, din care s-au prezentat și încadrat 27. Combinatul a mai încadrat, la cerere, 5 absolvenți. Dintre cei 32 de absolvenți încadrați aici, 8 lucrează în activitatea de cercetare și proiectare, iar restul la exploatările miniere subordonate.

Menționăm că în cadrul Ministerului Minelor a fost inițiată o analiză generală a utilizării inginerilor din unitățile miniere, urmînd ca pe această bază să se stabilească măsuri pentru raționalizarea folosirii inginerilor și repartizarea mai bună a acestora în unități, în raport cu necesitățile reale ale producției și cu nivelul de pregătire al acestei categorii de specialiști.

Articolul publicat în ziarul „Scînteia" a adus o contribuție eficientă în schimbarea atitudinii unor tineri sau mai virstnici specialiști care caută locuri de muncă mai ușoare, străine de calificarea lor".

NU NUMAI DARURI...

Am citit în „Scînteia" articolul „Cine e prietenul copilului dumneavoastră ?". *Este regretabil că fiii unor oameni cinstiți ajung în fața instanțelor judecătorești pentru furt, vagabondaj etc. După părerea mea, în ambele cazuri relatate vina o poartă părinții.*

Nu e de-ajuns să-i dai copilului tot ce-ți cere și să te sacrifici pentru a-l satisface orice dorință și orice capriciu. Un părinte, oricît de ocupat ar fi, trebuie să-și găsească zilnic timp pentru educarea copilului său. Educația nu poate fi înlocuită cu... daruri, cu bani.

O altă greșeală a părinților despre care vorbim este aceea că nu au ținut legătura cu școala la care sînt înscriși copiii lor. Sînt convins că dacă educatorii și părinții ar fi stat de mai multe ori de vorbă și ar fi discutat chestiunile ridicate de comportarea tinerilor în cauză, n-ar fi ajuns nici unul dintre ei în situația în care se află în momentul de față. Golul educativ din familie ar fi fost acoperit, cel puțin în parte, de către școală.

ELEKES Kálmán
profesor la Școala generală Șimonești, județul Harghita

ANCHETĂ ȘTIINȚIFICĂ INTERNAȚIONALĂ

APA în circuitul vieții moderne

Apa se numără printre substanțele indispensabile vieții. Fără ea, omul n-ar putea să existe, fără ea ar fi de neconceput cele mai multe dintre activitățile economiei, inclusiv ramurile ei cele mai moderne. Nemaireferindu-ne la agricultură și irigații, trebuie menționat că în rîndurile marilor „consumatori de apă" se înscriu ramuri economice esențiale ca industria siderurgică, construcția de mașini, șantierele de construcții, ca să nu mai pomenim de „setea" mereu sporită a chimiei sau de cerințele energeticii nucleare.

Abundența apei în zone întinse ale planetei noastre nu exclude, din păcate, starea de fapt în care destule regiuni continuă să sufere, și azi, de o „sete" cronică. Cerințe economice și sociale imperioase fac ca mult obișnuita apă să ofere științei noi și noi domenii de cercetare, să-i solicite noi și noi răspunsuri. Alături de apa potabilă, apa în diferitele ei ipostaze — industrială, „apa grea", apa cu un înalt grad de puritate sau superfină etc. — continuă să constituie un important obiect de atenție și de investigație științifică pe plan internațional.

ROMÂNIA

Obiectivele multiple ale sistemelor hidrotehnice complexe

de ing. Vasile CHIRIAC,
Institutul de studii și cercetări pentru îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor — București

Voi începe cu o afirmație care poate părea paradoxală : deși teritoriul României este brăzdat de atîtea riuri, totuși, în comparație cu situația altor țări europene, sursele noastre de apă pot fi calificate drept relativ reduse. Aportul suplimentar al Dunării, deși important, este diminuat de faptul că fluviul nu poate fi integral valorificat, atît din cauza poziției sale periferice, scăldînd doar o porțiune din granița sudică, cît și datorită regimului său internațional. Totuși, **în ultimii douăzeci de ani, ritmul de creștere a consumurilor de apă a fost destul de intens și perspectiva este promițătoare.** Astfel, dacă înainte de cel de-al doilea război mondial volumul total de apă utilizat de noi era de numai **0,8 miliarde mc/an, în 1960** se ajunsese la **3 miliarde mc/an ; în 1970** se prevede **a fi de 10 miliarde mc/an,** iar în 1980 va depăși **30 miliarde mc/an.**

Satisfacerea cerințelor crescînde — în ceea ce privește volumul și diversitatea utilizărilor apei — impune continuarea unei politici care să urmărească, în esență : **utilizarea cît mai rațională și economicoasă a debitelor și resurselor de apă, atît în regim natural, cît și în regim amenajat ; protecția împotriva reziduurilor și poluării, astfel încît apele să poată fi cît mai larg folosite pentru nevoile omului ; înlăturarea și combaterea efectelor dăunătoare provocate de anumite excese de apă** (inundații, eroziuni, sărături etc.). Aceste principii directoare au fost respectate și în elaborarea unor **planuri de amenajare a bazinelor hidrografice sau a documentațiilor-cadru** de ansamblu, care stabilesc posibilitățile și condițiile generale de valorificare a apelor țării. Au fost inventariate astfel circa 700 de amplasamente de lacuri de acumulare posibile, însumînd un volum de aproximativ 74 miliarde mc, ceea ce ar permite realizarea, în viitor, a unui grad ridicat de regularizare a regimului de scurgere — în genere neuniform, în timp și în spațiu — al surselor noastre de apă, punîndu-l de acord cu regimul de folosire a acestora.

Ca urmare a eforturilor depuse de cercetătorii și specialiștii din unitățile de exploatare, pînă în prezent s-a realizat o bună parte dintre amenajările prevăzute, altele fiind în curs de efectuare sau planificate pentru un viitor apropiat. **Majoritatea amenajărilor de acest fel sînt concepute pe principiul folosirii complexe a apelor, lucrările respective urmînd a servi atît satisfacerii unui număr cît mai mare de cerințe, cît și combaterii inundațiilor.** Amenajarea bazinului Bistriței, avînd ca lucrare de bază lacul de acumulare Izvorul-Muntele Bicaz (cu un volum de circa 1,2 miliarde mc) va permite, de exemplu, ca simultan cu exploatarea ansamblului de hidrocentrale — cu o putere instalată de circa 450 MW — să se asigure irigarea a peste 300 000 ha terenuri agricole. De asemenea, crearea bazinului Argeș, cu lacul de acumulare de aproape 500 milioane mc de la Vidraru și o uzină hidroelectrică de 220 MW, asigură alimentarea cu apă a Capitalei, precum și irigarea unor importante suprafețe agricole. La fel stau lucrurile și cu sistemul hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, lacul de acumulare Poiana Uzului sau sistemul hidroenergetic de pe Lotru. Sistemul de irigații Carasu (Dobrogea), cu un debit instalat de 120 mc/s, va iriga o suprafață de 180 000 ha.

Un alt aspect important al activității specialiștilor noștri se referă la protecția surselor de apă, împotriva alterării lor cu „apele uzate", evacuate din orașe și industrii. În prezent se evacuează, anual, în cursurile de apă de la noi, **peste 3 miliarde mc de apă poluată,** din care numai aproximativ 1/3 este tratată în stații de epurare și recuperată pentru folosire. În acest fel, se pierd și importante cantități de substanțe utile, evacuate o dată cu apele reziduale : **produse petroliere evaluate la aproximativ 20 000 tone anual, fibre lemnoase — 10 000 tone anual, cărbune praf — 28 000 tone anual** etc.

Trebuie să menționăm că **numărul stațiilor de epurare a crescut, numai în actualul cincinal, de la 630 la 1 400.** Acțiunea se află, în momentul de față, în plină desfășurare. Este, desigur, o sarcină la rezolvarea căreia cercetarea științifică poate și trebuie să contribuie mai susținut, pentru a se asigura exploatarea corespunzătoare a acestor instalații complexe și perfecționarea lor continuă. **De asemenea, e necesară sporirea participării cercetătorilor la elaborarea, pentru marile bazine hidrografice, a planurilor de protecție pentru menținerea calității apelor.** În zonele cu mare grad de poluare se alcătuiesc, în prezent, comisii locale de supraveghere a realizării măsurilor preconizate, în care intră atît organele de gospodărire a apelor, cît și principalii lor beneficiari. Ar fi însă de dorit ca activitatea acestora să fie mai intens susținută de toate categoriile de cercetători angrenați în studiul și protecția apelor.

Acțiunile complexe întreprinse în țara noastră pentru valorificarea rațională a resurselor de apă — atît în domeniul studiilor și cercetărilor, cît și în activitatea practică — sînt în plină desfășurare. Realizarea integrală a planurilor prevăzute va cere însă, alături de importante eforturi tehnico-financiare, și mult mai multă perseverență din partea tuturor forurilor și specialiștilor.

AUSTRIA

Imensul rezervor subteran al „aurului alb"

de prof. dr. J. ZÖTL,
Asociația pentru cercetări hidrogeologice — Graz

Rezervele de apă subpămintene ar putea alimenta timp de 250 de ani albiile tuturor apelor curgătoare de pe glob. În prezent, necesitățile crescînde impun cu tot mai mare acuitate utilizarea acestor resurse prețioase.

Cercetările inițiale au urmărit, concomitent cu identificarea rezervelor de apă ale subsolului, stabilirea unor metode adecvate de exploatare și utilizare. S-a constatat că acestea depind în cea mai mare măsură de natura și însușirile rocii în care se află depozitată apa. Astfel, în așa-numitele roci solide, unde aparențele dau deseori impresia unei adevărate bogății de pînze freatice, lucrurile nu stau chiar așa. Altfel stau lucrurile în zonele de gresie, unde rocile calcaroase (dolomita, mai ales), supuse unei lente dar permanente dizolvări din cauza apelor conținînd bioxid de carbon, oferă posibilitatea apariției unor puțuri și peșteri (fenomene carstice), mari spații colectoare de apă subterană. Cu măsurile de prevedere corespunzătoare, **apa carstică poate juca un rol important în economia modernă.**

Alte studii au permis o mai bună cunoaștere a acelor sedimente poroase cu o mare capacitate de colectare a apei : nisipurile, pietrișul și prundișul din văile tinere, care se numără printre cei mai importanți „furnizori" de apă subterană. În unele bazine mari se observă surse de apă cu caracter artezian.

Dificultăți în domeniul debitelor de apă apar mai ales în zonele mai dens locuite și care cunosc și o susținută dezvoltare industrială. În acest caz, **o soluție este construirea unor conducte care să aducă apa de la mari distanțe,** alta **crearea unor lacuri de acumulare.** La Viena, de exemplu, apa carstică este adusă din Alpii calcaroși răsăriteni prin conducte mari, varlind ca lungime între 90—200 km. O ilustrare a marilor posibilități pe care le oferă folosirea apelor subterane o constituie orașul Innsbruck. Acesta este legat direct, printr-o galerie ce trece prin stratele izolatoare colectoare, **de rezervorul natural de apă carstică din munți. Mai înainte, însă, de a alimenta orașul, această „racordare" mai acționează și o centrală electrică, cu o putere anuală medie de 4 000 kW.**

Cercetări recente ne încredințează că, dacă poziția geologică permite, apele carstice pot fi evacuate ritmic prin galerii sau foraje adînci, creîndu-se astfel, pentru apele proaspete un spațiu de colectare suplimentar. În acest fel se diminuează și eventualele scurgeri neraționale, neproductive. La noi, în marile văi alpine și în ținuturile de la poalele Alpilor, bogate în apă subterană, sporirea numărului locuitorilor în unele așezări și aglomerarea industriilor au condus încă de pe acum, pe alocuri, la atingerea limitelor capacităților de utilizare a bazinelor subterane. De aceea, oamenii de știință apreciază că **trebuie schimbate metodele de exploatare, trecîndu-se de la forarea de puțuri obișnuite la realizarea unor instalații mari și de adîncime (sub forma puțurilor filtrante orizontale).**

Nevoia crescîndă de apă este amplificată și de intensificarea agriculturii, pe terenurile căreia, în perioadele secetoase, pot fi folosite, prin irigații, și apele subterane. Cel mai mare număr de foraje destinate acestui scop se întîlnesc la noi la marginea estică a Alpilor, în apropierea marii depresiuni panonice : circa 1 500 de puțuri arteziene. Dar aceste foraje, servind adesea numai pentru alimentarea unor gospodării izolate, consumă în mod util cel mult 5 la sută din totalul apei care se scurge. Restul se pierde. Cercetări întreprinse recent au permis să se constate că ar fi extrem de util ca toate aceste puțuri, exploatate în prezent separat, să fie reglate prin comandă de la un punct central. Este un nou obiectiv ce ne preocupă pentru valorificarea superioară a acestor prețioase zăcăminte de „aur alb".

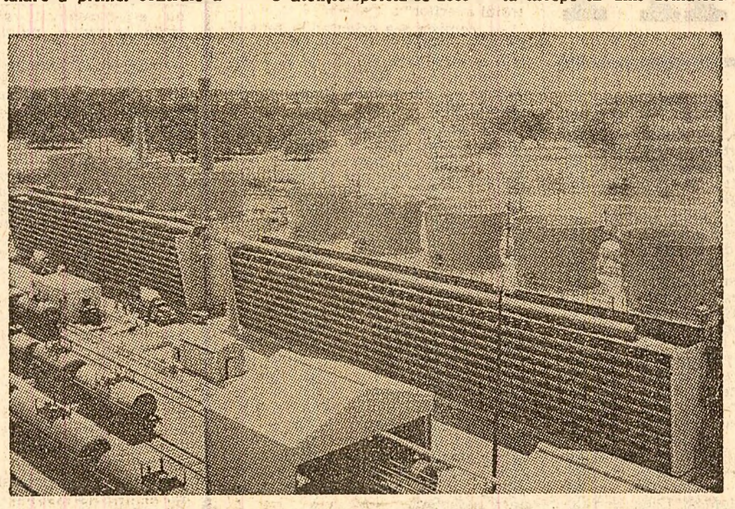

Diverse industrii utilizează instalații de răcire pentru refolosirea apei. Aceste două grupuri cu cîte cinci turnuri, construite de Morlay Company (S.U.A.) pentru industria chimică, pot răci peste 450 de tone de apă pe minut, la 20°

IUGOSLAVIA

„Fizica norilor" creează perspective realiste pentru ploaia artificială ?

de dr. Radmila D. MARKOVICI
Institutul federal de hidro-meteorologie — Belgrad

În multe zone ale globului, cererea de apă a depășit, încă de pe acum, cantitatea naturală disponibilă. Se apreciază că, în unele țări dezvoltate, îngrijorătoarea lipsă de apă va fi resimțită chiar începînd cu anul 1980. Specialiștii susțin însă că **atmosfera terestră oferă încă multiple posibilități nefructificate.**

Cercetarea condițiilor specifice de formare a norilor a permis să se afle că atmosfera conține și un imens număr de particule mărunte de praf, care — ca niște adevărate nuclee naturale — favorizează condensarea (cristalizarea). Ele au fost denumite nuclee de condensare (cristalizare). **De prezența, numărul, mărimea, forma geometrică și proprietățile fizice ale acestora depind volumul și intensitatea proceselor de formare a norilor :** cînd numărul și proprietățile nucleelor sînt neadecvate, procesele de formare a norilor sînt încetinite sau chiar anulate și, implicit, se reduc sau se anulează precipitațiile.

Studii de ultimă oră din domeniul **fizicii norilor** — știință ce se ocupă cu elucidarea cauzelor și mecanismelor proceselor amintite — au demonstrat că pămîntul primește, în medie, **doar între 5—15 la sută din umezeala totală a norilor.** Este un coeficient mult prea redus. Concluzia : **în atmosferă există apă în cantități care depășesc precipitațiile ; concentrarea nucleelor naturale din atmosferă nu este întotdeauna favorabilă, iar ca urmare eficacitatea naturală a precipitațiilor este scăzută.**

Alte experiențe au demonstrat că nucleele naturale nu participă toate și întotdeauna în aceeași măsură la procesele de condensare (cristalizare). S-a observat, de pildă, că dintr-un cm cub de nor de ploaie — în care se află, în medie, 1 000 pînă la 100 000 de nuclee — nu se formează decît 30 pînă la 1 000 de picături de apă. Aceasta indică **existența unor posibilități largi de stimulare artificială a „productivității" norilor, în vederea sporirii cantității precipitațiilor.** Soluția constă în introducerea unui mare număr de nuclee artificiale de condensare în norii calzi, sau de nuclee de gheață în norii reci. Prin această „însămînțare" a norilor (din avion, prin rachete sau proiectile balistice) pot fi influențate procesele de formare și declanșare a precipitațiilor.

Pentru producerea nucleelor artificiale de condensare (cristalizare), au fost cercetate în laborator peste 80 de combinații. S-a constatat că apa combinată cu **sarea de mare,** cu **sodiul și clorura de sodiu** poate fi folosită cu succes pentru „însămînțarea" norilor calzi, iar **gheața uscată, iodatul de argint** sau **iodatul de plumb** pentru „însămînțarea" norilor reci. Mai ales iodatul de argint s-a dovedit a fi un reactiv ideal : se obține ușor, nu e costisitor, „injectarea" lui în nori nu prezintă dificultăți, e foarte productiv.

În prezent, unele proiecte tind să depășească faza experimentală, luînd forma unei **„producții industriale" a precipitațiilor.** Rezultate promițătoare au fost obținute pe poligoanele experimentale din U.R.S.S. De asemenea, potrivit datelor Academiei de Științe a S.U.A., în regiunile muntoase din America de vest s-a și realizat, prin asemenea mijloace, o sporire a precipitațiilor anuale cu circa 10—15 la sută. Și cercetările pe plan mondial se intensifică. **Sînt vizate, în mod deosebit, trei direcții : studiul fizicii norilor (în vederea unei mai bune înțelegeri a proceselor naturale care se petrec în atmosferă și, în special, în nori) ; stabilirea celor mai favorabile condiții (pentru a se determina unde, cînd și cum „însămînțarea" norilor ar putea da rezultatele dorite) ; evaluarea acțiunilor de pînă acum (în scopul aprecierii eficacității experiențelor efectuate).**

În ciuda rezultatelor spectaculoase obținute pînă în prezent, stimularea artificială a precipitațiilor comportă încă multe aspecte nelămurite ; foarte controversate sînt, de pildă, metodele de constatare a eficacității. Pentru a se lămuri lucrurile cît mai operativ, în ultimii ani se acordă o atenție sporită evaluării intervențiilor artificiale, sub aspect **calitativ** (prin fotografiere și observare radar a tot ce se întîmplă în sistemul norilor, în timpul experiențelor) și **cantitativ** (se analizează statistico-matematic datele de pe poligoanele experimentale). Evaluările devin astfel mult mai riguroase și au menirea de a favoriza viitoarele aplicații practice.

În încheiere, se poate aprecia că, deși ultimii ani au marcat un progres evident în acest domeniu, rezultatele efective, practice, sînt încă modeste. Dar baza științifică reală ne permite să privim cu mult optimism în viitor.

U.R.S.S.

Energia atomică și desalinizarea

de prof. dr. V. A. KLEACIKO
Institutul de cercetări hidrogeologice — Moscova

Uniunea Sovietică se situează printre țările cu cele mai mari rezerve de apă potabilă. Pe teritoriul U.R.S.S. se află și cel mai mare rezervor de apă dulce din lume, lacul Baikal. Dar natura nu a „amplasat" întotdeauna optim aceste rezerve : circa 80 la sută din debit se scurge pe fluviile din nord în Oceanul Înghețat, în vreme ce regiuni cu populație foarte densă — situate în sudul și sud-estul țării — suferă de pe urma lipsei de apă, în special a celei potabile. Cu un regim hidrologic superior, asemenea regiuni ar putea deveni îmbelșugate grădini și grînare. Pe pajiștile lor ar putea fi crescute, în tot cursul anului, sute de mii de ovine în plus.

Iată de ce **o serie întreagă de cercetări științifice sînt axate în continuare pe aspecte ținînd de „soluția hidrotehnică" — construcția de canale și lacuri de acumulare.** Canalul care alimentează deșertul Kara-Kum cu apă din fluviul Amu-Daria debitează pe o distanță de 800 km aproximativ 130 mc de apă pe secundă, iar odată prelungit pînă la 1 300 km, va deveni cel mai mare canal cu scurgerea liberă din lume. Alte asemenea construcții au fost amenajate în zone în care se înregistrează un deficit de apă dulce. În ținutul pămînturilor desțelenite s-au construit și conducte de apă raionale.

Dar aceste rezolvări nu epuizează căile de soluționare a acestei cerințe. Investigînd în perspectivă, putem prevedea încă de pe acum limitele resurselor hidraulice ale cursurilor de apă din partea europeană a U.R.S.S. O soluție ar fi orientarea spre **sud a fluviilor nordice.** Este o rezolvare care ar presupune însă, inerent, investiții mari și mulți, foarte mulți ani de muncă. De aceea, se caută în prezent și alte soluții, — printre care și realizarea unor **procedee cît mai economice de desalinizare a apelor sărate existente în regiunile respective.** S-a și elaborat, de altfel, un procedeu superior de distilare a apei marine (fără depunerea pietrei) și se produc în serie aparate electrochimice cu diverse debite — de 20, de 50, de 100 și 350 mc de apă potabilă în 24 ore. Necesitățile sînt însă mult mai mari, ceea ce face ca preocupările noastre în această direcție să sporească și să se diversifice.

Așa cum este firesc, o asemenea forță cum este **energia nucleară nu poate rămîne deoparte, neutilizată în acest grandios domeniu** în orașul Sevcenko (peninsula Mangîșlak — țărmul oriental al Mării Caspice) sînt în curs de desfășurare lucrările de instalare a primei centrale **atomoelectrice bivalente** din lume : utilizînd căldura produsă de un reactor atomic, ea va realiza **concomitent energie electrică și apă potabilă.** Debitul instalațiilor de desalinizare care funcționează în prezent aici este de 37 000 mc în 24 de ore. O dată cu terminarea construcției reactorului nuclear (bazat pe neutroni rapizi, cu o putere calorică de 1 milion kW) și cu darea în exploatare a tuturor grupurilor instalației de desalinizare, **centrala va produce anual circa 50 milioane mc apă potabilă și aproximativ 1,5 miliarde kWh energie electrică.**

O atenție sporită se acordă dotării localităților mai mici cu instalații de desalinizare de capacitate redusă. **Calculele arată că, în următorii 15-20 de ani, pentru îmbunătățirea alimentării cu apă a populației din sud-estul țării va fi necesar să se construiască aproximativ 25 000 de asemenea instalații.**

În perspectivă, sfera metodelor de desalinizare oferă și alte proiecte interesante, între care promițătoare par a fi **instalațiile de desalinizare prin hiperfiltrare,** la care se lucrează intens, pentru ca fabricația la scară industrială, să poată începe în anii următori.

FRANȚA

Metodele biologice în combaterea flagelului poluării

de I. CHERET,
șeful Secretariatului permanent pentru studiul problemelor apei — Paris

Dacă în zonele rurale ale unor țări mai puțin dezvoltate, omul are nevoie anual de numai 15 tone de apă, **în marile țări industriale se consumă nu mai puțin de 500—1 300 de tone anual pe locuitor.** Faptul că orașele, uzinele și fabricile se construiesc în apropierea cursurilor de apă, a făcut ca, treptat, acestea să devină adevărate căi de evacuare a deșeurilor. Și cînd aceste nedorite, dar inerente produse „secundare" ale civilizației se aglomerează, capacitatea de autoepurare a naturii nu mai este suficientă. Poluarea excesivă a silit multe orașe să schimbe locurile de captare a apei potabile. În industrie s-au ivit, de asemenea, dificultăți : fabricile de hîrtie, de pildă, sînt împiedicate în activitatea lor de coloranții evacuați de vopsitoriile situate în amonte.

Așa **se explică intensificarea, pe plan mondial, a eforturilor de cercetare și combatere a acestui fenomen.** Pentru orașe, **s-a stabilit o schemă clasică :** apele uzate sînt captate printr-o rețea de canalizare și tratare în stații de epurare, cu ajutorul unor procese fizice și biologice. Pentru industrii, problema e mai dificilă, deoarece fiecare ramură (chiar fiecare procedeu de fabricație) dă naștere unor „ape uzate" diferit, presupunînd, firește, și tratamente diferite. O soluție este oferită de **metodele biologice, constînd în utilizarea unor microorganisme care, prin acțiunea lor, purifică apa.** Cercetările actuale urmăresc obținerea unor specii bacteriene adaptate diferitelor tipuri de impurități.

În lupta împotriva poluării, un rol din ce în ce mai important îl joacă însă calculul electronic. El îngăduie stabilirea unor modele optime privind prevederea fenomenelor de poluare, diferitele operațiuni de efectuat, metodele administrative aplicabile etc.

Așadar, soluții există. De ce se întețesc atunci discuțiile în jurul pericolului poluării ? Poate pentru că este vorba de **o serioasă problemă financiară :** stațiile de purificare a apei solicită investiții importante, iar funcționarea lor este extrem de costisitoare. De asemenea, procedeele de producție „uscate" sînt, în general, mai scumpe decît cele „umede".

Intervine aici și ceea ce aș numi un „reflex egoist", în sensul că tratarea apelor uzate nu-l mai interesează pe cel care a folosit apa naturală. Ridicîndu-se împotriva acestei mentalități dăunătoare, forul legislativ francez a hotărît : **„Plătește cel care poluează !".** Totodată, coordonarea administrativă s-a simplificat, devenind mai eficientă.

Consider că și în acest **domeniu, acțiunea internă a fiecărei țări trebuie completată cu o participare susținută la programul global** Colaborarea oamenilor de știință în cadrul Deceniului hidrologic internațional, organizat de UNESCO, a demonstrat că în asemenea acțiuni de mai largă anvergură se deschid posibilități mult mai ample de studiere aprofundată a principiilor și măsurilor de combatere a poluării apelor, acest flagel care amenință generațiile prezente și viitoare.

CURIER JUDEȚEAN

MARAMUREȘ

Apartamentul 1000

La Sighetul Marmației, în vecinătatea Combinatului pentru exploatarea și industrializarea lemnului, prinde contur un mare și modern cartier de locuințe. Recent, constructorii sigheteni au predat beneficiarilor cheia apartamentului cu nr. 1000. Printre locatarii noilor apartamente se află salariați de la platforma C.E.I.L., fabrica de tricotaje „Unitatea", grupul nr. 3 de șantiere și altele. În acest an se vor ridica la Sighetul Marmației încă 320 apartamente.

PRAHOVA

Mai aproape de solicitările cetățenilor

Notariatul de Stat al județului Prahova a luat măsura de a soluționa mai operativ, la fața locului, cererile cetățenilor. Astfel, în ziua de 23 ianuarie, reprezentanții notariatului s-au deplasat în orașul Mizil și aici au stat la dispoziția locuitorilor comunelor învecinate : Jugureni, Boldești — Grădiștea, Lapoș, Gura Vadului, Baba Ana, Fulga și altele. La 13 februarie și 6 martie, lucrătorii notariatului prahovean vor veni din nou la Mizil. La alte date, prevăzute în graficul de lucru și aduse din timp la cunoștința locuitorilor, ei se vor deplasa și în alte orașe, cum ar fi : Slănic-Prahova, Cîmpina, Urlați.

CONSTANȚA

Cel mai mare magazin

În centrul comercial al orașului Constanța a început, zilele trecute, construcția celui mai mare magazin universal din localitate. Magazinul va ocupa o suprafață de 7 500 metri pătrați. Cu parter și cele două niveluri vor fi amplasate peste 30 raioane de desfacere a mărfurilor. În noul magazin vor lucra 500 salariați, care vor putea servi zilnic peste 20 000 cumpărători.

TIMIȘ

Băi termale

La Timișoara se află într-un stadiu avansat construcția noilor băi, care vor folosi apele termale din subsolul orașului. Băile vor avea trei corpuri distincte : pentru virstnici, adulți și copii. Ele vor fi completate de un restaurant. Noile băi termale vor funcționa în tot cursul anului.

MUREȘ

Arheologie

Colectivul muzeului din Tg. Mureș analizează, în prezent, bogatele materiale scoase la suprafață cu ocazia săpăturilor efectuate anul trecut în sistemul de pești de la Merești. În laboratoarele muzeului se lucrează la curățirea uneltelor de piatră — ce datează din paleoliticul superior — precum și a materialului ceramic provenit din epocile neolitică, a bronzului și altele. Se efectuează, de asemenea, analiza științifică a materialului osteologic, care va permite cercetătorilor să arunce o privire asupra modului de trai al omului de pe aceste meleaguri în epocile amintite.

BRĂILA

Asociație intercooperatistă

Cooperativele agricole de producție din județ s-au reunit într-o mare și puternică asociație intercooperatistă. Membrii ei au hotărît să construiască în comun, la Tichilești și Mircea Vodă, două complexe industriale pentru creșterea și îngrășarea porcilor (cu o capacitate de 30 000 porci fiecare) și un complex pentru îngrășarea mieilor. În comuna Gemenele.

ALBA

Pentru turiști

În municipiul Alba Iulia, pe șoseaua Clujului, a fost dată în exploatare o modernă stație „Peco". Pentru turiștii care vizitează județul Alba, comunicăm încă o informație utilă : în orașul Sebeș, pe șoseaua spre Sibiu, a fost inaugurat recent un motel, denumit „Dacia", cu o capacitate de 82 locuri și restaurant.

DE LA CORESPONDENȚII „SCÎNTEII"

Simpozion consacrat aniversării centenarului nașterii lui Lenin

Cu prilejul apropiatei aniversări a 100 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, marți după-amiază a avut loc, la Casa de cultură a Sectorului 6 din Capitală, un simpozion intitulat „Actualitatea ideilor leniniste".

Despre teoriile filozofice și economice ale marelui gînditor al clasei muncitoare, despre valabilitatea și permanența ideilor sale confirmate de practica țărilor socialiste, de însăși angajarea României pe un drum continuu ascendent sub conducerea Partidului Comunist Român, au vorbit prof. univ. Tudor Bugnariu, membru corespondent al Academiei, și conf. univ. Aneta Spornic, prorector al Academiei de Studii Economice.

(Agerpres)

Cronica zilei

SOSIREA NOULUI AMBASADOR AL REPUBLICII ISLAMICE PAKISTAN

Marți a sosit în Capitală Raziur Rahman Noore, noul ambasador al Republicii Islamice Pakistan în Republica Socialistă România.

★

Marți dimineață a sosit în Capitală, la invitația Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, o delegație a Consiliului Central al Sindicatelor din Bulgaria, condusă de Stoian Stoianov, secretar al C.C.S.

La sosire, în Gara de Nord, delegația a fost întîmpinată de Gheorghe Petrescu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., și alți reprezentanți ai U.G.S.R.

Erau de față membri ai Ambasadei Bulgariei la București.

În aceeași zi, la Consiliul Central al U.G.S.R. au început convorbirile cu delegația sindicală bulgară.

★

În sala „Victoria", din Iași, a fost organizată, sub auspiciile Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea și Comitetului județean pentru cultură și artă, expoziția cubaneză de fotografii documentare — „Un efort decisiv".

La festivitatea de deschidere a expoziției, care a avut loc marți la amiază, au luat cuvîntul conf. univ. Al. Husar, președintele Comitetului județean pentru cultură și artă, și Jesus Barreiro Gonzalez, ambasadorul Republicii Cuba la București.

Au participat personalități ale vieții social-culturale și economice din localitate, un numeros public. Au fost prezenți membri al Ambasadei Republicii Cuba la București.

★

Marți dimineața a părăsit Capitala dl. Eiro Kalkkinen, directorul Diviziei mixte F.A.O.-C.C.E. (Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură — Comisia economică pentru Europa) de la Geneva, care a făcut o vizită în țara noastră.

Oaspetele a avut întrevederi cu Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, Filip Tomulescu, adjunct al ministrului, președintele Comisiei forestiere F.A.O. pentru Europa, Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ion Rîmbu, adjunct al ministrului industriei lemnului, și s-a întîlnit cu specialiști din silvicultură și industria lemnului.

(Agerpres)

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 29, 30 și 31 ianuarie a.c. în țară : vremea va fi relativ călduroasă. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații, mai ales sub formă de burniță și ploaie. Vînt potrivit, predominînd din sectorul vestic. Temperatura în creștere ușoară, mai ales în sud-vestul țării. Minimele vor fi cuprinse între minus 6 și plus 4 grade, izolat mai coborîte, iar maximele între minus 1 și plus 9 grade. Ceață dimineața și seara. **În București :** vreme relativ călduroasă. Cerul va fi mai mult noros, favorabil ploii slabe. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în creștere.

SOSIREA UNEI DELEGAȚII GUVERNAMENTALE POLONEZE

Marți după-amiază a sosit în Capitală Marian Olewinski, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, însoțit de Witold Trampczynski, prim-vicepreședinte al Comisiei de Planificare, și alți membri ai delegației guvernamentale polone, pentru a participa la lucrările celei de-a VIII-a sesiuni a Comisiei guvernamentale româno-polone de colaborare economică.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost salutați de Janos Fazekas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Cioară, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, reprezentanți ai unor ministere și alte instituții centrale membri și experți ai delegației guvernamentale române.

Au fost prezenți Jaromir Ochedusko, ambasadorul R.P. Polone la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Ministrul comerțului interior a plecat la Budapesta

La invitația ministrului comerțului interior al R. P. Ungare, Istvan Szurdi, marți seara a plecat la Budapesta ministrul comerțului interior al țării noastre, Nicolae Bozdog, în vederea semnării protocoalelor privind schimburile directe de mărfuri și de colaborare dintre cele două ministere pe anul 1970.

Printre persoanele oficiale prezente la plecare, pe peronul Gării de Nord, se afla Ferenc Martin, ambasadorul Ungariei la București.

(Agerpres)

Știri culturale

Tenorul italian Danilo Cestari, oaspete al Operei bucureștene, a apărut din nou marți seara într-un spectacol pe prima noastră scenă lirică. El a interpretat rolul lui Turiddu din „Cavalleria rusticana". Spectacolul, care a cuprins și opera „Paiațe", a fost dirijat de Anatol Kisadji.

★

„Mirajul circului" și-a intitulat Circul bucureștean spectacolul prezentat marți seara în premieră. În arenă s-au succedat, în regia lui Mircea Gheorghiu, numere variate : un carusel vertiginos, un perș îndrăzneț, interesante dresuri de papagali de capre, de porci mistreți, numere de îndeminare și precizie, nelipsitele partituri comice etc. Fondul muzical a fost asigurat de orchestra circului, dirijată de Doru Butoiescu.

La reușita spectacolului și-a adus contribuția și un grup de artiști de circ din Cehoslovacia. (Agerpres)

Țesături fine într-o gamă variată de sortimente

La țesătoria de mătase „Victoria" a Combinatului textil din Iași se produc 23 de articole din fire artificiale și sintetice, într-o gamă de 230 de desene și poziții coloristice. Unitatea ieșeană are anul acesta posibilitatea să satisfacă într-o mai mare măsură și cu toată promptitudinea cerințele de țesături de calitate superioară pentru rochii și bluze, căptușeli, lenjerie bărbătească din fire poliamidice, fulgarine din relon și mătase artificială, ca urmare a intrării în funcțiune a noilor capacități de producție. Este posibilă, de asemenea, o creștere simțitoare a productivității muncii prin folosirea integrală a modernelor utilaje cu care este înzestrată și îmbunătățirea tehnologiilor de fabricație. În același timp se experimentează noi rețete care conferă firelor de urzeală însușiri fizico-mecanice superioare, iar la finisaj se încearcă un nou procedeu în vederea obținerii unui mai înalt grad de nesifonabilitate a țesăturilor de viscoză.

O șarjă de oțel purta numărul 10 000

(Urmare din pag. I)

tone de oțel. Angajamentul oțelarilor este de a depăși sarcina de plan cu 20 000 tone de oțel. Așadar, obiective clare, bine conturate. Colectivul oțelăriei nu se limitează doar la aceste sarcini de ordin cantitativ. Le consideră ca pe o treaptă depășită. Se concentrează mai mult asupra celor de eficiență economică, asupra reducerii cheltuielilor materiale de producție, realizării sarcinilor de plan în condiții de maximă economicitate. Angajamentul oțelarilor prevede, în acest sens, diminuarea consumurilor specifice de metal cu 4 000 de tone. Însumate, la nivelul întregului an 1970, toate diminuările de consumuri specifice vor însemna economisirea a 954 tone încărcătură metalică, 7 600 tone var siderurgic și altele, economii care fac posibilă realizarea, în plus, a unei cantități de peste 5 300 tone de oțel.

— În mod sigur, șarja cu numărul 11 000 va fi mai economică decît cea din zilele trecute, cu numărul 10 000, ne spunea șeful oțelăriei. Fiecare șarjă, fiecare a suta sau a mia șarjă va echivala cu noi trepte spre înalta eficiență economică.

O PRIMĂVARĂ A MUNCII

„Tet Mau Than", sărbătoarea Anului nou vietnamez, semnifică în tradiția poporului Vietnamului momentul renașterii naturii, al reînnoirii vegetației. Marcînd începutul primăverii, ca și debutul noului an, Tet este celebrat de milenii de către lucrătorii ogoarelor și, prin extindere, de întreaga populație, ca o sărbătoare a muncii agricole și a muncii în general. Anul acesta, începutul primăverii este întîmpinat în împrejurări de o importanță deosebită. O conjunctură fericită a situat cu cîteva zile înaintea Tet-ului o dată memorabilă în istoria poporului vietnamez : împlinirea a 40 de ani de la întemeierea Partidului celor ce muncesc din Vietnam.

Startul în acest an de muncă este luat de pe poziții bune. După cum a anunțat presa nord-vietnameză, în pofida condițiilor grele generate de agresiunea imperialistă în Vietnam, în 1969 producția industrială a R.D. Vietnam a fost cu 5,5 la sută mai mare decît în anul precedent. Printre rezultatele cele mai de seamă se înscrie construcția de noi întreprinderi — acțiune care se desfășoară paralel cu refacerea unui mare număr de obiective industriale distruse în timpul atacurilor aviației dușmane.

Este știut că într-un trecut nu prea îndepărtat, sub vuietul aproape neîntrerupt al bombelor, oamenii muncii din R.D. Vietnam, vădind eroism și spirit de abnegație, au reușit să reorganizeze economia, îndreptînd-o pe calea descentralizării. Deși dispersată în diferite regiuni și în mici unități de producție, industria a continuat să se dezvolte. În zone pe care agresorul nu le putea atinge au fost create numeroase întreprinderi care au contribuit la aprovizionarea populației cu mărfuri de primă necesitate, unelte agricole și altele. Aceasta explică de ce în etapa actuală industria locală a căpătat în R.D Vietnam o pondere însumînd 30—32 la sută din producția industrială globală a țării. Fiecare provincie, fiecare oraș reprezintă astăzi o entitate economică care contribuie la refacerea economiei naționale și reconstruirea întreprinderilor industriei grele.

Anul care a trecut a schimbat în mod simțitor fața orașelor. La Hanoi și Haifong, la Namdin și Hongai, dărîmăturile clădirilor devastate în timpul bombardamentelor au fost curățate. Uzina mecanică și fabrica „8 Martie" din Hanoi, Combinatul textil din Namdin și bazinul carbonifer din Hongai și-au depășit planurile de producție. În portul Haifong, locuitorii se întorc la casele lor, străzile sînt tot mai animate. Au început să funcționeze

CORESPONDENȚA DIN HANOI DE LA C. VLAD

uzinele, fabricile, atelierele meșteșugărești, s-au redeschis localurile de alimentație publică. În docurile portului lucrează 50 de macarale puternice, care pot descărca simultan 10—12 nave.

De o atenție deosebită s-a bucurat agricultura. În ciuda unei ierni aspre și a inundațiilor care în timpul verii au adus mari prejudicii în delta fluviului Mekong, țăranii au reușit să obțină la orez o recoltă medie pe țară destul de bună. Suprafețele însămînțate cu această cultură au crescut cu 80 000 de hectare în comparație cu anul precedent.

Nou și în 1970 a început cu semne bune. Întreaga republică trăiește o efervescentă mișcare de emulație vizînd îndeplinirea cu succes a planului de stat și obținerea de noi realizări. Presa anunță zi de zi că, urmînd exemplul Hanoiului și Haifong-ului, oamenii muncii din numeroase provincii și orașe, lucrătorii din diferite ramuri de producție au inițiat campanii de întrecere. Minele de cărbune de la Quang Ninh realizează pas cu pas obiectivul ce și l-au propus — acela de a îndeplini în cursul primului trimestru 30 la sută din planul anual de producție. În provinciile Thai Binh și Hai Hung, principalele zone producătoare de orez ale republicii, țăranii au imprimat un ritm susținut lucrărilor agricole ale sezonului de iarnă-primăvară. O acțiune originală, urmărind un dublu obiectiv — perfecționarea tehnicii și îmbunătățirea muncii — a fost inițiată în prima din provinciile amintite. Pentru cea de-a doua este caracteristică, între altele, inițiativa răspîndirii în rîndul lucrătorilor din agricultură a unei noi metode de replantare a orezului, care asigură un randament mai ridicat față de tehnica tradițională.

Sarcinile de plan prevăd pentru anul acesta, așa cum sublinia recent ziarul „Nhan Dan", sporirea producției alimentare și agricole, ceea ce presupune obținerea unor recolte mai bogate la orez și la alte culturi auxiliare, batatul, manioca, porumbul, precum și dezvoltarea creșterii vitelor. Planul de măsuri elaborat în acest scop pune accentul pe îmbunătățirea sistemelor de irigații, lucrări de ameliorare, asigurarea ogoarelor cu îngrășăminte, folosirea la însămînțări a unor soiuri mai bune de orez.

Un interes special trezește organizarea pe scară tot mai întinsă a „festivalului muncii". În acest cadru, în diferite provincii, activiști de partid și de stat, muncitori și funcționari, elevi și studenți pornesc duminicile la sate pentru a participa efectiv la construcția obiectivelor hidrotehnice și la muncile agricole. De la începutul anului, în provincia Ninh Binh, la „festivalul muncii" au participat peste 30 000 muncitori și funcționari. Cu sprijinul lor, țăranii cooperatori au deplasat 34 000 metri cubi de pămînt în cadrul lucrărilor de săpare și amenajare a unor canale de irigație, au transportat la cîmp peste 1 000 tone de îngrășăminte, au arat 1 000 hectare de orezării și au replantat alte 600 hectare.

Campaniile de întrecere în cinstea aniversării partidului au fost organizate și în diferite ministere și servicii publice. În școlile superioare și profesionale, cadrele didactice, studenții și elevii s-au angajat să aplice măsurile vizînd îmbunătățirea procesului de învățămînt, intensificarea cercetării științifice și a muncii de elaborare a unor proiecte la cererea întreprinderilor productive. Mai mult ca oricînd, Tet-ul 1970 va fi un Tet Lao Dong, un **„Tet al muncii"**, îmi spunea zilele trecute un prieten vietnamez.

SPORT

TURNEUL FOTBALIȘTILOR ÎN BRAZILIA

Sătmăreanu, elogiat de presă

Victoria selecționatei de fotbal a României (1—0 cu Atletico) a fost comentată favorabil de presa de specialitate din Sao Paulo și Rio de Janeiro. Ziariștii au relevat în cronicile lor că fotbaliștii români posedă o condiție fizică care le permite să joace în același ritm timp de 90 de minute. Comentatorii brazilieni subliniază că, dintre jucătorii români, o mare impresie a lăsat fundașul Sătmăreanu, care s-a remarcat printr-un excepțional plasament și un bun joc de intercepție.

Un rezultat valoros la săritura în înălțime

În ultima zi a campionatului de atletism pe teren acoperit al municipiului București a fost înregistrată o performanță de valoare. În proba feminină de săritură în înălțime, **Cornelia Popescu** a trecut peste ștacheta înălțată la 1,76 m.

Jiri Raska, cîștigător și la Cortina d'Ampezzo

Competiția internațională de sărituri cu schiurile dotată cu „Marele premiu al națiunilor" a programat cel de-al treilea și ultimul său concurs pe trambulina de la Cortina d'Ampezzo (celelalte două „manșe" s-au disputat la Chamonix și Saint Moritz). Victoria i-a revenit cunoscutului campion cehoslovac Jiri Raska. El a totalizat 234 puncte (cele mai bune sărituri ale sale au măsurat 81 și 82 m), fiind urmat de compatriotul său Rudolf Hoehnl — 229,4 puncte și Frantișek Rydval — 228,2 puncte. Elvețianul Hans Schmid a ocupat locul cinci cu 223,1 puncte, iar francezul Alain Macle s-a situat pe locul 9 cu 209,2 puncte.

În urma adiționării punctajului în cele trei „manșe", în clasamentul pe națiuni primul loc a revenit Cehoslovaciei cu 1 951 puncte, urmată de Iugoslavia — 1 786,3 puncte, Italia — 1 764,2 puncte și Franța — 1 707,2 puncte.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

PE NOUL PATINOAR ARTIFICIAL DIN GALAȚI A ÎNCEPUT ASEARĂ UN TURNEU INTERNAȚIONAL DE HOCHEI PE GHEAȚĂ. În primul meci, echipa cehoslovacă Motor Ceske Budejovice a întrecut cu scorul de 14—3 (7—0, 3—0, 4—3) selecționata București B.

ÎN CADRUL TURNEULUI HEXAGONAL DE FOTBAL DE LA CIUDAD DE MEXICO, echipa braziliană Botafogo a întrecut cu scorul de 3—0 (1—0) formația mexicană Guadalajara. Partida, desfășurată pe stadionul „Azteca", a fost urmărită de peste 50 000 de spectatori.

CU PRILEJUL UNUI CONCURS ATLETIC DE SALĂ DISPUTAT LA MOSCOVA, sportivul sovietic Serghei Mospanov a stabilit cea mai bună performanță europeană a sezonului pe teren acoperit în proba de săritură în înălțime cu 2,15 m. Un rezultat bun a realizat și sprintera sovietică Olga Klein, cronometrată în proba de 400 m cu timpul de 57" (de asemenea, cea mai bună performanță europeană a sezonului).

FINALA PROBEI DE SIMPLU BĂRBAȚI din cadrul campionatelor internaționale de tenis „Open" ale Australiei (întrecerile se desfășoară la Sydney) se va disputa între cunoscutul jucător american de culoare **Arthur Ashe** și tenismanul australian **Dick Crealy**. În semifinale, Crealy l-a eliminat cu 6—3, 9—11, 8—6, 3—6, 8—6 pe englezul Roger Taylor, iar Ashe l-a învins cu 6—3, 8—10, 6—3, 2—1 (abandon) pe compatriotul său Dennis Ralston.

DISPUTAT PE VELODROMUL ACOPERIT DIN ANVERS, campionatul european de semifond cu antrenament mecanic s-a încheiat cu victoria ciclistului olandez **Peter Post**, care astfel și-a apărat cu succes titlul cucerit anul trecut. El a parcurs într-o oră 62,590 km, fiind urmat în clasamentul final de Theo Verschueren (Belgia) și Romain Deloof (Belgia) etc. Jiri Daler (Cehoslovacia) a ocupat locul șase, iar Mogens Frey (Danemarca) s-a clasat pe locul nouă.

Arbitri pentru turneul din Mexic

FEDERAȚIA INTERNAȚIONALA DE FOTBAL (F.I.F.A.) va desemna 30 de arbitri pentru meciurile turneului Campionatului mondial de fotbal din Mexic, în cadrul ședinței care va avea loc la Paris în zilele de 14 și 15 februarie. Se vor alege 9 arbitri aparținînd țărilor calificate, 3 din Mexic și 18 arbitri „neutri", din țările ale căror echipe nu s-au calificat pentru turneul final. Arbitrii vor participa, între 24 și 30 mai, la Ciudad de Mexico, la un curs de seminarizare.

Iugoslavia, gazdă a campionatului mondial în 1982 ?

CU PRILEJUL LUCRĂRILOR DIFERITELOR ORGANE ALE FEDERAȚIEI INTERNAȚIONALE DE FOTBAL (F.I.F.A.), care au avut loc la Ciudad de Mexico, s-a comunicat că **Iugoslavia** este una din cele mai serioase candidate de a organiza în 1982 campionatul mondial de fotbal. La organizare mai candidează federațiile de fotbal din Spania și U.R.S.S. În anul 1974, campionatul mondial se va desfășura în R. F. a Germaniei, iar patru ani mai tîrziu în Argentina.

Premiile concursului Pronosport din 25 ianuarie 1970

CATEGORIA I : (13 rezultate) 5,4 variante a 16 671 lei ; **CATEGORIA A II-A :** (12 rezultate) 148,6 variante a 727 lei ; **CATEGORIA A III-A :** (11 rezultate) 1 378,4 variante a 118 lei.

SECURITATEA EUROPEANĂ

(Urmare din pag. I)

importante pe planul dezarmării regionale.

Pentru progresul în continuare al destinderii și pentru dezvoltarea colaborării între toate țările continentului european ar fi foarte util să se asigure folosirea mai largă și mai intensă a serviciilor organizațiilor și forurilor internaționale existente în Europa. Am în vedere, de pildă, Comisia economică O.N.U pentru Europa, singurul for cu caracter general european, dar care, după părerea mea, nu este suficient folosit în domenii atît de importante ale colaborării cum sînt comerțul și cooperarea în industrie, știință, tehnologie, agricultură etc.

Eliminarea barierelor vamale și economice, intensificarea schimburilor culturale, conlucrarea în domeniul informațiilor — sînt elemente care pot influența extinderea colaborării rodnice intereuropene.

— Cum apreciați premisele ce s-au creat pentru organizarea unei conferințe general-europene ?

— Dezvoltarea încrederii, abținerea de la orice acțiuni incompatibile cu aceasta și contactul intens între toate țările europene, în scopul căutării adevăratelor căi pentru o largă colaborare europeană, inclusiv conferința europeană consacrată colaborării și securității, reprezintă, după cum se pare, singura politică realistă în actuala situație europeană.

Iugoslavia sprijină ideea convocării conferinței tuturor statelor europene consacrată colaborării și securității. Ea a avut în ultimele luni consultări rodnice cu un șir de țări europene, în cadrul cărora s-a făcut un schimb de păreri asupra posibilităților și căilor de construcție a unor relații mai stabile și mai sigure în Europa. În acest context, un loc de seamă au deținut problemele pregătirii conferinței consacrate colaborării și securității europene. Iugoslavia dorește să contribuie în mod constructiv la aceste pregătiri, ca și la succesul conferinței. Noi pornim de la convingerea că o asemenea conferință ar putea să reprezinte un aport important la dezvoltarea colaborării intereuropene pe baza egalității în drepturi, la depășirea treptată a divizării actuale a Europei, la crearea unor condiții internaționale care să creeze tuturor statelor europene posibilitatea să apară în relațiile internaționale ca parteneri cărora le sînt garantate egalitatea în drepturi și le sînt respectate independența și suveranitatea.

Solicitat să se refere la modul cum vede așezarea relațiilor interstatale în cadrul unui sistem de securitate europeană și la contribuția pe care o pot aduce parlamentarii la organizarea și reușita conferinței europene, tovarășul PEKO DAPCEVICI a declarat :

— Ca deputat federal și ca cetățean al R.S.F. Iugoslavia sprijin poziția favorabilă a guvernului iugoslav privind inițiativa convocării conferinței europene în problema securității și colaborării. Personal nu consider o asemenea conferință nici ca un început și nici ca un sfîrșit în rezolvarea problematicii complexe a relațiilor intereuropene.

Prin activitatea sa de-a lungul anilor, prin întreaga sa politică externă, Iugoslavia a sprijinit ferm concepția că problemele europene pot și trebuie să fie rezolvate treptat, cu participarea tuturor țărilor interesate, pe baza respectării absolute a egalității în drepturi și a intereselor tuturor partenerilor, mari și mici.

Situația actuală din Europa nu este întîmplătoare, și se știe prea bine că ea nu poate fi schimbată într-un termen scurt. Pentru mine este clar că fiecare soluție trainică pe planul securității și colaborării presupune în mod obligatoriu respectarea strictă în relațiile dintre țările europene a principiilor democratice, inscrise în Carta Națiunilor Unite, în primul rînd, respectarea principiilor suveranității, neamestecului în treburile interne ale altora, egalității în drepturi.

Intensificarea contactelor între țări, receptivitatea față de părerile constructive, de oriunde ar veni ele, întreprinderea de acțiuni concrete care să se reflecte favorabil asupra climatului european etc. ar reprezenta, desigur, o orientare în sens pozitiv pentru pregătirea și reușita conferinței europene. Aceasta ar fi, totodată, și cel mai bun mod de a se găsi și de a se pune pe prim plan acele probleme care ar deschide calea spre colaborare. Astfel, s-ar crea, după părerea mea, și un drum real spre rezolvarea ulterioară a celorlalte probleme.

Din eforturile care se fac pe acest plan aș spune că nu trebuie să lipsească acelea ale organelor reprezentative, adică parlamentele. În legătură cu aceasta, aș aminti, între alte acțiuni inițiativa parlamentelor Iugoslaviei și României, laolaltă cu alte parlamente, de a se convoca o conferință a parlamentelor europene. Consider că această idee se înscrie pe linia eforturilor generale pentru crearea unei atmosfere și a unor condiții favorabile pentru actiuni în vederea rezolvării problemelor europene, inclusiv a inițiativei pentru conferința europeană în problema securității și colaborării.

SPANIA

Mișcarea revendicativă se intensifică

MADRID 27 (Agerpres) — Deși la sfîrșitul săptămînii trecute intensitatea conflictelor sociale din Spania părea să scadă, mișcarea revendicativă spaniolă s-a intensificat din nou începînd de luni după-amiază. În ciuda faptului că direcția societății miniere „Hunosa" din Asturia a anunțat adoptarea unor măsuri și mai severe (închiderea definitivă a unor mine și concedieri masive) în cazul în care activitatea nu va fi reluată, peste 5 000 de mineri nu s-au prezentat luni la lucru, hotărîți să-și continue mișcarea revendicativă. Pe de altă parte, agențiile de presă transmit că la Madrid peste 2 500 de muncitori de la „Standard Electrica" au declarat grevă în semn de protest împotriva concedierilor și sancțiunilor administrative hotărîte de conducere. De asemenea, o parte din salariații întreprinderii „Industrias Esteban" au intrat în grevă, cerînd majorarea salariilor, motiv pentru care conducerea a concediat 180 de muncitori.

Noi semne de încordare în Cipru

NICOSIA 27 (Agefpres). — Teroriștii ciprioți greci plănuiesc o campanie de noi acțiuni violente în zona Nicosiei, a declarat luni Glafkos Klerides, președintele Camerei Reprezentanților din Cipru. El a afirmat că posedă „dovezi incontestabile" potrivit cărora organizația clandestină „Frontul național" a recrutat detașamente de șoc în vederea desfășurării acestor acțiuni. Klerides a făcut această declarație cu prilejul reluării convorbirilor sale cu Rauf Denktash, liderul cipriotilor turci, în vederea soluționării situației din insulă. El a vorbit despre necesitatea tratativelor intercomunitare pentru găsirea unei soluții pașnice. Grecia și Turcia, a conchis Kleridis, consideră că cipriotii înșiși trebuie să găsească calea cea mai bună în vederea creării unui stat cu adevărat independent și suveran pe insulă.

viața internațională

Acțiuni ofensive ale patrioților sud-vietnamezi

SAIGON 27 (Agerpres). — În cursul nopții de luni spre marți, forțele patriotice din Vietnamul de sud au atacat nouă poziții fortificate ale trupelor americano-saigoneze.

Tot în ultimele 24 de ore au fost semnalate noi ciocniri între detașamentele patrioților și unități ale forțelor inamice în apropierea capitalei sud-vietnameze. La numai 11 kilometri nord-est de Saigon, un convoi militar american, care se îndrepta spre importanta bază a forțelor S.U.A. de la Long Binh, a căzut într-o ambuscadă organizată de patrioți.

Noi lupte între forțele patriotice și trupele americano-saigoneze au avut loc, de asemenea, în junglele din provincia Binh Tuy, precum și în delta Mekongului.

Într-o informație transmisă din Saigon, agenția U.P.I. anunță că 3 000 de militari americani s-au îmbarcat marți, pentru a părăsi Vietnamul de sud. Agenția arată că cei 3 000 de militari reprezintă primul contingent din cei 50 000 care, potrivit afirmațiilor oficiale, vor fi retrași din Vietnamul de sud pînă la 15 aprilie.

Ziarul „New York Times" scrie că senatorul republican Jacob Javits a cerut guvernului american retragerea cît mai rapidă a trupelor S.U.A. din Vietnamul de sud. Senatorul, care se află în prezent la Saigon, a subliniat că acesta este unicul pas rațional pe care administrația Nixon l-ar putea întreprinde în actuala conjunctură a situației politice și militare create în Vietnam.

HANOI 27 (Agerpres). — Intelectualii din R. D. Vietnam au dat publicității o declarație în care cheamă intelectualii lumii, inclusiv pe cei americani, „să condamne masacrele săvîrșite de agresorii americani în Vietnamul de sud".

Vizita președintelui Tito în Tanzania

DAR ES SALAAM 27 (Agerpres). — Agenția Taniug anunță că la 27 ianuarie au început la Dar Es Salaam convorbirile oficiale dintre președintele Tanzaniei, Julius Nyerere, și președintele R. S. F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, care face o vizită oficială în această țară, în cadrul unui turneu în șapte țări africane.

Menționînd că aceasta este cea de-a treia întîlnire dintre cei doi președinți, agenția citată precizează că vor fi abordate cele mai importante probleme politice internaționale, precum și unele aspecte ale colaborării bilaterale dintre Tanzania și Iugoslavia.

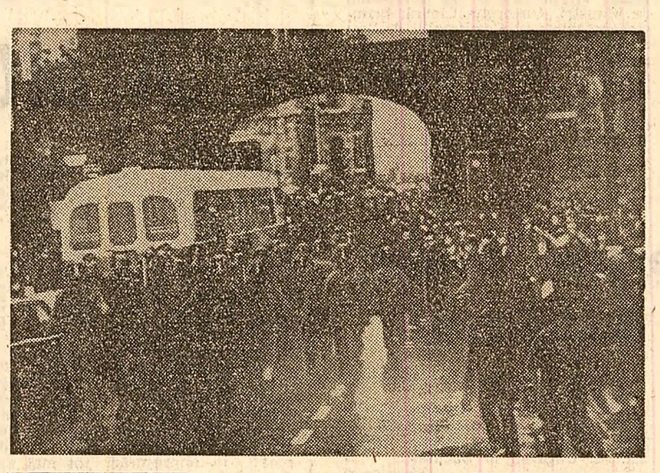

Atmosfera de neliniște și încordare, creată la sfîrșitul săptămînii trecute în Irlanda de nord, după mai multe luni de calm, s-a accentuat în cursul zilei de marți. Circa 400 de protestanți au pătruns în cartierul comunității catolice din Belfast, distrugînd baricadele și alte instalații de protecție și atacînd cu pietre locuințele. Ei au fost împrăștiați în urma intervenției poliției, care a evacuat cartierul. **În fotografie :** forțe armate masate pe o stradă din orașul Londonderry, unde în ultimele zile au avut loc de asemenea incidente între catolici și protestanți

Un veto cu adînci implicații

● Respingerea de către președintele Nixon a unui proiect de lege financiar ● Spre o confruntare între puterea executivă și forul legislativ

WASHINGTON 27 (Agerpres) — Președintele S.U.A., Richard Nixon, s-a opus luni, făcînd uz de dreptul său de veto, controversatului proiect de lege prin care Congresul a alocat un fond mai mare cu 1,3 miliarde de dolari bugetului destinat ocrotirii sănătății publice, învățămîntului și asigurărilor sociale. La numai cîteva ore după ce Camera Reprezentanților a votat proiectul de lege, adoptat în decembrie și de Senat, președintele Nixon a rostit o scurtă cuvîntare radiotelevizată, expunînd motivele hotărîrii sale. El a caracterizat această lege ca fiind „contrară politicii administrației de combatere a inflației", susținînd necesitatea reducerii cheltuielilor guvernului federal.

Nixon a recunoscut că hotărîrea sa ar putea fi nepopulară, mai ales într-un an electoral, dar a argumentat că aceasta a fost luată pentru a opri creșterea costului vieții și a evita recurgerea la noi impozite.

Vetoul prezidențial este prima măsură de acest gen la care puterea executivă americană a recurs din perioada administrației Eisenhower. Din punct de vedere al consecințelor juridice, fondurile alocate prin proiectul de lege sînt blocate, iar Congresul este obligat să reia în dezbatere această problemă. Pentru a infirma acțiunea președintelui este necesară o majoritate de două treimi de voturi a Camerei Reprezentanților. Numai în acest caz vetoul va fi dezbătut și în Senat.

Observatorii politici și agențiile de presă consideră că, în condițiile acestui an electoral, vetoul președintelui Nixon marchează declanșarea unei puternice confruntări între puterea executivă republicană și forul legislativ, controlat de democrați. Liderii democrați califică politica antiinflaționistă a administrației ca neeficientă din cauza menținerii nivelului ridicat al cheltuielilor militare și cer o reformulare urgentă a priorităților naționale pentru ca accentul să cadă asupra programelor de soluționare a problemelor interne.

Președintele Comitetului Camerei Reprezentanților pentru problemele educației și muncii, Carl Perkins, a declarat că „vetoul asupra acestei legi nu va stăvili forțele inflației, ci va afecta educația a milioane de copii americani de vîrstă școlară".

ORIENTUL APROPIAT

● INCIDENTE EGIPTEANO-ISRAELIENE

● REACȚII LA DECLARAȚIILE PREȘEDINTELUI STATELOR UNITE

CAIRO. — Un comando egiptean a atacat marți dimineața sediul comandamentului general al forțelor armate israeliene care operează în Sinai și Gaza, a declarat la Cairo un purtător de cuvînt militar egiptean. Potrivit declarației, cartierul general israelian atacat este situat la 185 km est de Canalul de Suez.

★

TEL AVIV. — Un purtător de cuvînt israelian a dezmințit marți această știre. Nici o operațiune de acest gen nu a avut loc, a precizat el. Pe de altă parte, purtătorul de cuvînt a adăugat că avioane israeliene au atacat marți după-amiază obiective militare egiptene la nord de Suez și că toate aparatele s-au întors la bazele lor, precizează agenția Reuter

CAIRO. — Declarația președintelui Richard Nixon că S.U.A. sînt gata să furnizeze armament Israelului a stîrnit numeroase reacții și comentarii în țările angajate în conflictul din Orientul Apropiat. La Cairo, prima reacție oficială a fost exprimată de vicepreședintele Anwar El Sadat, care a declarat că „prolectul american este unilateral și favorizează Israelul. Nu ne rămîne, a spus el, decît o singură soluție — lupta pentru recuperarea teritoriilor ocupate". Oficiosul „Al Ahram" scrie că prima impresie care se degajă din această declarație este intenția clară și categorică a guvernului american de a acorda Israelului avioane militare pentru contrabalansarea hotărîrii Franței de a livra Libiei 100 de avioane „Mirage".

TEL AVIV. — La rîndul său, primul ministru al Israelului, Golda Meir, și-a exprimat într-o declarație satisfacția față de poziția președintelui Nixon. „Deși sîntem foarte îngrijorați de unele inițiative diplomatice ale S.U.A., a adăugat premierul israelian, noi nu am pierdut din vedere sfera largă de interese și obiective comune ale celor două țări ale noastre".

WASHINGTON 27 (Agerpres) — Purtătorii de cuvînt al Casei Albe și Departamentului de Stat au declarat luni că mesajul adresat de președintele Nixon participanților la „conferința pentru pace în Orientul Apropiat" nu înseamnă o nouă orientare a politicii Statelor Unite privind Orientul Apropiat. Roland Ziegler, purtătorul de cuvînt al Casei Albe, și Carl Bartch, omologul său de la Departamentul de Stat, au declarat că președintele Nixon nu a făcut altceva decît să „reafirme ceea ce este și a fost politica americană în Orientul Apropiat". Bartch a adăugat că „nu a fost luată nici o hotărîre în ce privește cererile Israelului de a primi noi arme din S.U.A. ca urmare a acordului prin care Franța va furniza armament Libiei.

NEW YORK 27 (Agerpres) — Surse informate ale O.N.U., citate de agenția Reuter, au anunțat că ambasadorii la O.N.U. ai Franței, Marii Britanii, S.U.A., și U.R.S.S. au hotărît să informeze cu regularitate pe președintele Consiliului de Securitate asupra progreselor realizate în consultările privind căile unei reglementări pașnice a conflictului din Orientul Apropiat. Acesta va informa, la rîndul lui, pe membrii nepermanenți ai consiliului. Pînă acum, asemenea informări erau prezentate numai secretarului general al O.N.U., U Thant.

Agenția Reuter menționează că membrii nepermanenți ai Consiliului de Securitate s-au plîns de faptul că nu sînt informați despre desfășurarea consultărilor în această problemă.

★

PARIS. — Ministrul afacerilor externe al Franței, Maurice Schumann, a ținut marți seara o conferință de presă în care a declarat că, în cursul vizitei sale la Londra, a expus oficialităților britanice un plan de restabilire a păcii în Orientul Apropiat care — după cum s-a exprimat el — „se pare că nu le-a displăcut acestora".

Întîlnirea adjuncților miniștrilor afacerilor externe din statele participante la Tratatul de la Varșovia

SOFIA 27 (Agerpres). — În zilele de 26 și 27 ianuarie a.c. a avut loc la Sofia o întîlnire a adjuncților miniștrilor afacerilor externe din statele participante la Tratatul de la Varșovia. La această întîlnire au participat :

Din partea Republicii Populare Bulgaria — Radenko Grigorov.

Din partea Republicii Socialiste Cehoslovace — Milan Klusak.

Din partea Republicii Democrate Germane — Oskar Fischer.

Din partea Republicii Populare Polone — Jozef Winiewicz.

Din partea Republicii Socialiste România — Nicolae Ecobescu.

Din partea Republicii Populare Ungare — Puja Frigyes.

Din partea Uniunii Sovietice — Leonid Fiodorovici Iliciov.

Întîlnirea a fost prezidată de Radenko Grigorov, adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Bulgaria.

În cursul întîlnirii au fost discutate probleme legate de pregătirea Conferinței general-europene în problema securității și colaborării în Europa.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie frățească și colaborare tovărășească.

Conferință teoretică internațională consacrată centenarului nașterii lui V. I. Lenin

MOSCOVA 27. — Corespondentul Agerpres L. Duță transmite : Marți s-a deschis la Moscova Conferința teoretică internațională consacrată centenarului nașterii lui Lenin, cu tema „Sistemul socialist mondial — întruchipare a ideilor leninismului". La conferință iau parte delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S.

Delegația română este condusă de prof. dr. Roman Moldovan, membru corespondent al Academiei.

Participanții la conferință au prezentat marți o serie de referate. Tovarășul Roman Moldovan a prezentat referatul „Coordonarea planurilor economice — metoda fundamentală a dezvoltării și perfecționării relațiilor de colaborare economică și tehnică și a cooperării între țările membre ale C.A.E.R.".

GENEVA

Descoperirea unei afaceri cu armament

GENEVA 27 (Agerpres). — Într-o informație transmisă din Geneva, agenția France Presse anunță că autoritățile vamale elvețiene au confiscat de la bordul unui avion aparținînd companiei israeliene „El-Al", aflat în tranzit la Geneva, o cantitate de material militar — piese de schimb pentru avioane. Un control obișnuit efectuat la bordul avionului a dus la sechestrarea preventivă a încărcăturii destinate Israelului. Intervenția vameșilor elvețieni, subliniază agenția citată, a fost motivată prin faptul că nici o autorizație de tranzit pentru material militar nu fusese eliberată de autoritățile elvețiene. Procurorul general al Confederației Elvețiene a deschis o anchetă asupra acestei afaceri.

France Presse arată că materialul militar destinat Israelului cuprindea piese detașate pentru avioane de vînătoare americane de tip „Phantom" și provenea din S.U.A. Avionul companiei „El-Al", care îl transporta, venea de la Amsterdam cu destinația Tel Aviv, via Geneva și Roma. După ce lăzile cuprinzînd piesele de schimb au fost confiscate de vameșii elvețieni, avionul israelian, care avea la bord pasageri, și-a reluat zborul spre Tel Aviv.

Deși autoritățile elvețiene refuză să dea orice indicații asupra amănuntelor acestei afaceri, mărginîndu-se doar să declare că materialul confiscat este „considerabil", agenția France Presse face totuși o precizare, și anume că lăzile respective fuseseră transportate din S.U.A. pînă la Amsterdam de un avion a cărui naționalitate nu a fost identificată.

Autoritățile israeliene refuză să comenteze știrile de la Geneva.

KHARTUM

CONVORBIRI INTERAFRICANE LA NIVEL ÎNALT

La Khartum se desfășoară cu începere de luni reuniunea anuală la nivel înalt a statelor din centrul și estul Africii (Kenya, Sudan, Etiopia, cele două state congoleze, Zambia, Tanzania, Republica Africa Centrală etc.), mai puțin Ciadul, care a anunțat, în ultimul moment, că nu este în măsură să-și trimită un reprezentant. Ea a fost precedată de întrunirea miniștrilor de externe ținută la Lusaka, în cadrul căreia s-au examinat ordinea de zi și recomandările ce urmează a fi dezbătute la actuala conferință.

Luînd cuvîntul în deschiderea lucrărilor conferinței de la Khartum, președintele Zambiei, Kenneth Kaunda, și șeful statului sudanez, generalul Gaafar el Nimary, au lansat un apel în favoarea unui larg sprijin pentru mișcările de eliberare din Africa și au condamnat colonialismul sub toate formele sale, precum și poziția unor puteri occidentale față de regimurile rasiste din Africa de Sud și Rhodesia. A fost de asemenea denunțat răspunsul negativ dat de Portugalia și Africa de Sud „Manifestului de la Lusaka", adoptat anul trecut de conferința șefilor de state din centrul și estul Africii.

A șasea de acest fel, actuala întîlnire din capitala Sudanului capătă o importanță aparte. Reprezentanții africani urmează să analizeze mai ales recentele evoluții din Africa, în funcție de care vor încerca să-și coordoneze acțiunile pe plan atît economic cît și politic. Este vorba în primul rînd de încheierea ostilităților din Nigeria și consecințele ce decurg din aceasta (problema nigeriană figurînd, după cum se știe, cu prioritate la toate reuniunile interafricane din ultimii ani); în al doilea rînd, de noul gest de sfidare a regimului lui Ian Smith, care prin adoptarea așa-zisei „constituții", urmărește să permanentizeze dominația albilor în Rhodesia, în pofida protestului energic al statelor africane, al opiniei publice din întreaga lume.

În stabilirea noilor coordonate ale colaborării economice interafricane se va porni de la concluziile primului deceniu de dezvoltare, concluzii care au evidențiat persistența și chiar extinderea decalajului dintre țările industrializate și cele în curs de dezvoltare.

Deși nu se așteaptă măsuri spectaculoase în această din urmă privință, observatorii politici consideră că reuniunea din capitala sudaneză ar putea fi un punct de pornire spre „întărirea legăturilor economice în zona din centrul și estul Africii" (France Presse) Problema decalajului, relevată atît de pregnant la Conferința pentru comerț și dezvoltare de la New Delhi, pune țările africane în fața unei singure alternative : valorificarea la un nivel cît mai ridicat a potențialului material și uman propriu. Inițiativele din ultima vreme, concretizate prin crearea „Comunității Africii de est" și a „Uniunii Statelor Africii Centrale", înființarea unui grup economic regional al Africii de vest etc., sînt tot atîtea încercări de a pune bazele unei colaborări regionale reciproc avantajoase, de a limita sau împiedica penetrația monopolurilor străine în tinerele state africane.

O altă problemă care va fi luată în discuție este aceea a ajutorului destinat mișcărilor de eliberare națională din Africa australă, în vederea măririi eficienței acțiunilor împotriva asupririi colonialiste pentru eliberarea întregii Africi

În capitalele africane se speră că rezultatele acestei noi reuniuni la nivel înalt a statelor din centrul și estului Africii se vor concretiza prin acțiuni concertate în folosul fiecărui stat participant al întregului continent african angajat în lupta pentru o deplină independență politică și economică

Dumitru POPA

răsfoind presa străină

„U. S. NEWS AND WORLD REPORT":

Proporțiile fără precedent ale criminalității în S.U.A.

În mesajul său cu privire la starea uniunii, președintele Nixon a acordat, după cum se știe, o atenție specială problemei criminalității în S.U.A. „Trebuie să declarăm război și să cîștigăm războiul împotriva elementelor criminale care amenință într-o măsură din ce în ce mai mare orașele, căminele și viețile noastre", a spus el. În vederea adoptării unor măsuri hotărîte în acest scop, președintele a avut, imediat după prezentarea mesajului, o întîlnire cu primarul capitalei americane, Washington, unde situația este deosebit de îngrijorătoare, atingînd „proporțiile unei crize". Pentru a ilustra această situație, cunoscuta revistă americană „U.S. NEWS AND WORLD REPORT" aduce următoarele fapte :

„La Washington, crimele s-au multiplicat în ultimii 11 ani de peste cinci ori — într-un ritm mult mai rapid decît în majoritatea celorlalte orașe americane.

În prezent se înregistrează aci cele mai multe furturi din toate orașele americane.

În ultimele 12 luni, în oraș s-au comis 58 662 delicte grave. Asta înseamnă un delict grav la 14 persoane, o medie de 160 de infracțiuni foarte serioase pe zi și 7 pe oră. Față de anul precedent, ele reprezintă o creștere de 25 la sută. Jafurile cresc mai rapid decît orice alt gen de infracțiuni.

În 1969 s-au înregistrat 11 645 de jafuri, cu 59 la sută mai mult decît anul trecut. În luna septembrie s-au înregistrat 1 285 de spargeri, cu 82 la sută mai mult decît în septembrie 1968. Vînzătorii, lucrătorii de la stațiile de benzină, funcționarii publici muncesc într-o atmosferă de permanentă panică. Mulți poartă arme asupra lor. Grilaje de fier acoperă vitrinele și ușile magazinelor. Unii proprietari de magazine țin ușile închise și le deschid numai cînd văd clienți cunoscuți. Teama a dat un impuls puternic comerțului de lacăte și broaște. S-au înregistrat anul trecut 20 968 de furturi, cu 20 la sută mai mult decît în 1968. Au avut loc 336 de răpiri, cu 50 la sută mai mult decît în anul dinainte. Aproape toate femeile au asupra lor arme sau dispozitive cu gaze pentru autoapărare. Chiar și în aceste condiții, majoritatea femeilor nu ies din casă după ce se întunecă și în unele zone nici ziua nu circulă neînsoțite. Multe firme asigură escorte înarmate pentru femeile care merg la lucru. Este din ce în ce mai greu să se găsească oameni care să accepte servicii de noapte. Frica de a circula noaptea este atît de mare la Washington încît restaurantele înregistrează deficite serioase. Șoferii de autobuzuri se tem atît de mult de hold-up-uri — 200 în cinci luni — încît nu mai poartă bani asupra lor. Călătorii trebuie să prezinte tichete sau abonamente speciale. Conducătorii de taxiuri cer prețuri mai ridicate pentru zonele periculoase. Față de anul trecut, asasinatele au crescut cu 50 la sută.

„Nicăieri în țară creșterea numărului de delicte nu este într-o legătură atît de directă cu consumul de stupefiante ca la Washington", a arătat senatorul Joseph D. Tydings. Capitala federală este implicată în cea mai mare criză datorită delictelor grave comise sub influența narcoticelor. Washingtonul a devenit un centru al traficului de narcotice. Șeful poliției, Wilson, apreciază că cel puțin jumătate din delincvenți consumă stupefiante.

Tribunalele din Washington sînt atît de aglomerate încît în medie trece un an de la comiterea delictului pînă ajunge să se judece cazul.

Zonele cele mai periculoase sînt cele din jurul Capitoliului, al Congresului, al gării, poștei centrale și cartierului comercial. Acestea sînt tocmai principalele puncte din oraș, așa că este greu să fie evitate". Încheie „U. S. News and World Report" constatările sale.

Harold Wilson la Washington

WASHINGTON 27 (Agerpres). — Primul-ministru al Marii Britanii, Harold Wilson, a sosit luni noaptea la Washington pentru o vizită oficială de două zile.

Luni, în drum spre Washington, Wilson s-a oprit pentru cîteva ore la New York, unde s-a întîlnit cu secretarul general al O.N.U., U Thant. După întrevedere, un purtător de cuvînt britanic a declarat că au fost examinate diferite probleme internaționale, printre care situația din Orientul Apropiat Nigeria și ajutorul pentru țările în curs de dezvoltare.

În aceeași zi, premierul britanic a luat cuvîntul în fața membrilor Fundației pentru automatizare și angajări.

Marți, Harold Wilson a început convorbirile cu președintele Richard Nixon. Premierul britanic, care se află la prima sa vizită în capitala americană de la instalarea președintelui Nixon, a declarat că îi va propune acestuia organizarea unui nou tip de „relații speciale" între Marea Britanie și Statele Unite în cursul convorbirilor, ce vor continua miercuri, premierul britanic și președintele american vor aborda totodată diferite probleme internaționale, printre care situația din Nigeria, Orientul Apropiat, Vietnam, relațiile Est-Vest și perspectivele aderării Marii Britanii la Piața comună europeană

Întrevedere Mircea Malița—Torsten Nilsson. La 27 ianuarie, Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe al României, care se află într-o vizită la Stockholm, la invitația guvernului suedez, a fost primit de Torsten Nilsson, ministrul afacerilor externe. În aceeași zi, oaspetele român a avut convorbiri cu Öjodahl, secretar general, și cu alți funcționari superiori din M.A.E. suedez. Cu acest prilej au fost trecute în revistă relațiile bilaterale dintre România și Suedia și s-a procedat la un schimb de vederi în legătură cu unele probleme internaționale actuale. La primire și convorbiri a fost prezent Eduard Mezincescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Stockholm.

Delegația Adunării Federale a R. S. Cehoslovace condusă de Dalibor Hanes, președintele adunării, care face o vizită oficială de prietenie în U.R.S.S., a avut o convorbire cu Leonid Brejnev și Nikolai Podgornii — anunță agenția TASS. Au fost discutate probleme de interes reciproc.

Exporturile spaniole spre U.R.S.S. au atins în anul 1969 cifra de 8 milioane dolari — a declarat Nimesio Fernandez Cuesta, subsecretar de stat în Ministerul Comerțului al Spaniei. El a precizat că aceste exporturi au cunoscut o puternică creștere în ultima vreme.

Demonstrație a lucrătorilor unui spital din orașul Guayaquil, în timpul recentei greve generale declanșate la chemarea Confederației oamenilor muncii din Ecuador

agențiile de presă transmit:

Schimb de păreri polono-vest-german. La 5 februarie va începe la Varșovia un schimb de păreri în problemele politice între guvernele R. P. Polone și R. F. a Germaniei, informează agenția P.A.P.

Consiliul de Securitate se întrunește astăzi, la cererea a 47 de țări africane și asiatice, pentru a examina situația din Namibia — s-a anunțat oficial la sediul O.N.U.

Jorge Lucas Caballero, candidat din partea Partidului democrat-creștin din Guatemala la apropiatele alegeri prezidențiale, a fost ținta unui atentat eșuat, anunță agenția Prensa Latina. Indivizi neidentificați au urmărit mașina în care se aflau Caballero și alte persoane și au deschis foc de mitralieră asupra lor pe o șosea din apropierea localității Japatagua. Gloanțele nu și-au atins ținta.

Președintele bolivian, Ovando Candia, a primit pe liderii sindicatului minerilor, cărora li s-au dat asigurări privind restituirea localurilor unor organizații sindicale miniere, confiscate în timpul regimului lui Barrientos, precum și garantarea dreptului de organizare și întrunire. Președintele bolivian a anunțat hotărîrea ca reprezentanții muncitorilor să facă parte din consiliile directoriale ale întreprinderilor de stat. După întîlnirea cu președintele, liderii sindicatului minerilor au dat asigurări că vor sprijini guvernul în realizarea unor transformări sociale profunde în Bolivia.

Un acord pentru construirea podului care să lege Asia și Europa peste strîmtoarea Bosfor a fost semnat de ministrul turc al lucrărilor publice, Turgut Gulez, și reprezentanții firmei anglo—vest-germane Hochtief — Cleveland. Potrivit acordului, construirea podului va dura 34 de luni. Podul propriu-zis, care va fi suspendat, va avea o lungime de 1 560 metri și o lățime de 33 metri.

Amînarea conferinței C.E.R.N. Conferința ministerială a reprezentanților R. F. a Germaniei, Austriei, Belgiei, Franței, Italiei și Elveției, țări membre ale Centrului european pentru cercetări nucleare (C.E.R.N.), fixată pentru 28—29 ianuarie la Geneva, în vederea alegerii locului unde ar urma să fie construit în comun un accelerator de particule gigant, a fost amînată. Amînarea a fost cerută de Ministerul Afacerilor Externe al R.F.G. Se crede că amînarea a fost determinată de neînțelegerile intervenite între cele șase țări asupra locului de construire a acceleratorului. R.F.G., Belgia și Franța insistă fiecare ca acest important obiectiv industrial să fie construit pe teritoriul lor.

Consiliul ministerial al Pieței comune de la Bruxelles a hotărît luni crearea unui mecanism de susținere monetară pe termen scurt, care se va baza pe un fond de 2 miliarde dolari. Potrivit inițiatorilor săi, dacă francul francez sau lira italiană, de exemplu, ar redeveni ținta unor presiuni speculative pe piața mondială, țările respective ar avea la îndemînă fondurile de susținere constituite prin noul mecanism. Un miliard va folosi ca o sursă de credite automate la dispoziția unuia sau altuia dintre statele membre, în limita cotei-părți a fiecăruia, iar celălalt miliard va putea fi utilizat condiționat de oricare dintre statele membre care s-ar afla în dificultate.

„Sert-2". N.A.S.A. a anunțat că va experimenta un nou tip de motor cu ioni, versiune a vehiculului cosmic „Sert-1" experimentat în iulie 1964. Vehiculul, denumit „Sert-2", echipat cu două motoare cu ioni, va produce în spațiu o energie mai mare decît oricare alt motor-rachetă cu carburant chimic sau nuclear. Mișcarea vehiculului este produsă de ionizarea unei substanțe propulsoare vaporizate (mercurul), prin accelerarea electrică a ionilor, neutralizarea și expulzarea lor cu o viteză extrem de ridicată (80 000 km pe oră). Spre deosebire de cele cu carburant chimic, motoarele cu ioni nu pot funcționa în atmosferă, ci numai în vid.

Pentru extinderea relațiilor comerciale între S.U.A. și țările socialiste. Luînd cuvîntul în cadrul unei conferințe ce a avut loc la New York privind problemele comerciale, senatorul democrat Walter Mondale a arătat că S.U.A. pierd anual „sute de milioane de dolari" ca urmare a relațiilor comerciale limitate cu țările socialiste. Mondale a chemat guvernul american să ia măsuri pentru intensificarea schimburilor cu țările din Europa răsăriteană. El a cerut anularea legii privind „controlul asupra exportului", subliniind că dezvoltarea relațiilor comerciale între Est și Vest va contribui la îmbunătățirea atmosferei internaționale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.360